

มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง)

งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบ
หรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ISAE™ 3000 (ปรับปรุง) – งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต ที่เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษในเดือนกันยายน พ.ศ. 2557 โดย International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) ของ International Federation of Accountants (IFAC) ได้แปลเป็นภาษาไทยโดย สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 และทำซ้ำโดยได้รับอนุญาตจาก IFAC ทั้งนี้ ขั้นตอนในการแปลมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นระหว่างประเทศได้รับการพิจารณาจาก IFAC และการแปลนี้ได้ดำเนินการตาม “แถลงการณ์นโยบาย – นโยบายในการแปลและทำซ้ำมาตรฐานที่ออกโดย IFAC” ข้อความของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นระหว่างประเทศทั้งหมด ที่ได้รับการอนุมัติคือข้อความที่เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษโดย IFAC

ข้อความภาษาอังกฤษของ ISAE™ 3000 (ปรับปรุง) – งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต © 2014 สงวนลิขสิทธิ์โดย International Federation of Accountants (IFAC)

ข้อความภาษาไทยของ มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง) – งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต © 2016 สงวนลิขสิทธิ์โดย International Federation of Accountants (IFAC)

ต้นฉบับ : ISAE™ 3000 (Revised), Assurance Engagements Other than Audits or Reviews of Historical Financial Information ISBN: 978-1-60815-185-1

ติดต่อ Permissions@ifac.org เพื่อขออนุญาตทำซ้ำ ครอบครองหรือเป็นสื่อ หรือใช้เอกสารฉบับนี้ในลักษณะอื่นที่คล้ายคลึงกัน

เนื่องจาก IFAC ได้เผยแพร่ Handbook of International Quality Control, Auditing, Review, Other Assurance, and Related Services Pronouncements 2018 Edition เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งมีการปรับปรุงมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 250 (ปรับปรุง)

ดังนั้น สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงปรับปรุงมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง) – งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต (แปลจาก ISAE 3000 (Revised), Assurance Engagements Other than Audits or Reviews of Historical Financial Information) โดยปรับปรุงเนื้อหาและถ้อยคำบางส่วนให้สอดคล้องกับการปรับปรุงข้างต้น (ดังแสดงในส่วนที่แรเงา) สำหรับการตรวจสอบงบการเงินสำหรับรอบบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2561 แต่เนื่องด้วยข้อกำหนดที่สำคัญของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น วันถือปฏิบัติของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นนี้จึงเป็นวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไปเช่นเดิม ซึ่งสอดคล้องกับวันถือปฏิบัติที่ระบุไว้ใน Handbook 2018 Edition ของ IFAC

มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง)

งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูล ทางการเงินในอดีต

(ถือปฏิบัติกับรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ลงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป)

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
คำนำ	1-4
ขอบเขต	5-8
วันที่มีผลบังคับใช้	9
วัตถุประสงค์	10-11
คำจำกัดความ	12-13
ข้อกำหนด	
การปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น	14-19
ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ	20
การตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่อง	21-30
การควบคุมคุณภาพ	31-36
การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ การใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ ทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่น	37-39
การวางแผนงานและการปฏิบัติงาน	40-47
การได้รับหลักฐาน	48-60
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น	61
ข้อมูลอื่น	62
คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้	63
การให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่น	64-66
การจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น	67-71
ข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขและข้อสรุปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป	72-77

ความรับผิดชอบในการติดต่อสื่อสารอื่น	78
การจัดทำเอกสารหลักฐาน	79-83
การนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่น	
คำนำ	ก1
วัตถุประสงค์	ก2
คำจำกัดความ	ก3-ก20
การปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น	ก21-ก29
ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ	ก30-ก34
การตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่อง	ก35-ก59
การควบคุมคุณภาพ	ก60-ก75
การสังเกตและสงสัยเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพและการใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ	ก76-ก85
การวางแผนงานและการปฏิบัติงาน	ก86-ก108
การได้รับหลักฐาน	ก109-ก140
เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น	ก141-ก142
ข้อมูลอื่น	ก143
คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้	ก144-ก146
การให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่น	ก147-ก158
การจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น	ก159-ก188
ข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขและข้อสรุปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป	ก189-ก192
ความรับผิดชอบในการติดต่อสื่อสารอื่น	ก193-ก199
การจัดทำเอกสารหลักฐาน	ก200-ก207
ภาคผนวก บทบาทและความรับผิดชอบ	

มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง) “งานที่ให้ความเชื่อมั่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต” ควรอ่านเนื้อหาควบคู่ไปกับคำนำของ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ การสอบบัญชี การสอบทาน การให้ความเชื่อมั่นอื่น และงานบริการเกี่ยวเนื่อง ซึ่งได้กำหนดแนวปฏิบัติและการบังคับใช้ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น

คำนำ

1. มาตรฐานงานให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น นอกเหนือจากการตรวจสอบหรือการสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต ซึ่งเกี่ยวกับมาตรฐานการสอบบัญชีและมาตรฐานงานสอบทาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก21-ก22)
2. งานที่ให้ความเชื่อมั่นครอบคลุมถึงงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นงานที่บุคคลที่ไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้วัดผลหรือประเมินเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ และงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง ซึ่งเป็นงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้วัดผลหรือประเมินเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์นั้น มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ให้ข้อกำหนด การนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นเป็นการเฉพาะสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่นที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและความเชื่อมั่นอย่างจำกัด นอกจากนี้ มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้อาจประยุกต์ ปรับใช้ และเพิ่มเติมเสริมสำหรับงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรงที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและความเชื่อมั่นอย่างจำกัด
3. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้นำมาใช้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - (ก) สมาชิกในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นและผู้สอบทานการควบคุมคุณภาพ (สำหรับงานที่มีผู้สอบทานที่ได้รับการแต่งตั้ง) ต้องปฏิบัติตามคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชีที่เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือกฎหมาย หรือข้อบังคับซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนดในคู่มือประมวลจรรยาบรรณ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก30-ก34)
 - (ข) ผู้ประกอบวิชาชีพที่ปฏิบัติงานเป็นสมาชิกของสำนักงานซึ่งปฏิบัติตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1¹ หรือข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือกฎหมาย หรือข้อบังคับ เกี่ยวกับความรับผิดชอบของสำนักงานต่อระบบการควบคุมคุณภาพ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่กำหนดในมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก61-ก66)
4. การควบคุมคุณภาพภายในสำนักงานที่ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นและการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณ ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดด้านความเป็นอิสระได้รับการยอมรับว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์สาธารณะและเป็นส่วนประกอบของงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่มีคุณภาพสูง ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพจะคุ้นเคยกับข้อกำหนดดังกล่าว หากผู้ประกอบวิชาชีพที่มีความสามารถอื่นที่ไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพเลือกที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้หรือมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับอื่น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องตระหนักว่ามาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้มีข้อกำหนดที่จะนำมาใช้ภายใต้เงื่อนไขตามย่อหน้าก่อนหน้านี้

¹ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 “การควบคุมคุณภาพสำหรับสำนักงานที่ให้บริการด้านการตรวจสอบและการสอบทานงบการเงิน และงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่นตลอดจนงานบริการเกี่ยวเนื่อง”

ขอบเขต

5. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้มีครอบคลุมถึงงานบริการให้ความเชื่อมั่นอื่นนอกเหนือจากการตรวจสอบหรือการสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีตดังที่อธิบายไว้ในแม่บทสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น กรณีที่มีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นเฉพาะงานนั้น มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องนั้นต้องถูกนำมาใช้เพิ่มเติมจากมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก21-ก22)
6. งานที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัตินั้นไม่ใช่งานที่ให้ความเชื่อมั่นทั้งหมด งานอื่น ๆ ที่ปฏิบัติเป็นประจำที่ไม่ใช่งานที่ให้ความเชื่อมั่นตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 12(ก) และไม่ครอบคลุมโดยมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นนี้ มีดังต่อไปนี้
 - (ก) งานที่ครอบคลุมโดยมาตรฐานสำหรับงานบริการเกี่ยวเนื่อง เช่น งานที่ปฏิบัติตามวิธีการที่ตกลงร่วมกันและงานรวบรวมข้อมูลทางการเงินหรือข้อมูลอื่น²
 - (ข) การจัดทำแบบภาษีเงินได้ซึ่งมิได้มีข้อสรุปในการแสดงความเชื่อมั่น
 - (ค) งานให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำ เช่น การให้คำปรึกษาด้านการจัดการหรือภาษีอากร (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก1)
7. งานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงานขนาดใหญ่ ในสถานการณ์เช่นนี้ มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่าง ๆ เกี่ยวเนื่องเฉพาะส่วนที่เป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นเท่านั้น
8. งานต่อไปนี้เป็นงานที่มีลักษณะตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 12(ก) แต่ไม่จัดเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ก) งานเกี่ยวกับการสืบพยานในคดีความซึ่งเกี่ยวกับงานบัญชี งานสอบบัญชี ภาษีอากร และเรื่องอื่น ๆ
 - (ข) งานซึ่งรวมถึงความเห็นทางวิชาชีพ ข้อคิดเห็นหรือข้อความ ซึ่งผู้ใช้ข้อมูลอาจได้รับความเชื่อมั่นบางส่วน หากเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ทั้งหมด
 - (1) ความเห็น ข้อคิดเห็นหรือข้อความนั้นเป็นเพียงบางส่วนของงานทั้งหมด
 - (2) ระบุข้อจำกัดไว้ในรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าใช้สำหรับผู้ใช้อ้างอิงที่กำหนดไว้ในรายงานเท่านั้น
 - (3) กำหนดเป็นข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ใช้อ้างอิงว่างานนี้มีใช่งานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (4) งานนี้มีใช่งานที่ให้ความเชื่อมั่นในรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพ

² มาตรฐานงานบริการเกี่ยวเนื่อง รหัส 4400 “งานการปฏิบัติงานตามวิธีการที่ตกลงร่วมกันที่เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน” และ มาตรฐานงานบริการเกี่ยวเนื่อง รหัส 4410 (ปรับปรุง) “งานการรวบรวมข้อมูล”

วันที่มีผลบังคับใช้

9. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ มีผลบังคับใช้สำหรับรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ลงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์

10. ในการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพมีวัตถุประสงค์ดังนี้
 - (ก) เพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (ตามความเหมาะสม) เกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นว่าปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่
 - (ข) เพื่อแสดงข้อสรุปเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์นั้นด้วยรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ให้ข้อสรุปที่แสดงความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล หรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัดรวมถึงอธิบายเกณฑ์ในการให้ข้อสรุป (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก2)
 - (ค) เพื่อสื่อสารเพิ่มเติมตามที่กำหนดโดยมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
11. ในทุกกรณีที่ไม่สามารถได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (ตามความเหมาะสม) และ การให้ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขในรายงานงานที่ให้ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบวิชาชีพไม่เพียงพอในสถานการณ์ตามความมุ่งหมายของการรายงานไปยังผู้ที่คาดว่าจะใช้รายงาน มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นนี้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพไม่ให้ข้อสรุปหรือถอนตัว (หรือลาออก) จากการปฏิบัติงานหากการถอนตัวนั้นสามารถทำได้ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

คำจำกัดความ

12. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่น ๆ (เว้นแต่จะมีข้อบ่งชี้ที่ขัดแย้ง) คำศัพท์ต่อไปนี้มีความหมายดังนี้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก27)
 - (ก) งานที่ให้ความเชื่อมั่น หมายถึง งานที่ผู้ประกอบวิชาชีพมีเป้าหมายในการได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อแสดงข้อสรุป ซึ่งออกแบบไว้เพื่อเพิ่มระดับของความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูลที่ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการวัดผลหรือการประเมินเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์) งานที่ให้ความเชื่อมั่นจัดประเภทได้สองแบบ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก3)
 - (1) การจัดประเภทงานเป็นแบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด
 - ก. งานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพลดความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นให้อยู่ในระดับต่ำ

ที่ยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานนั้น เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงข้อสรุป ข้อสรุปถูกแสดงในรูปแบบความเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

- ข. งานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพลดความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานนั้น แต่ยังมีความเสี่ยงสูงกว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงข้อสรุปจากวิธีปฏิบัติที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติและหลักฐานที่ได้รับในรูปแบบที่แสดงว่ามีเรื่องที่ทำให้ผู้สอบบัญชีเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นมีการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีการที่ปฏิบัติในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดถูกจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตที่จำเป็นในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล แต่ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตนั้นได้รับการวางแผนเพื่อจะได้มาซึ่งระดับความเชื่อมั่นอย่างมีนัยตามดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ ระดับที่มีนัยคือระดับของความเชื่อมั่นที่รวบรวมโดยผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อเพิ่มระดับของความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างชัดเจนซึ่งมากกว่าระดับที่ไม่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก3-ก7)

- (2) การจัดประเภทงานเป็นแบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่นหรืองานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก8)

- ก. งานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นที่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพที่ให้บริการที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นผู้วัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ บุคคลอื่นนั้นมักแสดงผลลัพธ์ของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นในรายงานหรือข้อความ ในบางกรณีข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจถูกแสดงโดยผู้ประกอบวิชาชีพในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นปราศจากข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพอาจแสดงข้อความเกี่ยวกับ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก179 และ ก181)

- 1) เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้
- 2) ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ หรือ
- 3) ข้อความที่แสดงไว้โดยผู้ประกอบวิชาชีพอื่น

- ข. งานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ใช้และผู้ประกอบวิชาชีพแสดงผลลัพธ์ของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

เป็นส่วนหนึ่งของหรือแนบพร้อมกับรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น สำหรับงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง ผู้ประกอบวิชาชีพแสดงผลลัพธ์การรายงานการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

- (ข) ทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่น หมายถึง ทักษะและเทคนิคการวางแผน การรวบรวมหลักฐาน การประเมินหลักฐาน การติดต่อสื่อสารและการรายงาน ซึ่งปฏิบัติโดยผู้ประกอบวิชาชีพที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งแตกต่างจากความเชี่ยวชาญเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ๆ หรือ การวัดผลหรือการประเมินผล (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก9)
 - (ค) เกณฑ์ หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น เกณฑ์ที่ใช้ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ๆ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก10)
 - (ง) สถานการณ์ของงาน หมายถึง สถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดงานนั้น ๆ ซึ่งรวมถึง ข้อตกลงของงานว่า เป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ลักษณะเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น เกณฑ์การวัดผลหรือการประเมินผล ข้อมูลที่ผู้ใช้รายงานต้องการ ลักษณะที่เกี่ยวข้องของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ (ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ว่าจ้างงานและสภาพแวดล้อมของกลุ่มบุคคลเหล่านั้น) และเรื่องอื่น ๆ (เช่น เหตุการณ์ รายการเงื่อนไข การปฏิบัติซึ่งอาจมีผลกระทบที่สำคัญต่องาน)
 - (จ) หัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน หมายถึง หุ่นส่วนหรือบุคคลอื่นในสำนักงาน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานและผลการปฏิบัติงานนั้น และรับผิดชอบต่อรายงานที่ออกในนามของสำนักงาน และในบางสถานการณ์อาจเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสม จากองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานตามกฎหมาย หรือหน่วยงานกำกับดูแล คำว่า “หัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน” จะใช้อ้างอิงถึงเรื่องเดียวกันในส่วนของหน่วยงานภาครัฐในกรณีที่เกี่ยวข้อง
 - (ฉ) ความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่น หมายถึง ความเสี่ยงซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะแสดงข้อสรุปอย่างไม่เหมาะสมเมื่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงในสาระสำคัญ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก11-ก14)
 - (ช) ผู้ว่าจ้างงาน หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ว่าจ้างงานผู้ประกอบวิชาชีพให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก15)
 - (ซ) กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง หัวหน้างานและกลุ่มผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่ปฏิบัติงาน และบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสำนักงานหรือสำนักงานเครือข่ายเพื่อให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นนี้ ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่ได้รับการจ้างโดยสำนักงานหรือสำนักงานเครือข่าย
 - (ณ) หลักฐาน หมายถึง ข้อมูลที่ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ในการให้ข้อสรุป หลักฐานรวมถึงข้อมูลที่มีอยู่ในระบบสารสนเทศ (ถ้ามี) และข้อมูลอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก14-ก15)
- (1) ความเพียงพอของหลักฐาน คือ การวัดหลักฐานเชิงปริมาณ
 - (2) ความเหมาะสมของหลักฐาน คือ การวัดหลักฐานเชิงคุณภาพ

- (ญ) สำนักงาน หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพที่ปฏิบัติงานเพียงคนเดียว ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทของผู้ประกอบวิชาชีพ คำว่าสำนักงานควรจะนำมาใช้เรียกหน่วยงานภาครัฐที่มีลักษณะคล้ายกัน
- (ฎ) ข้อมูลทางการเงินในอดีต หมายถึงข้อมูลที่แสดงในรูปแบบทางการเงินของกิจการใดกิจการหนึ่ง ซึ่งได้มาจากระบบข้อมูลทางบัญชีของกิจการนั้นเป็นหลัก และเกี่ยวกับข้อมูลทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในอดีตหรือเกี่ยวกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจหรือสถานการณ์ ณ เวลาในอดีต
- (ฏ) หน่วยงานตรวจสอบภายใน หมายถึง หน่วยงานภายในกิจการที่ปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นและให้คำปรึกษา หน่วยงานนี้ได้รับการออกแบบให้ประเมินผลและปรับปรุงธรรมาภิบาล การบริหารความเสี่ยงและกระบวนการควบคุมภายในของกิจการให้มีประสิทธิภาพ
- (ฐ) ผู้ใช้ข้อมูล หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร กลุ่มองค์กร หรือกลุ่มใด ๆ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่าจะนำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นมาใช้ ในบางกรณีอาจมีผู้ใช้ข้อมูลนอกเหนือจากที่รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นระบุว่าเป็นผู้รับรายงาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก16-ก18 และ ก37)
- (ฑ) ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่วัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลเป็นผู้มีความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก37 และ ก39)
- (ฒ) การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริง หมายถึง ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและความเหมาะสมของการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอาจเป็นไปโดยเจตนาหรือไม่เจตนา เชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ รวมถึงการละเว้นข้อมูล
- (ณ) การแสดงข้อมูลผิดจากความเป็นจริง (ในแง่เกี่ยวกับข้อมูลอื่น) หมายถึง ข้อมูลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นหรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งแสดงไว้ไม่ถูกต้อง การแสดงข้อมูลที่ผิดจากความเป็นจริงอันเป็นสาระสำคัญอาจทำให้ความน่าเชื่อถือในเอกสารหลักฐานที่รวมข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นลดลง
- (ด) ข้อมูลอื่น หมายถึง ข้อมูล (นอกเหนือจากข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นตลอดจนข้อมูลในรายงาน) ซึ่งรวมถึงเอกสารหลักฐานที่รวมข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นตลอดจนข้อมูลในรายงานไม่ว่าจะโดยกฎหมายหรือข้อกำหนดหรือจารีตประเพณี
- (ต) ผู้ประกอบวิชาชีพ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงาน (โดยทั่วไปคือหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานหรือสมาชิกอื่นในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานหรือสำนักงาน) กรณีที่มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงความประสงค์เกี่ยวกับข้อกำหนดหรือความรับผิดชอบนั้นต้องปฏิบัติโดยหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน ถ้อยคำว่า “หัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน” จะนำมาใช้แทน “ผู้ประกอบวิชาชีพ” (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก37)

- (ถ) ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ หมายถึง บุคคลหรือองค์กรที่มีความชำนาญในด้านอื่นนอกเหนือจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นทั่วไป และผู้ประกอบวิชาชีพใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญนั้นเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพอาจเป็นผู้เชี่ยวชาญภายในสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพ (ซึ่งเป็นหัวหน้าหรือพนักงาน รวมถึงพนักงานชั่วคราวของสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพหรือสำนักงานเครือข่าย) หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญภายนอกสำนักงาน
 - (ท) การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ หมายถึง การนำการฝึกอบรม ความรู้ และประสบการณ์ในบริบทของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น และข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการตัดสินใจอย่างรอบรู้ในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ธ) การสังเกตและสงสัยเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพ หมายถึง ทักษะที่รวมถึงความรู้สึกนึกคิดในการตั้งข้อสงสัย การใช้วิจารณญาณในการประเมินสถานการณ์ที่อาจชี้ให้เห็นถึงการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง และการประเมินหลักฐานอย่างระมัดระวัง
 - (น) ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้า ก37)
 - (บ) ความเสี่ยงในการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หมายถึง ความเสี่ยงที่ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นจะแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงในสาระสำคัญก่อนการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ป) ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น หมายถึง ผลลัพธ์ของการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่ได้จากการประยุกต์เกณฑ์กับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้า ก19)
 - (ผ) เรื่องที่ให้ความความเชื่อมั่น หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ถูกวัดผลหรือประเมินผลตามเกณฑ์ที่ใช้
13. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่น ๆ การอ้างอิง “กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม” หลังจากนั้นจะใช้ว่า “ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล หรือผู้ว่าจ้างงาน ตามความเหมาะสม” (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก20 และ ก37)

ข้อกำหนด

การปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น

การปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น

- 14. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- 15. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แสดงว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นใด ๆ เว้นแต่ผู้ประกอบวิชาชีพได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้หรือ

มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นใด ๆ ที่เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก21-ก22 และ ก171)

เนื้อหาของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น

16. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นเพื่อที่จะได้เข้าใจวัตถุประสงค์และการนำข้อกำหนดไปใช้อย่างเหมาะสม (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก23- ก28)

การปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

17. เพื่อเป็นไปตามย่อหน้าต่อไปนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดแต่ละข้อของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น เว้นแต่ข้อกำหนดนั้นไม่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการถือปฏิบัติเป็นเงื่อนไขและเงื่อนไขนั้นไม่เกิดขึ้นในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ข้อกำหนดที่นำมาปฏิบัติสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแสดงไว้ในรูปแบบคอลัมน์ด้วยตัวอักษร “L” (ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด) หรือ “R” (ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล) ต่อจากหมายเลขย่อหน้า (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก29)
18. ในสถานการณ์ที่เป็นข้อยกเว้นผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาความจำเป็นในการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในสถานการณ์เช่นนั้นผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามวิธีการที่ถือเป็นทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของข้อกำหนดนั้นความจำเป็นที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอาจเกิดขึ้นในกรณีที่ข้อกำหนดนั้นกำหนดให้ปฏิบัติตามวิธีการเฉพาะและเฉพาะสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ซึ่งวิธีการเฉพาะนั้นอาจไม่มีประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อกำหนด

ความล้มเหลวในการบรรลุวัตถุประสงค์

19. หากผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้หรือมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินว่าการไม่บรรลุวัตถุประสงค์นั้นทำให้ผู้สอบบัญชีต้องให้ข้อสรุปที่เปลี่ยนแปลงไปหรือถอนตัวจากงานที่ให้ความเชื่อมั่น (กรณีที่การถอนตัวนั้นสามารถทำได้ตามกฎหมายและข้อบังคับ) ความล้มเหลวในการบรรลุวัตถุประสงค์ในมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่กำหนดให้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 79 ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้

ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ

20. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งรวมถึงคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นในส่วน ก และ ส่วน ข หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนด (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก30-ก34 และ ก60)

การตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่อง

21. หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องมีความพึงพอใจว่า สำนักงานได้ดำเนินงานตามวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมเกี่ยวกับการตอบรับงานและการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่ให้ความเชื่อมั่น และต้องพิจารณาว่าข้อสรุปที่ได้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัตินี้เหมาะสม
22. ผู้ประกอบวิชาชีพตอบรับงานหรือรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อเนื่องเมื่อ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก30-ก34)
 - (ก) ผู้ประกอบวิชาชีพไม่พบเหตุผลให้เชื่อว่างานนั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณซึ่งรวมถึงความเป็นอิสระ
 - (ข) ผู้ประกอบวิชาชีพพึงพอใจว่ากลุ่มบุคคล ซึ่งปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นโดยรวมมีความรู้และความสามารถเหมาะสม (ดูร่วมกับย่อหน้าที่ 32)
 - (ค) เกณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นได้รับการตกลงโดย
 - (1) การกำหนดเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นก่อนที่จะมีการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ่านร่วมกับย่อหน้าที่ 24-26)
 - (2) การยืนยันว่ามีความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพและกลุ่มบุคคลผู้ว่าจ้างงานในข้อตกลงในการรับงาน รวมถึงความรับผิดชอบในการรายงานของผู้ประกอบวิชาชีพ
23. หากหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานได้รับข้อมูลที่น่าจะเป็นเหตุให้สำนักงานปฏิเสธงานซึ่งข้อมูลนั้นมีอยู่ก่อน หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องสื่อสารข้อมูลนั้นไปยังสำนักงานทันทีเพื่อให้สำนักงานและหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานสามารถดำเนินการที่จำเป็นได้

เงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น

24. ในการกำหนดว่ามีเงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ตามเกณฑ์ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นและการปรึกษาหารือกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก35-ก36)
 - (ก) บทบาทและความรับผิดชอบของกลุ่มบุคคลมีความเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก37-ก39)
 - (ข) งานที่ให้ความเชื่อมั่นมีลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่
 - (1) เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นมีความเหมาะสม (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก40-ก44)
 - (2) เกณฑ์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่าจะใช้ในการจัดทำข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ของงาน รวมถึงเกณฑ์มีลักษณะดังต่อไปนี้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก45-ก50)
 - ก. ความเกี่ยวข้อง
 - ข. ความครบถ้วน
 - ค. ความเชื่อถือได้

ง. ความเป็นกลาง

จ. ความเข้าใจได้

- (3) ผู้ที่ใช้ข้อมูลเข้าถึงเกณฑ์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่าจะใช้ในการจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก51-ก52)
 - (4) ผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่าจะสามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่ต้องการเพื่อใช้สนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก53-ก55)
 - (5) ผู้ประกอบวิชาชีพให้ข้อสรุปในรายงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด
 - (6) ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด วัตถุประสงค์ที่สมเหตุสมผลนั้นรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่าจะสามารถได้มาซึ่งระดับความเชื่อมั่นที่มีย (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก56)
25. หากเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นไม่มีอยู่จริง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปรึกษาหารือเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลผู้ว่าจ้างงาน หากไม่สามารถเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามเงื่อนไขเบื้องต้นได้ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่รับงานว่าเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่น เว้นแต่เป็นข้อกำหนดของกฎหมายหรือข้อบังคับให้ทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม งานที่ปฏิบัติภายใต้สถานการณ์เช่นนี้อาจไม่เป็นไปตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่อ้างในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้หรือมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่นใด

การจำกัดขอบเขตก่อนการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น

26. หากกลุ่มบุคคลผู้ว่าจ้างงานจำกัดขอบเขตงานของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับข้อตกลงในการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เสนอไว้จนทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าการจำกัดนี้จะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพไม่แสดงข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่รับงานนั้นเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นเว้นแต่เป็นข้อกำหนดของกฎหมายหรือข้อบังคับ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก156(ค))

การเห็นชอบในข้อตกลงเกี่ยวกับการรับงาน

27. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องเห็นชอบข้อตกลงในการรับงานกับผู้ว่าจ้างงาน ข้อตกลงในการรับงานต้องระบุรายละเอียดที่เพียงพอในรูปแบบของหนังสือตอบรับงานหรือเอกสารสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษร หนังสือยืนยันที่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือในรูปแบบที่เหมาะสมตามกฎหมายและข้อบังคับ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก57-ก58)
28. สำหรับการรับงานต่อเนื่อง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินว่าสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ต้องทบทวนข้อตกลงในการรับงานหรือไม่ และต้องแจ้งเตือนให้ผู้ว่าจ้างงานทราบข้อตกลงในการรับงานที่มีอยู่หรือไม่

การตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อตกลงในการรับงาน

29. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เห็นชอบการเปลี่ยนข้อตกลงในการรับงานหากไม่มีการให้เหตุผลที่สมเหตุสมผลในการกระทำดังกล่าว หากมีการเปลี่ยนแปลงข้อตกลงผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เพิกเฉยต่อหลักฐานที่ได้รับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลง (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก59)

รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามที่กำหนดโดยกฎหมายและข้อบังคับ

30. ในบางกรณีกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกำหนดรูปแบบและข้อความของรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินว่า

- (ก) ผู้ใช้ข้อมูลอาจเข้าใจผิดในข้อสรุปของการให้ความเชื่อมั่นหรือไม่
- (ข) หากผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจผิด คำอธิบายเพิ่มเติมในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นสามารถลดความเข้าใจผิดที่อาจมีขึ้นนั้นได้หรือไม่

หากผู้ประกอบวิชาชีพสรุปว่าคำอธิบายเพิ่มเติมในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นไม่สามารถลดความเข้าใจผิดที่อาจมีขึ้น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่รับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเว้นแต่กฎหมายและข้อบังคับกำหนดให้รับงานนั้น เมื่องานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ถือปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับนั้นไม่เป็นไปตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่รวมการอ้างอิงใด ๆ ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นใด ๆ (อ่านร่วมกับย่อหน้าที่ 71)

การควบคุมคุณภาพ

ลักษณะของหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน

31. หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้อง
- (ก) เป็นสมาชิกของสำนักงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 หรือข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือข้อกำหนดตามกฎหมายและข้อบังคับที่อย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 กำหนด (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก60-ก66)
 - (ข) มีความรู้ความสามารถในทักษะและเทคนิคสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ได้รับการพัฒนาจากการฝึกอบรมอย่างกว้างขวางและการนำไปใช้ปฏิบัติ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก60)
 - (ค) มีความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น การวัดผลและการประเมินผลเพื่อที่จะมีความรับผิดชอบในการให้ข้อสรุปจากการให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก67-ก68)

การมอบหมายงานกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

32. หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้อง (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก69)
- (ก) พอใจว่ากลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานโดยรวมมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมในการ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก70-ก71)

- (1) ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง และตามข้อกำหนดทางกฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- (2) สามารถออกรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เหมาะสมในสถานการณ์
- (ข) พอใจว่าผู้ประกอบวิชาชีพสามารถนำเอาผลงานของ
 - (1) ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งผลงานของผู้เชี่ยวชาญนั้นถูกนำมาใช้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก70-ก71)
 - (2) ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นในกรณีที่ผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพนั้นถูกนำมาใช้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก72-ก73)

ภายในขอบเขตที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะยอมรับความรับผิดชอบต่อข้อสรุปของงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น

ความรับผิดชอบของหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน

33. หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพโดยรวมของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ความรับผิดชอบดังกล่าวมีดังนี้
 - (ก) การปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมในการตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่อง การคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ข) การวางแผนและการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น (รวมถึงทิศทางและการควบคุมดูแลที่เหมาะสม) ตามมาตรฐานทางวิชาชีพและกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) การสอบทานตามนโยบายและวิธีปฏิบัติงานสอบทานของสำนักงาน และการสอบทานเอกสารหลักฐานของงานที่ทำในวันที่หรือก่อนวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก74)
 - (ง) มีการรวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบงานที่เหมาะสมเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้ประกอบวิชาชีพบรรลุวัตถุประสงค์ของงาน และงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นได้รับการปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ตลอดจนกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
 - (จ) การปรึกษาหารืออย่างเหมาะสมกับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับเรื่องที่มีความยากหรือข้อขัดแย้ง
34. ตลอดการให้บริการงานที่ให้ความเชื่อมั่น หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องตื่นตัวโดยการสังเกตการณ์และสอบถามตามความจำเป็นเพื่อหาหลักฐานเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน หากกระบวนการควบคุมคุณภาพของสำนักงานน่าประหลาดใจ มาสู่ความสนใจของหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานหรือประเด็น ซึ่งบ่งชี้ว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องปรึกษาหารือกับผู้ปฏิบัติงานอื่นในสำนักงานและต้องตัดสินใจกระทำการตามความเหมาะสม

35. หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องพิจารณาผลลัพธ์ของกระบวนการติดตามผลของสำนักงาน ซึ่งได้มาจากข้อมูลล่าสุดที่มีการเวียนภายในสำนักงานและสำนักงานเครือข่าย (กรณีที่มี) และพิจารณาว่าข้อบกพร่องที่แสดงไว้ในข้อมูลนั้นอาจส่งผลกระทบต่องานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่

การสอบทานการควบคุมคุณภาพงานที่ให้ความเชื่อมั่น

36. สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งกำหนดให้มีการสอบทานการควบคุมคุณภาพโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ (ถ้ามี) หรือนงานที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งสำนักงานกำหนดให้มีการสอบทานการควบคุมคุณภาพ
- (ก) หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการปรึกษาหารือเรื่องที่สำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานกับผู้สอบทานการควบคุมคุณภาพงาน และไม่ลงวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นจนกว่าการสอบทานจะสิ้นสุด
 - (ข) ผู้สอบทานการควบคุมคุณภาพงานต้องประเมินวัตถุประสงค์ของการใช้ดุลยพินิจที่มีนัยสำคัญของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และข้อสรุปที่ได้เพื่อจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น การประเมินดังกล่าวต้องรวมถึง (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก75)
 - (1) การปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญกับหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน
 - (2) การสอบทานข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและร่างรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (3) การสอบทานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจอย่างมีนัยสำคัญของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและข้อสรุปที่ได้
 - (4) การประเมินข้อสรุปที่ใช้ในการนำเสนอรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นและการพิจารณาว่าร่างรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเหมาะสมหรือไม่

การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ การใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ ทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่น

37. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องวางแผนและปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นด้วยการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพโดยตระหนักว่าสถานการณ์ต่าง ๆ อาจทำให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก76-ก80)
38. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพในการวางแผนและปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงการกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีการปฏิบัติงาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก81-ก85)
39. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องนำเอาทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่นมาใช้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบอย่างสม่ำเสมอ

การวางแผนงานและการปฏิบัติงาน

การวางแผนงาน

40. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องวางแผนงานที่ให้ความเชื่อมั่นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการกำหนดขอบเขต ระยะเวลาและทิศทางของงานที่ให้ความเชื่อมั่น และกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีปฏิบัติที่ได้วางแผนไว้ซึ่งกำหนดไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก86-ก89)
41. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องกำหนดว่าเกณฑ์นั้นเหมาะสมกับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นหรือไม่ รวมถึงเกณฑ์ดังกล่าวแสดงถึงลักษณะที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 24(ข)(2) หรือไม่
42. ภายหลังจากที่ได้ตอบรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นแล้ว หากพบว่าเงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหนึ่งเงื่อนไขหรือมากกว่าไม่มีอยู่ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปรึกษาหารือเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและต้องพิจารณาว่า
 - (ก) เรื่องดังกล่าวสามารถแก้ปัญหาได้ในระดับที่ผู้ประกอบวิชาชีพพึงพอใจหรือไม่
 - (ข) การปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นต่อไปเหมาะสมหรือไม่
 - (ค) การสื่อสารเรื่องดังกล่าวในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ อย่างไร
43. ภายหลังจากการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหากพบว่าเกณฑ์ที่ใช้บางเกณฑ์หรือทั้งหมดไม่เหมาะสมหรือเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นบางส่วนหรือทั้งหมดไม่เหมาะสมกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาถอนตัวจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นหากการถอนตัวสามารถทำได้ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับ หากผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขหรือข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ให้ข้อสรุปแล้วแต่ความเหมาะสมต่อสถานการณ์ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก90-ก91)

ความมีสาระสำคัญ

44. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาความมีสาระสำคัญเมื่อ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก92-ก100)
 - (ก) วางแผนงานและปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงเมื่อกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีการปฏิบัติงาน
 - (ข) ประเมินผลว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นปราศจากการแสดงข้อมูลอันขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่น

45. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องสอบถามกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมในเรื่องต่อไปนี้ว่า
 - (ก) กลุ่มบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับความตั้งใจหรือความสงสัยว่าตั้งใจที่จะแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ส่งผลต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก101-ก102)

- (ข) ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีหน่วยงานตรวจสอบภายในและมีการสอบถามเพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและประเด็นสำคัญที่พบของหน่วยงานตรวจสอบภายในเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือไม่
- (ค) ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ใช้ผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือไม่

ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (L)	ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล (R)
46L ผู้ประกอบวิชาชีพต้องได้มาซึ่งความเข้าใจที่พอเพียงเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นเพื่อ (ก) ให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถระบุส่วนที่มีการแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่อาจเกิดขึ้น (ข) ตามวิธีเช่นนั้น ให้เกณฑ์ในการออกแบบและการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อตอบสนองต่อส่วนที่ระบุไว้ใน 46L(ก) และเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างจำกัดในการสนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก101-ก105 และ ก108)	46R ผู้ประกอบวิชาชีพต้องได้มาซึ่งความเข้าใจที่พอเพียงเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นเพื่อ (ก) ให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น (ข) ตามวิธีเช่นนั้น ให้เกณฑ์ในการออกแบบและการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้เพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลในการสนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก101-ก104 และ ก108)
47L เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นภายในย่อหน้าที่ 46L ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาถึงกระบวนการที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก107)	47R เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นภายในย่อหน้าที่ 46R ผู้ประกอบวิชาชีพต้องได้มาซึ่งความเข้าใจการควบคุมภายในที่มีในการจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นซึ่งรวมถึงการประเมินการออกแบบการควบคุมภายในเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเพื่อตัดสินใจว่าการควบคุมภายในได้นำมาใช้โดยปฏิบัติตามกระบวนการนอกเหนือไปจากการสอบถามบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก106)

การได้รับหลักฐาน

การพิจารณาความเสี่ยงและการตอบสนองต่อความเสี่ยง

ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (L)	ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล (R)
48L ตามความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพ (ดูย่อหน้าที่ 46L) ผู้ประกอบวิชาชีพต้อง (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก109-ก113) (ก) ระบุส่วนของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่อาจเกิดการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (ข) ออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการเพื่อตอบสนองต่อส่วนที่ระบุในย่อหน้า 48L(ก) และเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างจำกัดเพื่อสนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ	48R ตามความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพ (ดูย่อหน้าที่ 46R) ผู้ประกอบวิชาชีพต้อง (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก109-ก111) (ก) ระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น (ข) ออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยง และเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเพื่อสนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ นอกจากวิธีการอื่นใดเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นซึ่งเหมาะสมกับสถานการณ์ของงานแล้ว วิธีการของผู้ประกอบวิชาชีพต้องรวมถึงการได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเกี่ยวกับประสิทธิผลของการปฏิบัติตามการควบคุมที่เกี่ยวข้องต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นเมื่อ (1) การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพ รวมถึงการคาดการณ์ว่าการควบคุมภายในจะถูกนำมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ (2) วิธีการนอกเหนือจากการทดสอบการควบคุมเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถให้หลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (L)	ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล (R)
การกำหนดว่าวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมมีความจำเป็นหรือไม่ต่องานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด 49L หากผู้ประกอบวิชาชีพตระหนักถึงเรื่องที่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นอาจแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องออกแบบและปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานเพิ่มเติมจนกว่าผู้ประกอบวิชาชีพจะสามารถ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก113-ก118) (ก) สรุปได้ว่าเรื่องนั้นไม่มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นเหตุให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือ (ข) ระบุว่าเรื่องนั้นเป็นเหตุให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ	การทบทวนการประเมินความเสี่ยงในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล 49R การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจเปลี่ยนแปลงระหว่างการทำงานเมื่อได้รับหลักฐานเพิ่มเติม ในสถานการณ์ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพได้รับหลักฐานซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักฐานที่ผู้ประกอบวิชาชีพใช้เป็นเกณฑ์เริ่มแรกในการประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยงและปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติที่ได้วางแผนไว้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก113)

50. ในการออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาถึงความเกี่ยวเนื่องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่จะใช้เป็นหลักฐาน หากว่า
- (ก) หลักฐานที่ได้รับจากแหล่งหนึ่งไม่สอดคล้องกับหลักฐานที่ได้รับจากอีกแหล่งหนึ่ง หรือ
 - (ข) ผู้ประกอบวิชาชีพมีความสงสัยเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำมาใช้เป็นหลักฐาน
- ผู้ประกอบวิชาชีพต้องกำหนดการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มเติมวิธีปฏิบัติงานที่จำเป็นเพื่อจะแก้ไขเรื่องดังกล่าว และต้องพิจารณาผลกระทบของเรื่องดังกล่าว (ถ้ามี) ต่อแง่มุมอื่นในงานที่ให้ความเชื่อมั่น
51. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องคำนวณผลสะสมของข้อมูลที่แสดงขัดต่อข้อเท็จจริงที่ไม่ได้รับการแก้ไขที่ตรวจพบระหว่างการปฏิบัติงาน ยกเว้นจำนวนเงินเหล่านั้นเป็นจำนวนที่ไม่สำคัญอย่างแน่ชัด (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก119-ก120)

ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ

52. เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพนำผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมาใช้ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมดังนี้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก121-ก125)
- (ก) ประเมินว่าผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้ความสามารถที่จำเป็น และความเที่ยงธรรมเพื่อวัตถุประสงค์ของงานของผู้ประกอบวิชาชีพหรือไม่ การประเมินความเที่ยงธรรมต้องรวมการสอบถามเกี่ยวกับผลประโยชน์และความสัมพันธ์ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก126-ก129)
 - (ข) ได้มาซึ่งความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องของความเชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก130-ก131)
 - (ค) ตกลงกับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับลักษณะ ขอบเขตและวัตถุประสงค์ของงานของผู้เชี่ยวชาญ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก132-ก133)
 - (ง) ประเมินความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพต่อวัตถุประสงค์ของงานของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก134-ก135)

ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยผู้ประกอบวิชาชีพอีกคนหนึ่ง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้เชี่ยวชาญของผู้วัดผลหรือของผู้ประเมินผล หรือผู้ตรวจสอบภายใน (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก136)

53. เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพนำผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพอีกคนหนึ่งมาใช้ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินว่าผลงานนั้นเพียงพอต่อวัตถุประสงค์ของงานของผู้ประกอบวิชาชีพหรือไม่
54. หากข้อมูลที่ใช้เป็นหลักฐานถูกจัดทำโดยใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ตามขอบเขตที่จำเป็นโดยพิจารณาถึงนัยสำคัญของผลงานของผู้เชี่ยวชาญสำหรับวัตถุประสงค์ของงานของผู้ประกอบวิชาชีพ
- (ก) ประเมินความรู้ความสามารถและความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญ
 - (ข) ได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับผลงานของผู้เชี่ยวชาญ
 - (ค) ประเมินความเหมาะสมของผลงานของผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้เป็นหลักฐาน
55. หากผู้ประกอบวิชาชีพวางแผนที่จะใช้ผลงานของหน่วยงานตรวจสอบภายใน ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินดังต่อไปนี้
- (ก) ขอบเขตสถานะภายในองค์กรของหน่วยงานตรวจสอบภายใน นโยบายและวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนความเที่ยงธรรมของผู้ตรวจสอบภายใน
 - (ข) ระดับความรู้ความสามารถของหน่วยงานตรวจสอบภายใน
 - (ค) หน่วยงานตรวจสอบภายในปฏิบัติตามวิธีการที่เป็นระบบระเบียบรวมถึงการควบคุมคุณภาพหรือไม่
 - (ง) ผลงานของหน่วยงานตรวจสอบภายในเพียงพอต่อวัตถุประสงค์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่

หนังสือรับรอง

56. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องขอหนังสือรับรองที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
- (ก) หนังสือรับรองให้ข้อมูลทั้งหมด ซึ่งกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมตระหนักว่าเกี่ยวข้องกับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าก 54-ก55 และ ก137-ก139)
 - (ข) เพื่อยืนยันว่าการวัดผลและการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ใช้รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้อนั้นถูกแสดงให้เห็นในข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น
57. หากผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะได้หนังสือรับรองเพิ่มเติมที่มากกว่าหนังสือรับรองที่ถูกกำหนด เพื่อสนับสนุนหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องขอหนังสือรับรองอื่น ๆ นั้น
58. เมื่อหนังสือรับรองที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่มีสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพต้อง
- (ก) ประเมินความสมเหตุสมผลและความสม่ำเสมอของหลักฐานอื่นที่ได้รับ รวมถึงการรับรองอื่น (ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร)
 - (ข) พิจารณาว่าผู้จัดทำหนังสือรับรองถูกคาดหวังจะได้รับการแจ้งเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี
59. วันที่ในหนังสือรับรองต้องเป็นวันที่ใกล้เคียงกับวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเท่าที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ แต่ต้องไม่เป็นวันที่หลังจากวันที่ในรายงาน

การไม่ได้รับหนังสือรับรองตามที่ขอหรือหนังสือรับรองไม่น่าเชื่อถือ

60. หากไม่ได้รับหนังสือรับรอง หรือผู้ประกอบวิชาชีพสรุปว่ามีความสงสัยอย่างพอประมาณเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์ คุณค่าทางจรรยาบรรณ หรือความเอาใจใส่ของผู้ซึ่งให้คำรับรองในหนังสือรับรอง หรือหนังสือรับรองไม่น่าเชื่อถือ ผู้ประกอบวิชาชีพต้อง (อ้างอิงย่อหน้าก 140)
- (ก) ปรีกษาหรือเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
 - (ข) ประเมินความซื่อสัตย์ของผู้ให้คำรับรองในหนังสือรับรองอีกครั้งหนึ่ง และประเมินผลกระทบที่อาจมีต่อความน่าเชื่อถือของการรับรอง (ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร) และหลักฐานโดยทั่วไป
 - (ค) กระทำการตามความเหมาะสมซึ่งรวมถึงการกำหนดผลกระทบที่เป็นไปได้ต่อข้อสรุปในรายงานการให้ความเชื่อมั่น

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น

61. เมื่อเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวข้องกับงาน ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาผลกระทบต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นและต่อรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น และต้องตอบสนองต่อข้อเท็จจริงที่ผู้ประกอบวิชาชีพรับรู้ภายหลังวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างเหมาะสมหากผู้ประกอบวิชาชีพได้รับรู้ข้อมูลนั้น ณ วันที่ดังกล่าว ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ประกอบวิชาชีพปรับแก้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นขอบเขตของการพิจารณาเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้

ที่เหตุการณ์นั้นจะส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและส่งผลกระทบต่อความเหมาะสมของข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพไม่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นภายหลังวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก141-ก142)

ข้อมูลอื่น

62. เมื่อเอกสารหลักฐานที่มีข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นมีข้อมูลอื่นผู้ประกอบวิชาชีพต้องอ่านข้อมูลอื่นนั้นเพื่อระบุความไม่สอดคล้องกันที่มีสาระสำคัญ (ถ้ามี) กับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น และหากการอ่านข้อมูลอื่นนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก143)
- (ก) ระบุความไม่สอดคล้องกันที่มีสาระสำคัญระหว่างข้อมูลอื่นและข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นหรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น หรือ
 - (ข) ตระหนักถึงการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของข้อเท็จจริง ซึ่งข้อมูลอื่นนั้นไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ปรากฏในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นหรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปรึกษาหารือเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมและกระทำการเพิ่มเติมตามสมควร

คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้

63. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอ้างอิงหรืออธิบายเกณฑ์ที่ใช้เพียงพอหรือไม่ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก144-ก146)

การให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่น

64. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประเมินความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐานที่ได้รับในบริบทของงานที่ให้ความเชื่อมั่นและพยายามให้ได้มาซึ่งหลักฐานเพิ่มเติมหากจำเป็นต่อสถานการณ์ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่คำนึงว่าหลักฐานนั้นจะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ใช้ หากผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่จำเป็นเพิ่มเติม ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาความหมายโดยนัยสำหรับการให้ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพในย่อหน้าที่ 65 (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก147-ก153)
65. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องให้ข้อสรุปว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ในการให้ข้อสรุป ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพในย่อหน้าที่ 64 เกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐานที่ได้รับ และการประเมินผลว่าการแสดงรายการขัดต่อข้อเท็จจริงที่ไม่ได้รับการแก้ไขมีสาระสำคัญหรือไม่ โดยพิจารณาทั้งแต่ละรายการและยอดรวม (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก3 และ ก154-ก155)
66. หากผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ขอบเขตการปฏิบัติงานถูกจำกัดและผู้ประกอบวิชาชีพต้องให้ข้อสรุปแบบมีเงื่อนไข ไม่ให้ข้อสรุป หรือถอนตัวจากงานที่ให้

ความเชื่อมั่นหากการถอนตัวนั้นสามารถทำได้ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับตามความเหมาะสม (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก156-ก158)

การจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

67. รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องแสดงเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องประกอบด้วย การแสดงข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก2 และ ก159-ก161)
68. ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงแยกอย่างชัดเจนจากข้อมูลหรือคำอธิบาย ซึ่งไม่มุ่งหมายให้มีผลต่อข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ รวมถึงข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่เน้น เรื่องอื่น และประเด็นที่พบที่เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ข้อแนะนำและข้อมูลเพิ่มเติมอื่นที่รวมอยู่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ข้อความที่ใช้ต้องแสดงอย่างชัดเจนว่า ข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่เน้น ข้อมูลอื่น ประเด็นที่พบ ข้อแนะนำ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติม ไม่มีความมุ่งหมายที่จะปรับเปลี่ยนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก159-ก161)

เนื้อหาของรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

69. รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานดังต่อไปนี้
 - (ก) ชื่อรายงานที่ระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างเป็นอิสระ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก162)
 - (ข) ผู้รับรายงาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก163)
 - (ค) การระบุหรือคำบรรยายเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นที่ได้รับโดยผู้ประกอบวิชาชีพ ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (ตามความเหมาะสม) เมื่อข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพถูกเรียบเรียงในรูปแบบของรายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม รายงานนั้นต้องนำเสนอพร้อมกับรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น หรือนำเสนอไว้ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น หรือถูกอ้างอิงไว้ในแหล่งที่มาซึ่งผู้ใช้ข้อมูลสามารถหาได้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก164)
 - (ง) การระบุเกณฑ์ที่ใช้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก165)
 - (จ) คำบรรยายถึงข้อจำกัดสืบเนื่องที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับการวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ใช้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก166)
 - (ฉ) ข้อความที่เตือนผู้อ่านเกี่ยวกับข้อเท็จจริงว่าเกณฑ์ที่ใช้ได้รับการออกแบบสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ และข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์อื่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก167-ก168)
 - (ช) ข้อความที่ระบุผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล (หากมีความแตกต่าง) และข้อความอธิบายความรับผิดชอบของกลุ่มบุคคลเหล่านั้นและความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก169)

- (ซ) ข้อความว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นได้ปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ หรือกรณีที่มีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องนั้น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก170-ก171)
- (ฌ) ข้อความว่าสำนักงานซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเป็นสมาชิกปฏิบัติตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 หรือ ข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนดของมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 หากผู้ประกอบวิชาชีพไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ข้อความต้องระบุข้อกำหนดทางวิชาชีพ หรือข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่นำมาปฏิบัติ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนดของมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก172)
- (ญ) ข้อความว่าผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติตามความเป็นอิสระและข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณอื่นตามคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี หรือข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนดของข้อกำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งรวมถึงคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นในส่วน ก และส่วน ข หากผู้ประกอบวิชาชีพไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ข้อความจะต้องระบุข้อกำหนดทางวิชาชีพ หรือข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่นำมาปฏิบัติ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามที่กำหนดของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นในส่วน ก และส่วน ข (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก173)
- (ฎ) ข้อความสรุปซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ซึ่งเป็นเกณฑ์สำหรับการให้ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การตระหนักถึงลักษณะระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติเป็นเรื่องจำเป็นที่จะใช้ทำความเข้าใจกับข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ข้อความสรุปของการปฏิบัติงานจะต้องระบุว่า
- (1) วิธีการที่ปฏิบัติในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดแตกต่างจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ตามลักษณะและระยะเวลาและมีขอบเขตที่น้อยกว่า
 - (2) ดังนั้น ระดับความเชื่อมั่นที่ได้รับในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดจะต่ำกว่าความเชื่อมั่นที่ได้รับจากการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลมาก (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก6 และ ก174-ก178)
- (ฏ) ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก2 และ ก179-ก181)
- (1) ในกรณีที่เหมาะสมข้อสรุปต้องให้บริบทของข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพแก่ผู้ใช้ข้อมูล (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก180)
 - (2) ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ข้อสรุปต้องแสดงอยู่ในรูปแบบของการให้ความเชื่อมั่นอย่างชัดเจน (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก180)

- (3) ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ข้อสรุปต้องแสดงในรูปแบบ ซึ่งสื่อความตามวิธีการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับว่า เรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้ประกอบวิชาชีพที่ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก181)
- (4) ข้อสรุปตามข้อ (2) และ (3) ต้องอยู่ในข้อความที่ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมสำหรับเรื่อง ที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ในสถานการณ์เรื่อง ที่ให้ความเชื่อมั่นและต้องให้มีข้อความในเรื่องต่อไปนี้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก182)
 - ก. เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้
 - ข. ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ หรือ
 - ค. รายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
- (5) เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพให้ข้อสรุปในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องประกอบด้วย
 - ก. ส่วนที่ให้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงข้อสรุป
 - ข. ส่วนที่แสดงถึงข้อสรุปที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก183)
- (จ) ลายมือชื่อของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก183)
- (ท) วันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องไม่ลงวันที่ก่อนวันที่ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพได้มาซึ่งหลักฐานที่ใช้ในการให้ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงหลักฐานซึ่งผู้มีอำนาจยอมรับและให้การรับรองว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก185)
- (ฒ) สถานที่ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพนั้นปฏิบัติงานอยู่

การอ้างถึงผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

70. หากผู้ประกอบวิชาชีพอ้างถึงผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในรายงาน ที่ให้ความเชื่อมั่น ข้อความในรายการจะต้องไม่ทำให้มีนัยว่าความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพต่อข้อสรุปที่แสดงไว้ในรายงานลดลงเนื่องจากการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของผู้เชี่ยวชาญนั้น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก186-ก188)

รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่กำหนดตามกฎหมายและข้อบังคับ

71. หากกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพใช้รูปแบบหรือข้อความเฉพาะในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องอ้างถึงมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้หรือมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่นเฉพาะในกรณีที่รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมถึงส่วนประกอบขั้นต่ำตามที่แสดงไว้ในย่อหน้าที่ 69

ข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขและข้อสรุปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป

72. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปในรูปแบบที่ไม่มีเงื่อนไขเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพสรุปว่า
- (ก) ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นถูกจัดทำขึ้นตามเกณฑ์ที่ใช้ในสาระสำคัญ
 - (ข) ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ตามวิธีการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ ผู้ประกอบวิชาชีพไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นไม่ได้ถูกจัดทำขึ้นตามเกณฑ์ที่ใช้ในสาระสำคัญ
73. หากผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้อง
- (ก) ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลสนใจในเรื่องที่แสดงหรือเปิดเผยไว้ในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งตามดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ เรื่องที่มีความสำคัญนั้นเป็นพื้นฐานความเข้าใจของผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (วรรณคดีข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่สำคัญ) หรือ
 - (ข) สื่อสารเรื่องอื่นที่ไม่ได้แสดงหรือเปิดเผยไว้ในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งในดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพเห็นว่าเกี่ยวข้องกับความเข้าใจของผู้ใช้ข้อมูลต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพ หรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (วรรณคดีเรื่องอื่น)
- และเรื่องนี้ไม่เป็นข้อห้ามตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องกระทำการดังกล่าวในวรรณคดีหนึ่งในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นโดยใช้ชื่อวรรณคดีที่เหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพไม่ถูกเปลี่ยนแปลงจากเรื่องนี้ ในกรณีวรรณคดีข้อมูลและเหตุการณ์วรรณคดีจะต้องอ้างถึงข้อมูลที่แสดงไว้หรือเปิดเผยไว้ในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
74. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปในสถานการณ์ดังนี้
- (ก) ในดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ เกิดการจำกัดขอบเขตและผลของการจำกัดขอบเขตอาจมีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 66) ในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขหรือไม่แสดงข้อสรุป
 - (ข) ในดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขหรือแสดงข้อสรุปว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นไม่ถูกต้อง (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก191)
75. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไข เมื่อดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพสรุปว่าผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของเรื่องไม่มีสาระสำคัญมากและไม่แพร่กระจายจนกระทั่งต้องให้ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ให้ข้อสรุป ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขต้องแสดงว่า “ยกเว้น” ผลกระทบ หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีเงื่อนไขนั้น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก189-ก190)
76. หากผู้ประกอบวิชาชีพแสดงข้อสรุปในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการถูกจำกัดขอบเขตแต่ยังคงคำนึงถึงเรื่องที่เป็นสาเหตุให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงในสาระสำคัญ

ผู้ประกอบวิชาชีพต้องรวมคำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการถูกจำกัดขอบเขตและเรื่องที่ทำให้ข้อมูลที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

77. เมื่อรายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมแสดงและอธิบายอย่างเหมาะสมว่าข้อมูลที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อไปนี้
- (ก) แสดงข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไขหรือข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องต่อเรื่องที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ หรือ
 - (ข) หากถูกกำหนดโดยเฉพาะเจาะจงในข้อตกลงการรับงาน ในการใช้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อสรุปต่อรายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม ผู้ประกอบวิชาชีพต้องแสดงข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขแต่ให้เพิ่มวรรณคดีข้อมูลและเหตุการณ์ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น โดยอ้างอิงถึงรายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมที่แสดงและอธิบายอย่างเหมาะสมว่าข้อมูลที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นนั้นแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก192)

ความรับผิดชอบในการติดต่อสื่อสารอื่น

78. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องพิจารณาว่า เมื่ออ้างอิงข้อตกลงการรับงานและสถานการณ์งานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นอื่น เรื่องใด ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้ประกอบวิชาชีพต้องได้รับการสื่อสารไปยังผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล ผู้ว่าจ้างงาน และผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือบุคคลอื่นหรือไม่ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก193-ก199)

การจัดทำเอกสารหลักฐาน

79. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องจัดทำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นในเวลาที่เหมาะสมซึ่งเอกสารหลักฐานนั้นให้ข้อมูลที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีประสบการณ์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นมาก่อนสามารถเข้าใจได้ถึง (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก200-ก204)
- (ก) ลักษณะ ระยะเวลา และขอบเขตของวิธีการปฏิบัติที่เป็นไปตามมาตรฐานงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องและข้อกำหนดตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) ผลของวิธีการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ
 - (ค) เรื่องสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่น ข้อสรุปที่ได้และดุลยพินิจที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพที่ใช้ในการให้ข้อสรุปนั้น
80. หากผู้ประกอบวิชาชีพระบุว่าข้อมูลไม่สอดคล้องกับข้อสรุปสุดท้ายของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับเรื่องที่สำคัญเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องจัดทำเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงว่าผู้ประกอบวิชาชีพได้จัดการกับความไม่สอดคล้องนั้นอย่างไร

81. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องรวบรวมเอกสารหลักฐานของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นในแฟ้มงานและต้องจัดการรวบรวมแฟ้มงานสุดท้ายให้สมบูรณ์ในเวลาที่เหมาะสมที่ทันท่วงทีภายหลังจากวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก205-ก206)
82. ภายหลังจากการรวบรวมแฟ้มงานสุดท้ายแล้วเสร็จ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ลบหรือทิ้งเอกสารไม่ว่าลักษณะใดก่อนสิ้นสุดช่วงเวลาการเก็บรักษาเอกสาร (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก207)
83. หากผู้ประกอบวิชาชีพพบความจำเป็นที่ต้องแก้ไขเอกสารหลักฐานที่มีอยู่ หรือเพิ่มเอกสารหลักฐานใหม่ภายหลังจากการรวบรวมแฟ้มงานสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (โดยไม่คำนึงถึงลักษณะของการแก้ไขหรือการเพิ่มเติม)
 - (ก) เหตุผลเฉพาะในการแก้ไขหรือเพิ่มเติม
 - (ข) วันที่ และผู้จัดทำ และผู้สอบทานเอกสารดังกล่าว

การนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่น

คำนำ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 6)

- ก1. งานให้คำปรึกษาเป็นการใช้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีทางด้านเทคนิค การศึกษา การสังเกตการณ์ ประสบการณ์ และความรู้เกี่ยวกับกระบวนการให้คำปรึกษา โดยปกติ งานให้คำปรึกษา คือกระบวนการวิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรมหลายอย่างรวมกันซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การหาข้อเท็จจริง คำอธิบายเกี่ยวกับปัญหาหรือโอกาส การประเมินทางเลือกที่มีการจัดทำข้อเสนอแนะ และรวมถึงการปฏิบัติ การสื่อสารถึงผลที่ได้รับ และบางครั้งรวมถึงการเริ่มนำไปปฏิบัติและการติดตามผล กรณีที่มีการออกรายงาน รายงานโดยทั่วไปจะเขียนเป็นแบบเชิงบรรยายและให้คำอธิบาย (หรือเรียกว่า รายงานแบบยาว) โดยทั่วไปงานเช่นนี้เป็นงานเพื่อการใช้ประโยชน์ของลูกค้า ลักษณะและขอบเขตของงานกำหนดโดยข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีและลูกค้า งานบริการใดที่เป็นไปตามคำจำกัดความของงานที่ให้ความเชื่อมั่นไม่ถือเป็นงานให้คำปรึกษาแต่เป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่น

วัตถุประสงค์

งานที่มีข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นประกอบด้วยข้อมูลหลายด้าน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 10 และ 65 และ 69(ก))

- ก2. กรณีที่ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นถูกจัดทำขึ้นจากข้อมูลหลายด้าน ผู้ประกอบวิชาชีพอาจต้องให้ข้อสรุปที่แยกจากกันในแต่ละด้าน ข้อสรุปที่แยกจากกันนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามระดับความเชื่อมั่นเดียวกัน ข้อสรุปแต่ละข้อควรแสดงในรูปแบบที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การอ้างอิงมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ในข้อสรุปของรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมการให้ข้อสรุปแต่ละข้อหากมีการแยกข้อสรุป

คำจำกัดความ

ลักษณะ ระยะเวลา และขอบเขตของวิธีการในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ก)(1))

- ก3. เนื่องจากระดับความเชื่อมั่นที่ได้รับในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดน้อยกว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล วิธีการที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดมีความแตกต่างตามลักษณะ ระยะเวลาและมีขอบเขตที่น้อยกว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างวิธีการปฏิบัติสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดรวมถึง
- (ก) การเน้นถึงลักษณะของวิธีการปฏิบัติที่หลากหลายตามแหล่งที่มาของหลักฐานที่อาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจใช้ดุลยพินิจว่ามีความเหมาะสมในสถานการณ์ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดนั้นเพื่อจะเน้นการสอบถามข้อมูลจากพนักงานขององค์กรและวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบมากกว่าการเน้นการทดสอบการควบคุม (ถ้ามี) และการได้มาซึ่งหลักฐานจากแหล่งภายนอกซึ่งอาจจะเน้นหากเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล
 - (ข) ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผู้ประกอบวิชาชีพอาจ
 - เลือกการน้อยกว่าในการตรวจสอบ หรือ
 - ปฏิบัติงานด้วยวิธีการที่น้อยกว่า (ตัวอย่างเช่น วิเคราะห์เปรียบเทียบเพียงอย่างเดียวตามสถานการณ์ของงาน แต่หากเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ผู้ประกอบวิชาชีพอาจทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบและวิธีการอื่น ๆ)
 - (ค) ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมถึงการกำหนดการคาดการณ์ ซึ่งมีความแม่นยำเพียงพอที่จะระบุถึงการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การวิเคราะห์เปรียบเทียบอาจถูกออกแบบเพื่อสนับสนุนการคาดการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทิศทางของแนวโน้ม ความสัมพันธ์และอัตราส่วน มากกว่าที่จะระบุถึงการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงด้วยความแม่นยำระดับเดียวกับที่คาดหวังโดยงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล
 - (ง) เมื่อมีความผันผวนที่มีนัยสำคัญ ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างที่พบ หลักฐานที่เหมาะสมในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดอาจได้รับการสอบถามและการพิจารณาถึงการตอบสนองที่ได้รับจากสถานการณ์งานที่ทราบ
 - (จ) นอกจากนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผู้ประกอบวิชาชีพอาจใช้ข้อมูลแบบยอรวมที่ไม่ต้องแบ่งแยกย่อย เช่น ใช้ข้อมูลรายไตรมาสแทนข้อมูลรายเดือน หรือการใช้ข้อมูลที่ไม่ขึ้นอยู่กับวิธีการทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลก่อนนำมาใช้ในขอบเขตวิธีการเดียวกับการทดสอบสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล

ระดับความเชื่อมั่นที่มีนัย (อ้างอิงย่อหน้าที่ 12(ก)(1)(ข) และ 47L)

- ก4. ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้ประกอบวิชาชีพวางแผนที่จะได้รับ โดยทั่วไปไม่ควรผันแปรตามข้อมูลเชิงปริมาณ การพิจารณาว่ามีนัยหรือไม่นั้นเป็นดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพใช้เพื่อตัดสินใจตามสถานการณ์ของงานนั้น ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติตามวิธีการที่จำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการที่ปฏิบัติในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม ได้มีการวางแผนที่จะได้มาซึ่งระดับความเชื่อมั่นที่มีนัย ระดับที่มีนัยคือ ระดับของความเชื่อมั่นที่รวบรวมโดยผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อเพิ่มระดับของความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างชัดเจน ซึ่งมากกว่าระดับที่ไม่ให้ความเชื่อมั่น (อ่านร่วมกับย่อหน้าที่ ก16-ก18)
- ก5. ตามขอบเขตของงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดทั้งหมด ความเชื่อมั่นที่มีนัยอาจมีระดับแตกต่างกันไป ซึ่งอยู่ระหว่างระดับความเชื่อมั่นที่เพิ่มความเชื่อมั่นของผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างชัดเจน ซึ่งมากกว่าระดับที่ไม่ให้ความเชื่อมั่น จนถึงระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่าความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ระดับความมีนัยในงานที่ให้ความเชื่อมั่นหนึ่งอาจแสดงถึงดุลยพินิจภายใต้ขอบเขต ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงข้อมูลที่ใช้ข้อมูลต้องการ เกณฑ์ที่ใช้ และเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นตามงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น
- ก6. เนื่องจากระดับความเชื่อมั่นที่ได้รับโดยผู้ประกอบวิชาชีพในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดมีความแตกต่างกัน รายงานของผู้ประกอบวิชาชีพต้องรวมถึงการสรุปสาระของวิธีการปฏิบัติงานเพื่อการตระหนักถึงลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติที่จำเป็นต่อความเข้าใจในข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (ดูย่อหน้า 69(ก) และ ก174-ก178)
- ก7. ปัจจัยบางปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่มีนัยในงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะงานนั้นรวมถึง (ตัวอย่างเช่น)
- ลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ และมีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นหรือไม่
 - ข้อเสนอแนะหรือข้อบ่งชี้จากผู้ว่าจ้างงานเกี่ยวกับลักษณะของการให้ความเชื่อมั่นที่ผู้ว่าจ้างงานต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพรวบรวม ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงการรับงานอาจกำหนดเงื่อนไขวิธีการเฉพาะที่ผู้ว่าจ้างงานพิจารณาว่ามีความจำเป็นสำหรับเรื่องเฉพาะของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ซึ่งผู้ว่าจ้างงานต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพเน้นวิธีการนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาถึงวิธีการอื่น ๆ ที่จำเป็นในการได้มาซึ่งหลักฐานที่เพียงพอเหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นที่มีนัย
 - การปฏิบัติงานที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป (หากมี) ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นสำหรับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นเฉพาะ หรือคล้ายคลึงหรือเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น
 - ข้อมูลที่ผู้ใช้ข้อมูลต้องการ โดยทั่วไปยิ่งข้อมูลนั้นมีผลสำคัญต่อผู้ใช้ข้อมูลมากขึ้นในการได้รับข้อสรุปที่ไม่เหมาะสมเมื่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ความเชื่อมั่นที่ต้องการยิ่งต้องสูงขึ้นเพื่อให้มีนัยต่อเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในบางกรณี ผลสำคัญต่อผู้ใช้ข้อมูลในการได้รับข้อสรุปที่ไม่เหมาะสมอาจมาจากระทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพ ต้องปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นที่มีนัยต่อสถานการณ์

- ความคาดหวังของผู้ใช้ข้อมูลว่าผู้ประกอบการวิชาชีพจะให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในเวลาอันสั้นและค่าใช้จ่ายที่ต่ำ

ตัวอย่างงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ก)(2)(ก))

- ก8. ตัวอย่างงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่อาจปฏิบัติภายใต้มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้รวมถึง
- (ก) ความยั่งยืน หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความยั่งยืนรวมถึงการได้มาซึ่งความเชื่อมั่นในรายงานที่จัดทำโดยผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานความยั่งยืนของกิจการ
 - (ข) การปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อกำหนด หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งความเชื่อมั่นใน คำรับรองที่กลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) มูลค่าของเงิน หมายถึง งานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับมูลค่าของเงินที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งความเชื่อมั่นในการวัดผลหรือการประเมินผลมูลค่าของเงินโดยกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ประเมินหรือผู้วัดผล

ทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ข))

- ก9. ทักษะและเทคนิคในงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมถึง
- การใช้การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพและการใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบการวิชาชีพ
 - การวางแผนและการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงการได้มาและการประเมินหลักฐาน
 - การทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและบทบาทและข้อจำกัดของการควบคุมภายใน
 - การเชื่อมโยงระหว่างการพิจารณาความมีสาระสำคัญและความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีการปฏิบัติงาน
 - การนำวิธีปฏิบัติมาใช้ตามความเหมาะสมกับงาน (ซึ่งอาจรวมถึงการสอบถาม การตรวจสอบ การทดสอบการคำนวณ การทดสอบโดยการปฏิบัติซ้ำ การสังเกตการณ์ การขอคำยืนยัน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ)
 - การรวบรวมเอกสารหลักฐานอย่างเป็นระบบ และทักษะการเขียนรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

เกณฑ์ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ค) และ ภาคผนวก)

- ก10. ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องนำเกณฑ์ที่เหมาะสมมาใช้ให้สอดคล้องกับการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นภายใต้บริบทของดุลยพินิจของผู้ประกอบการวิชาชีพ ถ้าปราศจากกรอบอ้างอิง

สำหรับเกณฑ์ที่เหมาะสม ข้อสรุปนั้นจะขึ้นอยู่กับการศึกษาของแต่ละบุคคล และเกิดความเข้าใจผิด ความเหมาะสมของเกณฑ์เป็นไปตามบริบท หมายความว่าความเหมาะสมของเกณฑ์ถูกกำหนดโดยบริบทของสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น แม้กระทั่งสำหรับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นเรื่องเดียวกันอาจมีเกณฑ์ที่ต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการวัดผลหรือการประเมินผลที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลอาจเลือกเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเป็นเกณฑ์สำหรับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความพอใจของลูกค้า เช่น เลือกจำนวนข้อร้องเรียนจากลูกค้าที่ได้รับการแก้ไขเพื่อแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจของลูกค้าเป็นเกณฑ์ ขณะที่ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลอีกกลุ่มหนึ่งอาจเลือกจำนวนการซื้อซ้ำภายในระยะเวลาสามเดือนหลังจากการซื้อครั้งแรกเป็นเกณฑ์ ระดับของความเชื่อมั่นไม่มีผลกระทบต่อความเหมาะสมของเกณฑ์ ดังนั้นหากเกณฑ์ไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล เกณฑ์นั้นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดด้วย และหากเกณฑ์ไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด เกณฑ์นั้นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลด้วย เกณฑ์ที่เหมาะสมรวมถึงเกณฑ์สำหรับการนำเสนอและการเปิดเผย (เมื่อเกี่ยวข้อง)

ความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้า 12(จ))

- ก11. ความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นมิได้หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงทางธุรกิจของผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น ผลขาดทุนจากการแพ้คดีความ การเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก12. โดยทั่วไปความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงให้เห็นถึงส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ถึงแม้ว่าส่วนประกอบเหล่านี้ทั้งหมดอาจไม่จำเป็นต้องแสดงหรือมีนัยสำคัญต่อทุก ๆ งานที่ให้ความเชื่อมั่น
- (ก) ความเสี่ยงที่ผู้ประกอบวิชาชีพไม่มีอิทธิพลทางตรง (ซึ่งประกอบไปด้วย)
 - (1) ความอ่อนไหวของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่จะแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ซึ่งไม่พิจารณาถึงการควบคุมที่เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม (ความเสี่ยงสืบเนื่อง)
 - (2) ความเสี่ยงที่การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญจะเกิดขึ้นในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่ไม่อาจป้องกันได้หรือตรวจพบได้หรือได้รับการแก้ไขในระยะเวลาที่ทันทั่วทั้งที่โดยการควบคุมภายในของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม (ความเสี่ยงจากการควบคุม)
 - (ข) ความเสี่ยงซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพมีอิทธิพลทางตรง ซึ่งคือความเสี่ยงที่วิธีการที่ปฏิบัติโดยผู้ประกอบวิชาชีพไม่อาจตรวจพบการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (ความเสี่ยงจากการตรวจสอบ)
- ก13. ระดับผลกระทบที่มีต่อสถานการณ์งานที่ให้ความเชื่อมั่น ที่แต่ละส่วนประกอบเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกันเป็นการเฉพาะ

- ลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น แนวคิดของความเสี่ยงจากการควบคุมอาจเป็นประโยชน์เมื่อเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นเชื่อมโยงกับการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการมากกว่าเมื่อเชื่อมโยงกับข้อมูลเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพของการควบคุมหรือความมีตัวตนทางกายภาพ
- การปฏิบัติงานนั้นเป็นการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ตัวอย่างเช่น ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผู้ประกอบวิชาชีพอาจตัดสินใจที่จะได้มาซึ่งหลักฐานด้วยวิธีการนอกเหนือจากการทดสอบการควบคุม ซึ่งในกรณีดังกล่าว การพิจารณาความเสี่ยงจากการควบคุมอาจเกี่ยวข้องน้อยกว่าในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเดียวกัน

การพิจารณาความเสี่ยงเป็นเรื่องของดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพมากกว่าเรื่องความสามารถในการวัดผลที่เที่ยงตรง

ก14. การลดความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นศูนย์เป็นไปได้ยากมากและมีต้นทุนสูงต่อความเป็นประโยชน์ ดังนั้น “ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล” เป็นความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่าความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นผลจากปัจจัยหลายประการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- การใช้วิธีเลือกทดสอบ
- ข้อจำกัดสืบเนื่องของการควบคุมภายใน
- ข้อเท็จจริงที่ว่าหลักฐานส่วนใหญ่ที่ผู้ประกอบวิชาชีพได้มาเป็นหลักฐานที่ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาความน่าเชื่อถือมากกว่าเป็นหลักฐานที่ให้ข้อสรุปได้ในตัวเอง
- การใช้ดุลยพินิจในการรวบรวมและประเมินหลักฐานและการจัดทำข้อสรุปตามหลักฐานนั้น
- ในบางกรณีเป็นเรื่องลักษณะของงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพได้ปฏิบัติ เมื่อมีการประเมินหรือวัดผลของงานโดยเทียบกับเกณฑ์

ผู้ว่าจ้างงาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ข) และ ภาคผนวก)

ก15. ผู้ว่าจ้างงานอาจเป็นผู้บริหารหรือผู้ที่มีหน้าที่กำกับดูแลของกิจการที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หน่วยงานที่ออกข้อบังคับ ผู้ใช้ข้อมูล ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละสถานการณ์

ผู้ใช้ข้อมูล (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ฐ) และ ภาคผนวก)

ก16. ในบางกรณีอาจมีผู้ใช้ข้อมูลอื่นนอกเหนือจากผู้รับรายงานที่ระบุไว้ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่สามารถระบุผู้ที่อาจอ่านรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นทั้งหมดเมื่อมีคนจำนวนมากที่สามารถเข้าถึงรายงานดังกล่าว ในกรณีเช่นนี้หากผู้ใช้ข้อมูลที่เป็นไปได้มีความสนใจอย่างกว้างขวางในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ใช้ข้อมูลอาจจำกัดสำหรับผู้มีส่วนได้เสียหลัก ซึ่งเป็นผู้ซึ่งมีส่วนได้เสียที่สำคัญร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ข้อมูลอาจถูกระบุโดยวิธีการที่แตกต่างกันไป เช่น ตามข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพกับผู้มีส่วนที่รับผิดชอบหรือผู้ว่าจ้างงานหรือโดยกฎหมายและข้อบังคับ

ก17. ผู้ใช้ข้อมูลหรือผู้แทนอาจเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ประกอบวิชาชีพและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ (และผู้ว่าจ้างงานหากไม่ใช่กลุ่มบุคคลเดียวกัน) ในการระบุข้อกำหนดของงานที่ให้ความเชื่อมั่น โดยไม่คำนึงถึงความเกี่ยวข้องของบุคคลอื่น อย่างไรก็ตาม งานที่ให้ความเชื่อมั่นไม่เหมือนกับงานการปฏิบัติงานตามวิธีการที่ตกลงร่วมกัน (ซึ่งเกี่ยวกับการรายงานข้อเท็จจริงที่ตรวจพบจากวิธีการที่ตกลงร่วมกันกับผู้ว่าจ้างงานและกลุ่มบุคคลที่สามที่เหมาะสมโดยไม่ให้ข้อสรุป)

- (ก) ผู้ประกอบวิชาชีพรับผิดชอบในการกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีการปฏิบัติงาน
- (ข) ผู้ประกอบวิชาชีพอาจมีความจำเป็นในการปฏิบัติวิธีการเพิ่มเติมหากข้อมูลทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพสนใจว่าอาจแตกต่างจากข้อมูล ซึ่งกำหนดไว้ตามวิธีการที่วางแผนไว้อย่างมีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ก116-ก118)

ก18. ในบางกรณีผู้ใช้ข้อมูล (เช่น ธนาคารหรือหน่วยงานกำกับดูแล) ระบุข้อกำหนดหรือร้องขอให้กลุ่มบุคคลที่เหมาะสมจัดให้มีการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ เมื่องานที่ให้ความเชื่อมั่นใช้เกณฑ์ที่ถูกออกแบบสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ ย่อหน้า 69(ฉ) กำหนดข้อความแจ้งเตือนให้ผู้อ่านทราบถึงข้อเท็จจริงนี้ นอกจากนี้ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาถึงความเหมาะสมที่จะบ่งชี้ว่ารายงานที่ให้ความเชื่อมั่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะเท่านั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ซึ่งอาจกำหนดให้จำกัดการเผยแพร่หรือการใช้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น (ดูย่อหน้าที่ ก167-168)

ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 12(ป) และ ภาคผนวก)

ก19. ในบางกรณี ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจเป็นข้อความที่ประเมินแง่มุมของกระบวนการหรือของการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติตามเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น “ระบบการควบคุมภายในของกิจการ กขค ได้ถูกนำมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ พอฮ ระหว่างระยะเวลา....” หรือ “โครงสร้างธรรมาภิบาลของกิจการ กขค เป็นไปตามเกณฑ์ พอฮ ระหว่างระยะเวลา.....”

กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม (อ้างถึงย่อหน้าที่ 13 และ ภาคผนวก)

ก20. บทบาทของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ว่าจ้างงานสามารถแตกต่างกัน (ดูย่อหน้าที่ ก37) ผู้บริหารและโครงสร้างธรรมาภิบาลอาจแตกต่างกันในแต่ละประเทศและแต่ละกิจการ ซึ่งแสดงถึงอิทธิพล เช่น วัฒนธรรมที่แตกต่าง ภูมิหลังทางกฎหมาย ขนาดและลักษณะของความเป็นเจ้าของ ความแตกต่างนี้ทำให้มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจไม่สามารถกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะสอบถาม ร้องขอหนังสือรับรองหรือติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ทั้งหมดสำหรับทุกงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในบางกรณีเช่น เมื่อกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจการตามกฎหมาย การระบุผู้บริหารที่เหมาะสมหรือผู้มีหน้าที่กำกับดูแลซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพติดต่อสื่อสารด้วยอาจต้องอยู่ในดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพในการกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นผู้ซึ่งมีความรับผิดชอบที่เหมาะสม (รวมทั้งความรู้) สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องนั้น

การปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น

การปฏิบัติตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 1 และ 5 และ 15)

- ก21. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้รวมข้อกำหนดที่ใช้ปฏิบัติสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น³ (นอกเหนือจากการตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีต) รวมถึงงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง ในบางกรณีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องอาจเกี่ยวกับกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเมื่อมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นใช้บังคับ เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นและสถานการณ์ที่ถูกระบุเป็นไปตามที่มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นกำหนด
- ก22. มาตรฐานการสอบบัญชีและมาตรฐานงานสอบทานเขียนขึ้นเพื่อตรวจสอบหรือสอบทานข้อมูลทางการเงินในอดีตตามลำดับ และไม่ให้นำมาใช้กับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอื่น อย่างไรก็ตาม มาตรฐานเหล่านี้อาจนำมาใช้เป็นแนวทางเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานโดยทั่วไปสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้

เนื้อหาของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 12 และ 16)

- ก23. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพในการปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ข้อกำหนดที่ออกแบบเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพบรรลุวัตถุประสงค์นั้น และประกอบด้วยแนวทางที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่น คำนำซึ่งให้บริบทที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างเหมาะสม ตลอดจนคำจำกัดความ
- ก24. วัตถุประสงค์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นให้บริบท ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นและต้องการช่วยผู้ประกอบวิชาชีพให้
- (ก) มีความเข้าใจว่าจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใด
 - (ข) ตัดสินใจได้ว่ามีความต้องการในการบรรลุวัตถุประสงค์เพิ่มเติมหรือไม่
- การที่ผู้ประกอบวิชาชีพนำข้อกำหนดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมคาดว่าจะทำให้ได้มาซึ่งเกณฑ์ที่เพียงพอในการบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์ของแต่ละงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแตกต่างกันอย่างมาก และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นไม่สามารถคาดการณ์สถานการณ์ทั้งหมด ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรับผิดชอบในการกำหนดวิธีปฏิบัติที่จำเป็นในการบรรลุข้อกำหนดตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น

³ มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้มีข้อกำหนด การนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นที่ใช้เฉพาะสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดของงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้อาจสามารถนำมาใช้สำหรับงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อด้วยตนเองโดยตรงทั้งขอบเขตของการให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและความเชื่อมั่นอย่างจำกัดโดยประยุกต์และเสริมตามความจำเป็นตามสถานการณ์ของงาน

ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กล่าวมาในที่นี่ ในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจยังมีเรื่องเฉพาะที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามวิธีการเพิ่มเติมกว่าข้อกำหนดตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยเฉพาะตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ๆ

- ก25. ข้อกำหนดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นถูกแสดงไว้ด้วยถ้อยคำว่า “ต้อง”
- ก26. กรณีที่มีความจำเป็น ส่วนของการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นให้คำอธิบายเพิ่มเติมกว่าข้อกำหนดหรือแนวทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจ
- (ก) อธิบายข้อกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงความหมายและสิ่งที่ครอบคลุมถึง
 - (ข) รวมตัวอย่างที่อาจเหมาะสมสำหรับสถานการณ์
- ในขณะที่แนวทางปฏิบัตินี้มีใช้ข้อกำหนด แต่แนวทางปฏิบัติเป็นการนำข้อกำหนดไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม ส่วนของการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นอาจให้ข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ข้อพิจารณาเพิ่มเติมเฉพาะสำหรับองค์การตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐหรือสำนักงานขนาดเล็กถูกรวมในส่วนของการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่นนี้ตามความเหมาะสม ข้อพิจารณาเพิ่มเติมเหล่านี้ช่วยในการนำเอาข้อกำหนดตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นไปใช้ อย่างไรก็ตาม ข้อพิจารณานี้ไม่จำกัดหรือลดความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพในการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก27. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นนี้ให้คำจำกัดความเพื่อช่วยในการนำมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นมาใช้และตีความ ไม่ได้มีความตั้งใจจะยกเลิกคำจำกัดความที่อาจถูกกำหนดสำหรับวัตถุประสงค์อื่นไม่ว่าจะตามกฎหมายหรือข้อบังคับต่าง ๆ หรือเพื่อให้เป็นอย่างอื่น
- ก28. ภาคผนวกเป็นส่วนหนึ่งของการนำไปปฏิบัติและคำอธิบายอื่น วัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ภาคผนวกอธิบายไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือในส่วนที่เป็นหัวเรื่องหรือคำนำในมาตรฐาน

การปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง (อ้างถึงย่อหน้าที่ 17)

- ก29. ถึงแม้ว่าวิธีปฏิบัติบางวิธีถูกกำหนดให้ปฏิบัติสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลวิธีปฏิบัตินั้นอาจเหมาะสมกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดบางงาน

ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 3(ก) 20 และ 22(ก))

- ก30. คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในส่วน ก กำหนดหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้
- (ก) ความซื่อสัตย์สุจริต
 - (ข) ความเที่ยงธรรม
 - (ค) ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและความระมัดระวังรอบคอบ
 - (ง) การรักษาความลับ
 - (จ) พฤติกรรมทางวิชาชีพ

- ก31. คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในส่วน ก กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในการประยุกต์
- (ก) การระบุปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ ปัญหาและอุปสรรคซึ่งสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้
- (1) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผลประโยชน์ส่วนตน
 - (2) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการสอบทานผลงานตนเอง
 - (3) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการเป็นผู้ให้การสนับสนุน
 - (4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากความคุ้นเคยสนิทสนม
 - (5) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการถูกข่มขู่คุกคาม
- (ข) ประเมินความมีนัยสำคัญของปัญหาและอุปสรรคที่ระบุได้
- (ค) ใช้มาตรการป้องกันเพื่อจำกัดหรือลดปัญหาและอุปสรรคให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้เมื่อจำเป็น มาตรฐานป้องกันมีความจำเป็นเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีระบุว่าปัญหาและอุปสรรคไม่ได้อยู่ในระดับที่สมเหตุสมผลและบุคคลอื่นที่รอบรู้มีความน่าจะเป็นที่จะสรุปว่าการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณไม่ใช่เป็นเรื่องที่ประนีประนอมได้ เมื่อไต่ตรองข้อเท็จจริงเฉพาะทั้งหมดกับสถานการณ์ที่มีอยู่ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีทราบในเวลานั้น
- ก32. คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในส่วน ข อธิบายการนำเอากรอบแนวคิดตามส่วน ก มาใช้ในสถานการณ์เฉพาะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพ รวมถึง
- การแต่งตั้งผู้ให้บริการทางวิชาชีพ
 - ความขัดแย้งทางผลประโยชน์
 - ความเห็นที่สองในทางวิชาชีพ
 - ค่าธรรมเนียมและค่าตอบแทนลักษณะอื่น ๆ
 - การนำการตลาดมาใช้ในการให้บริการทางวิชาชีพ
 - ของขวัญและของกำนัล
 - การดูแลรักษาทรัพย์สินของลูกค้า
 - ความเที่ยงธรรม
 - ความเป็นอิสระ
- ก33. คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีให้คำจำกัดความ ความเป็นอิสระว่าประกอบด้วยความเป็นอิสระด้านจิตใจและความเป็นอิสระอันเป็นที่ประจักษ์ ความเป็นอิสระเป็นมาตรการป้องกันสำหรับความสามารถในการให้ข้อสรุปงานที่ให้ความเชื่อมั่นโดยปราศจากอิทธิพลซึ่งอาจส่งผลเสียต่อข้อสรุป ความเป็นอิสระเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

เพื่อให้ปฏิบัติงานอย่างเที่ยงธรรมและมีเจตคติของการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ
เรื่องที่กำหนดไว้ในคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับความเป็น
อิสระประกอบด้วย

- การมีส่วนได้เสียทางการเงิน
- การกู้ยืมและให้กู้ยืมเงินและการค้ำประกันและการรับการค้ำประกันเงินกู้ยืม
- ความสัมพันธ์ในทางธุรกิจ
- ความสัมพันธ์ส่วนตัวและครอบครัว
- การเข้าทำงานกับลูกค้างานบริการให้ความเชื่อมั่น
- บริการล่าสุดกับลูกค้างานบริการให้ความเชื่อมั่น
- การดำรงตำแหน่งผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของลูกค้างานบริการให้ความเชื่อมั่น
- การให้บริการของพนักงานอาวุโสกับลูกค้างานบริการให้ความเชื่อมั่นเป็นเวลานาน
- การให้บริการงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นต่อลูกค้างานบริการให้ความเชื่อมั่น
- ค่าธรรมเนียม (สัมพันธ์กับขนาด การค้างชำระ และค่าธรรมเนียมที่อาจเกิดขึ้น)
- ของขวัญและของกำนัล
- คดีความหรือภัยคุกคามต่อคดีความ

ก34. ข้อกำหนดทางวิชาชีพหรือข้อกำหนดที่ระบุโดยกฎหมายหรือข้อบังคับอย่างน้อยต้องเป็นไปตาม
ข้อกำหนดของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับงานที่ให้
ความเชื่อมั่นในส่วน ก และ ส่วน ข เมื่อข้อกำหนดเหล่านั้นระบุเรื่องต่าง ๆ ที่อ้างถึงย่อหน้าที่
ก30-ก33 และกำหนดภาระผูกพันในการบรรลุวัตถุประสงค์ของข้อกำหนดที่แสดงไว้ในคู่มือ
ประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นในส่วน ก และ
ส่วน ข

การตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่อง

เงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 24)

ก35. ภายใต้สภาพแวดล้อมภาครัฐ เงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงานบริการที่ให้ความเชื่อมั่นอาจมีอยู่
ตัวอย่างเช่น

- (ก) การคาดหวังบทบาทและความรับผิดชอบขององค์กรตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐและ
หน่วยงานภาครัฐที่กำหนดไว้สำหรับงานบริการที่ให้ความเชื่อมั่นเหมาะสมเพราะว่า
ถูกกำหนดโดยกฎหมาย
- (ข) สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นต่อการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นขององค์กรตรวจสอบ
ของหน่วยงานภาครัฐมักถูกกำหนดโดยกฎหมาย

- (ค) ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพในรูปแบบที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรืองานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด โดยทั่วไปถูกกำหนดโดยกฎหมายให้รวมไว้ในรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- (ง) โดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ที่สมเหตุสมผลเนื่องจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นถูกกำหนดโดยกฎหมาย

ก36. หากไม่มีเกณฑ์ที่เหมาะสมที่ใช้สำหรับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นทุกเรื่อง แต่ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถระบุลักษณะหนึ่งใดหรือมากกว่าสำหรับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นว่าเกณฑ์เหล่านั้นมีความเหมาะสมและงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นสามารถปฏิบัติได้ตามลักษณะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น ในกรณีเช่นนี้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจมีความจำเป็นต้องแสดงอย่างชัดเจนว่า รายงานอาจไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นทั้งหมด

บทบาทและความรับผิดชอบ (อ้างอิงย่อหน้า 12(ฐ) 12(ฑ) 12(ต) 12(ณ) 13 24(ก) และภาคผนวก)

ก37. งานที่ให้ความเชื่อมั่นทุกงานประกอบไปด้วยอย่างน้อยสามกลุ่ม คือ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ใช้ข้อมูล อย่างไรก็ตาม ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่นหลายงาน ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจเป็นผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลและเป็นผู้ว่าจ้างงานด้วย คุณาณนวกสำหรับคำอธิบายว่าบทบาทเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างไร

ก38. หลักฐานที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นอาจได้รับการตอบรับที่จัดทำโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ การตอบรับข้างต้นให้เกณฑ์สำหรับความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความรับผิดชอบระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ประกอบวิชาชีพ หนังสือตอบรับที่เป็นลายลักษณ์อักษรมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับการจัดทำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ในกรณีที่ไม่มีหนังสือตอบรับเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่เป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นความเหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่จะตอบรับงานในกรณีที่ตัวอย่างเช่น แหล่งอื่น เช่น กฎหมายหรือสัญญาระบุความรับผิดชอบ แต่ในบางกรณีอาจเหมาะสมที่จะปฏิเสธงานขึ้นอยู่กับสถานการณ์ หรือเหมาะสมที่จะเปิดเผยเหตุการณ์ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

ก39. ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลรับผิดชอบตามเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลสำหรับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นส่วนประกอบของเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลขึ้นอยู่กับลักษณะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในบางกรณี กระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นทางการและครอบคลุมถึงการควบคุมภายในเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อให้เกณฑ์ที่สมเหตุสมผลแก่ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลในการสรุปว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพจะรายงานข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นทดแทนไม่ได้ด้วยกระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลเป็นผู้กำหนดขึ้นเองเพื่อให้เกณฑ์ที่สมเหตุสมผลสำหรับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น

ความเหมาะสมของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 24(ข)(1))

- ก40. เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่เหมาะสมสามารถแสดงได้และสามารถวัดผลหรือประเมินผลได้อย่างสม่าเสมอตามเกณฑ์ที่ใช้จะทำให้สามารถกำหนดวิธีปฏิบัติงานต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นและได้รับหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนข้อสรุปของความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลหรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัดตามความเหมาะสม
- ก41. ระดับความเชื่อมั่นไม่ส่งผลกระทบต่อความเหมาะสมของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น หากเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดด้วยเช่นกัน ในทางกลับกันหากเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเช่นกัน
- ก42. เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่แตกต่างกันมีลักษณะที่แตกต่างรวมถึงระดับของข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ความเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ข้อมูลในอดีตหรือข้อมูลพยากรณ์ และความเกี่ยวเนื่องกับช่วงเวลาที่ครอบคลุมถึง ลักษณะเหล่านี้มีผลต่อ
- (ก) ความแม่นยำในการวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์
 - (ข) การใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของหลักฐานที่มี
- ก43. การระบุลักษณะดังกล่าวและการพิจารณาผลกระทบต่อผู้ประกอบวิชาชีพในการประเมินความเหมาะสมของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและยังกำหนดเนื้อหาของรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น (อ่านย่อหน้า ก164)
- ก44. ในบางกรณีงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอาจเกี่ยวกับส่วนหนึ่งของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจได้รับการว่าจ้างให้รายงานเรื่องหนึ่งของการมีส่วนร่วมช่วยเหลือของกิจการเพื่อการพัฒนาความยั่งยืน เช่น จำนวนแผนงานที่กิจการดำเนินการที่ให้ผลลัพธ์ในเชิงบวกกับสภาพแวดล้อม ในการระบุงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นแสดงลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่เหมาะสมหรือไม่ ในกรณีดังกล่าวอาจเหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่จะพิจารณาว่าข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้ประกอบวิชาชีพถูกขอให้รายงานมีความเป็นไปได้ที่จะมีข้อมูลที่ต้องการสำหรับผู้ใช้อข้อมูลหรือไม่และข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นจะถูกนำเสนอหรือเผยแพร่อย่างไร ตัวอย่างเช่น มีแผนงานที่สำคัญกว่าแต่มีผลลัพธ์ที่น่าพอใจน้อยกว่าซึ่งกิจการไม่ได้รายงานหรือไม่

ความเหมาะสมและเกณฑ์ที่สามารถเข้าถึงได้

ความเหมาะสมของเกณฑ์ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 24(ข)(2))

- ก45. เกณฑ์ที่เหมาะสมมีลักษณะดังต่อไปนี้
- (ก) ความเกี่ยวข้อง เกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้ผลต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ซึ่งช่วยผู้ใช้อข้อมูลในการตัดสินใจ

- (ข) ความครบถ้วน เกณฑ์ที่มีความครบถ้วนเมื่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่ถูกต้องจัดทำตามเกณฑ์ไม่ละเว้นปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลที่จะส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้น เกณฑ์ที่ครบถ้วนรวมถึงเกณฑ์ เปรียบเทียบสำหรับการแสดงข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลเมื่อมีความเกี่ยวข้อง
- (ค) ความน่าเชื่อถือ เกณฑ์ที่น่าเชื่อถือทำให้การวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น มีความสม่ำเสมอรวมถึงการแสดงข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลเมื่อใช้กับสถานการณ์ที่ คล้ายคลึงกันโดยผู้ประกอบวิชาชีพที่ต่างกัน
- (ง) ความเป็นกลาง เกณฑ์ที่มีความเป็นกลางมีผลต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นว่าปราศจาก การลำเอียงตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ของงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- (จ) ความเข้าใจได้ เกณฑ์ที่เข้าใจได้มีผลต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นว่าสามารถเข้าใจได้โดย ผู้ใช้ข้อมูล
- ก46. คำอธิบายที่คลุมเครือเกี่ยวกับการคาดการณ์หรือดุลยพินิจจากประสบการณ์ของบุคคลหนึ่ง ๆ ไม่สามารถใช้เป็นเกณฑ์ที่เหมาะสม
- ก47. ความเหมาะสมของเกณฑ์สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นหนึ่งขึ้นอยู่กับว่าเกณฑ์นั้นแสดงให้เห็นถึง ลักษณะต่าง ๆ ช่างต้นหรือไม่ ความสำคัญโดยเปรียบเทียบของลักษณะแต่ละลักษณะสำหรับ งานที่ทำให้ความเชื่อมั่นหนึ่งเป็นดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ เกณฑ์อาจเหมาะสมสำหรับกลุ่มของ เหตุการณ์เฉพาะงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น แต่อาจไม่เหมาะสมกับกลุ่มเหตุการณ์งานที่ทำให้ความเชื่อมั่น ที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น การรายงานต่อรัฐบาลหรือหน่วยงานกำกับดูแลอาจกำหนดการใช้กลุ่มของ เกณฑ์เฉพาะ แต่เกณฑ์เหล่านี้อาจไม่เหมาะสมสำหรับผู้ใช้อ้างอิงกลุ่มอื่นที่กว้างกว่า
- ก48. เกณฑ์สามารถเลือกหรือพัฒนาได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น เกณฑ์อาจจะ
- ปรากฏอยู่ในกฎหมายหรือข้อบังคับ
 - เผยแพร่โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือเป็นที่รู้จักในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งปฏิบัติตาม กระบวนการที่มีความโปร่งใส
 - พัฒนาโดยส่วนรวมจากกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่ปฏิบัติตามกระบวนการที่มีความโปร่งใส
 - ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการหรือตำรา
 - พัฒนาสำหรับการขายตามเกณฑ์ความเป็นเจ้าของ
 - ออกแบบโดยเฉพาะสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นในสถานการณ์ โดยเฉพาะสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น

วิธีการพัฒนาเกณฑ์อาจส่งผลกระทบต่องานของผู้ประกอบวิชาชีพในการประเมินความเหมาะสม

- ก49. ในบางกรณีกฎหมายและข้อบังคับกำหนดเกณฑ์ที่ใช้สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น การขาดข้อบ่งชี้ ที่นำไปสู่ความขัดแย้งทำให้เกณฑ์ข้างต้นถูกเชื่อได้ว่ามีความเหมาะสม และกรณีที่เกณฑ์เผยแพร่ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือเป็นที่รู้จักในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งปฏิบัติตามกระบวนการที่มี

ความโปร่งใสอีกทั้งเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ใช้ข้อมูลต้องการ เกณฑ์ดังกล่าวจึงเป็นที่รู้จักว่าเป็นเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าจะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น แต่ผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะอาจตกลงกับการใช้เกณฑ์อื่นสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น กรอบแนวคิดหลากหลายอาจนำมาใช้เป็นเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการประเมินประสิทธิภาพการควบคุมภายใน อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะอาจพัฒนาเกณฑ์ที่มีความละเอียดกว่าเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลอย่างรอบคอบ ในกรณีเช่นนี้รายงานที่ให้ ความเชื่อมั่น

- (ก) เตือนผู้อ่านว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นถูกจัดเตรียมให้เป็นไปตามเกณฑ์สำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ และเป็นผลให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์อื่น วัตถุประสงค์หนึ่ง (ดูย่อหน้าที่ 69(จ))
- (ข) เมื่อมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น อาจบันทึกไว้ว่าเกณฑ์ไม่ปรากฏอยู่ในกฎหมายหรือข้อบังคับและไม่ได้เปิดเผยแพร่โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือเป็นที่รู้จักในการเป็นผู้เชี่ยวชาญซึ่งปฏิบัติตามกระบวนการที่มีความโปร่งใส

ก50. หากเกณฑ์ถูกออกแบบโดยเฉพาะสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในสถานการณ์โดยเฉพาะสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น เกณฑ์นั้นไม่เหมาะสมหากเกณฑ์ส่งผลให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นหรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจผิด มีความจำเป็นที่ผู้ใช้ข้อมูลหรือผู้ว่าจ้างงานต้องรับรู้เกณฑ์ที่ถูกออกแบบโดยเฉพาะนั้นมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ข้อมูล การบกพร่องในการรับรู้อาจส่งผลให้ไม่ทราบเรื่องที่ต้องทำเพื่อประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์และข้อมูลที่แสดงไว้สำหรับเกณฑ์ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

เกณฑ์ที่สามารถเข้าถึงได้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 24(ข)(3))

ก51. เกณฑ์จำเป็นต้องสามารถเข้าถึงได้โดยผู้ใช้ข้อมูลเพื่อที่จะทำความเข้าใจเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ถูกวัดผลหรือประเมินอย่างไร เกณฑ์สามารถเข้าถึงได้โดยผู้ใช้ข้อมูลด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้

- (ก) โดยเปิดเผยแก่สาธารณะ
- (ข) โดยการสรุปในรูปแบบที่ชัดเจนไว้ในการนำเสนอข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- (ค) โดยการสรุปในรูปแบบที่ชัดเจนไว้ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ่านย่อหน้าที่ ก165)
- (ง) โดยความเข้าใจโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่นเกณฑ์ในการวัดระยะเวลาเป็นชั่วโมงและนาที

ก52. เกณฑ์อาจสามารถเข้าถึงได้โดยผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะกลุ่ม ตัวอย่างเช่น เงื่อนไขของสัญญาหรือเกณฑ์ที่เผยแพร่โดยสมาคมภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่พร้อมสำหรับผู้ใช้ในภาคอุตสาหกรรมนั้นเนื่องจาก เกณฑ์นั้นเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์เป็นการเฉพาะ หากเป็นเช่นนั้นย่อหน้าที่ 69(จ) กำหนดให้มี ถ้อยคำเตือนผู้อ่านเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้ นอกจากนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาความเหมาะสมที่จะระบุว่ารายงานที่ให้ความเชื่อมั่นมีวัตถุประสงค์สำหรับผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะเท่านั้น (อ้างถึงย่อหน้าที่ ก167-ก168)

การเข้าถึงหลักฐาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 24(ข)(4))

ปริมาณและคุณภาพของหลักฐานที่มีอยู่

ก53. ปริมาณหรือคุณภาพของหลักฐานที่มีอยู่เป็นผลมาจาก

- (ก) ลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่มีลักษณะเป็นอนาคตมากกว่าอดีตอาจได้รับหลักฐานที่มีความเป็นรูปธรรมน้อยกว่า
- (ข) สถานการณ์อื่น เช่น เมื่อหลักฐานซึ่งสามารถถูกคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอยู่กลับไม่มีอยู่เนื่องจาก เช่น ช่วงเวลาในการแต่งตั้งผู้ประกอบวิชาชีพ นโยบายในการเก็บรักษาเอกสารหลักฐานของกิจการ ระบบสารสนเทศที่ไม่พอเพียง หรือ ข้อจำกัดที่กำหนดโดยผู้ว่าจ้างงาน

โดยทั่วไปหลักฐานมีลักษณะที่ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาความน่าเชื่อถือมากกว่าเป็นหลักฐานที่ให้ข้อสรุปได้ในตัวเอง

การเข้าถึงข้อมูล (อ้างอิงย่อหน้าที่ 56)

ก54. การจัดทำข้อตกลงกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเพื่อให้รับรู้และเข้าใจความรับผิดชอบที่จะจัดหาเรื่องต่อไปนีให้กับผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบุได้ว่างานที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นแสดงลักษณะของการเข้าถึงหลักฐานหรือไม่

- (ก) การเข้าถึงข้อมูลทั้งหมดซึ่งกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมรับรู้เกี่ยวข้องกับจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นเช่น ข้อมูล เอกสารหลักฐานและเรื่องอื่น ๆ
- (ข) ข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพอาจร้องขอจากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเพื่อวัตถุประสงค์ของงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- (ค) การเข้าถึงอย่างไม่จำกัดถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพระบุว่ามีคามจำเป็นในการได้มาซึ่งหลักฐาน

ก55. ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ว่าจ้างงานอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในการเข้าถึงข้อมูล เอกสารหลักฐานและข้อมูลอื่นซึ่งอาจต้องการใช้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นให้แล้วเสร็จ ดังนั้นลักษณะของความสัมพันธ์นี้อาจเป็นข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องในการระบุว่างานที่ให้ ความเชื่อมั่นนั้นหรือไม่ ตัวอย่างของสถานการณ์บางสถานการณ์ ซึ่งลักษณะของความสัมพันธ์ อาจจะเป็นปัญหาแสดงไว้ในย่อหน้าที่ ก140

วัตถุประสงค์ที่สมเหตุสมผล (อ้างอิงย่อหน้าที่ 24(ข)(6))

ก56. ในการระบุงานที่ให้ ความเชื่อมั่นนั้นมีวัตถุประสงค์ที่สมเหตุสมผลหรือไม่ ข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องอาจรวมถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- ผู้ใช้ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น (โดยเฉพาะเมื่อเกณฑ์ถูกออกแบบสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ) การพิจารณาเพิ่มเติมมีความน่าจะเป็นที่ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นและรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นจะถูกนำมาใช้หรือเผยแพร่อย่างกว้างขวางสู่ผู้ใช้ข้อมูล
- ลักษณะของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นถูกแยกจากงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ และเหตุผลของการแยก
- ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ว่าจ้างงาน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลไม่ใช่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอนุญาตให้ใช้ข้อมูลเพื่อจัดทำข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ และมีโอกาสที่จะสอบทานข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นก่อนที่จะเสนอต่อผู้ใช้ข้อมูลหรือเผยแพร่ข้อคิดเห็นกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ผู้เลือกเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น และระดับการใช้ดุลยพินิจและโอกาสของการลำเอียงในการนำเกณฑ์นั้นมาใช้ งานที่ทำให้ความเชื่อมั่นมีความน่าจะเป็นที่จะมีวัตถุประสงค์ที่สมเหตุผลหากผู้ใช้ข้อมูลเลือกหรือเกี่ยวข้องกับทางเลือกเกณฑ์ที่ใช้
- ข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อขอบเขตงานของผู้ประกอบวิชาชีพ
- ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าผู้ว่าจ้างงานตั้งใจเชื่อมโยงโดยนำชื่อของผู้ประกอบวิชาชีพและเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นหรือข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่

การเห็นชอบในข้อตกลงเกี่ยวกับการรับงาน (อ้างอิงย่อหน้า 27)

- ก57. ผู้ว่าจ้างงานและผู้ประกอบวิชาชีพมีความสนใจว่าผู้ประกอบวิชาชีพติดต่อสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับข้อตกลงในการรับงานที่ได้รับการตกลงก่อนการเริ่มต้นงานเพื่อช่วยลดความเข้าใจผิด รูปแบบและเนื้อหาของข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญญาอาจแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น หากกฎหมายหรือข้อบังคับกำหนดรายละเอียดที่เพียงพอในข้อตกลงในการรับงาน ผู้ประกอบวิชาชีพไม่จำเป็นต้องบันทึกเรื่องเหล่านั้นในข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ข้อเท็จจริงที่ว่ากฎหมายหรือข้อบังคับนั้นถูกนำมาใช้บังคับและกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมยอมรับและเข้าใจความรับผิดชอบภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับนั้น
- ก58. กฎหมายและข้อบังคับ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานภาครัฐ) อาจให้อำนาจการแต่งตั้งผู้ประกอบวิชาชีพและอำนาจเฉพาะ เช่น อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลและข้อมูลอื่น ๆ ของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม และความรับผิดชอบ เช่น การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพรายงานโดยตรงไปยังรัฐมนตรี หน่วยงานที่ออกข้อบังคับหรือสาธารณชนหากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมพยายามที่จะจำกัดขอบเขตของงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น

การตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อตกลงในการรับงาน (อ้างอิงย่อหน้า 29)

ก59. การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลหรือความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะของงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงให้เห็นถึงการร้องขอให้มีการเปลี่ยนแปลงงานที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น เปลี่ยนจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นงานที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นหรือเปลี่ยนจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ความไม่สามารถในการได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลไม่เป็นเหตุผลที่ยอมรับได้ที่จะเปลี่ยนจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด

การควบคุมคุณภาพ

ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 20 และ 31(ก)-(ข))

ก60. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้เขียนขึ้นในบริบทของมาตรการจำนวนหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่าคุณภาพของงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ปฏิบัติโดยผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพ เช่น ผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชีและข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชี มาตรการเหล่านี้รวมถึง

- ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ เช่น การศึกษาและประสบการณ์ที่ใช้เป็นคุณสมบัติสำหรับการเป็นสมาชิก และการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงข้อกำหนดในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- นโยบายในการควบคุมคุณภาพและกระบวนการที่นำมาปฏิบัติในสำนักงาน มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ได้ถูกนำมาใช้กับทุกสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพเกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นและบริการที่เกี่ยวข้อง
- ข้อกำหนดจรรยาบรรณและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี รวมถึงข้อกำหนดด้านความเป็นอิสระที่มีรายละเอียด มีรากฐานบนหลักเกณฑ์พื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรม ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและความระมัดระวังรอบคอบ การรักษาความลับ และพฤติกรรมทางวิชาชีพ

การควบคุมคุณภาพที่ระดับสำนักงาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 3(ข) และ 31(ก))

ก61. มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 กำหนดความรับผิดชอบของสำนักงานในการจัดให้มีและคงไว้ซึ่งระบบการควบคุมคุณภาพสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น มาตรฐานกำหนดความรับผิดชอบของสำนักงานในการสร้างนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ออกแบบเพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าสำนักงานและบุคลากรของสำนักงานปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอิสระ การปฏิบัติตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 กำหนดให้สำนักงานต้องจัดให้มีและคงไว้ซึ่งระบบการควบคุมคุณภาพซึ่งรวมถึงนโยบายและวิธีปฏิบัติและการติดต่อสื่อสารนโยบายและวิธีปฏิบัติไปยังบุคลากรของสำนักงาน ดังนี้

- (ก) ความรับผิดชอบของผู้นำต่อคุณภาพภายในสำนักงาน
 - (ข) ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) การตอบรับและการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่มีลักษณะเฉพาะ
 - (ง) ทรัพยากรบุคคล
 - (จ) การปฏิบัติงาน
 - (ฉ) การติดตามผล
- ก62. ข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อบังคับซึ่งเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของสำนักงานในการจัดให้มีและคงไว้ซึ่งระบบการควบคุมคุณภาพซึ่งอย่างน้อยที่สุดต้องเป็นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 เมื่อนำมาใช้จัดการเรื่องทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับย่อหน้าก่อนหน้านี้นี้และกำหนดภาระผูกพันสำหรับสำนักงานในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อกำหนดที่แสดงไว้ในมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1
- ก63. การกระทำของหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานและข่าวสารที่เหมาะสมที่ส่งให้แก่สมาชิกอื่นในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในบริบทที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพโดยรวมของงานแต่ละงาน โดยเน้นข้อเท็จจริงที่ว่าคุณภาพมีความจำเป็นในการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น และความสำคัญต่อคุณภาพของงานที่ให้ความเชื่อมั่นของ
- (ก) การปฏิบัติงานที่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) การปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพของสำนักงานที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) การเสนอรายงานสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ
 - (ง) ความสามารถของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบในการเสนอประเด็นปัญหาโดยไม่ต้องเกรงกลัวการตอบโต้
- ก64. ระบบการควบคุมคุณภาพที่มีประสิทธิผล รวมถึง กระบวนการติดตามผลที่ออกแบบมาเพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแก่สำนักงานว่า นโยบายและวิธีปฏิบัติของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมคุณภาพนั้น เกี่ยวข้อง เพียงพอ และมีการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
- ก65. หากข้อมูลจากสำนักงานหรือองค์กรอื่นมิได้ชี้แนะไว้เป็นอย่างอื่น กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจเชื่อถือระบบการควบคุมคุณภาพของสำนักงานในเรื่องต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น กลุ่มผู้ปฏิบัติงานอาจเชื่อถือระบบการควบคุมคุณภาพของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับ
- (ก) ความรู้ความสามารถของบุคลากรจากการจัดหาบุคลากรและการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการของสำนักงาน
 - (ข) ความเป็นอิสระจากการรวบรวมและการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นอิสระที่เกี่ยวข้องของสำนักงาน
 - (ค) การรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้าจากระบบการตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่องของสำนักงาน
 - (ง) การปฏิบัติตามข้อบังคับทางกฎหมายจากกระบวนการติดตามผลของสำนักงาน

ในการพิจารณาข้อบกพร่องที่พบในระบบการควบคุมคุณภาพของสำนักงานที่อาจส่งผลกระทบต่อ งานที่ให้ความเชื่อมั่น หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานอาจพิจารณามาตรการที่สำนักงานใช้ในการแก้ไข ข้อบกพร่องนั้น

- ก66. ข้อบกพร่องในระบบควบคุมคุณภาพของสำนักงานไม่ได้เป็นข้อบ่งชี้ว่างานที่ให้ความเชื่อมั่น งานหนึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง หรือ เป็นข้อบ่งชี้ว่ารายงานของผู้ประกอบวิชาชีพนั้นไม่เหมาะสม

ทักษะ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและการวัดผลหรือการประเมินผล (อ้างถึง ย่อหน้าที่ 31(ค))

- ก67. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจถูกร้องขอให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น และข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่หลากหลาย บางงานอาจต้องการทักษะและความรู้เฉพาะทางมากกว่า ทักษะและความรู้ทั่วไปของบุคคลเพียงคนเดียว

- ก68. คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ ให้บริการทางวิชาชีพตอบตกลงที่จะให้บริการที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการทางวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติเท่านั้น⁴ ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรับผิดชอบแต่เพียง ผู้เดียวในข้อสรุปเกี่ยวกับความเชื่อมั่นที่แสดงและความรับผิดชอบไม่อาจลดลงจากการที่ ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม หากผู้ประกอบ วิชาชีพใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ในการสรุปว่าผลงานของผู้เชี่ยวชาญนั้น มีความเพียงพอต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อเป็นการปฏิบัติตามมาตรฐานงานที่ ให้ ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจยอมรับเรื่องที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบวิชาชีพค้นพบหรือ ข้อสรุปของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวข้องมีความเชี่ยวชาญนั้นเป็นหลักฐานที่เหมาะสม

การมอบหมายงานกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

ความรู้ความสามารถโดยรวม (อ้างถึงย่อหน้าที่ 32)

- ก69. มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 กำหนดให้สำนักงานจัดให้มีนโยบายและวิธีปฏิบัติใน การตอบรับงานและการรับงานต่อเนื่องรวมทั้งการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่ ให้บริการโดยเฉพาะที่ได้รับการออกแบบเพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแก่สำนักงานว่า สำนักงานจะคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์และรับงานต่อเนื่องเมื่อสำนักงานมีความรู้ความสามารถใน การปฏิบัติงานและมีศักยภาพรวมถึงเวลาและทรัพยากรในการปฏิบัติงานนั้น⁵

ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 32(ก) และ 32(ข)(1))

- ก70. งานที่ให้ความเชื่อมั่นบางงานอาจได้รับการปฏิบัติโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่หลากหลายซึ่ง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพหนึ่งคนหรือมากกว่า ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจ

⁴ คู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ย่อหน้าที่ 210.6

⁵ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ 26

ต้องการผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพเข้าใจถึงเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นหรือเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมากกว่าที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 46R (ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล) หรือ 46L (ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด)

- ก71. เมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพนำเอาผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบการวิชาชีพมาใช้ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 52 เมื่อมีการตอบรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือในช่วงการรับงานต่อเนื่อง

ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 32(ข)(2))

- ก72. ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจรวมถึงข้อมูลซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นแสดงข้อสรุปไว้ ผู้ประกอบการวิชาชีพอาจตัดสินใจที่จะใช้หลักฐานซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นให้ข้อสรุปเพื่อเป็นหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นในการให้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก73. ผลงานของผู้ประกอบการวิชาชีพอีกคนหนึ่งอาจถูกนำมาใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นในสถานที่ทางไกลหรือต่างประเทศ ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นเหล่านี้ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องเมื่อกลุ่มผู้ปฏิบัติงานวางแผนจะใช้ผลงานของผู้ประกอบการวิชาชีพอีกคนหนึ่งอาจรวมถึง
- ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นเข้าใจและปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นและมีความเป็นอิสระหรือไม่
 - ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น
 - ขอบเขตที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานนำผลงานของผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นมาใช้
 - ผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมหรือกำกับดูแลอย่างเข้มแข็งหรือไม่

ความรับผิดชอบในการสอบทาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 33(ค))

- ก74. มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 กำหนดให้สำนักงานต้องมีนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบโดยให้ผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์มากกว่าภายในกลุ่มสอบทานผลงานของผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์น้อยกว่าในกลุ่ม⁶

การสอบทานการควบคุมคุณภาพงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 36(ข))

- ก75. เรื่องอื่นที่อาจถูกพิจารณาในการสอบทานการควบคุมคุณภาพงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมถึง
- (ก) การประเมินกลุ่มผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความเป็นอิสระของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ข) มีการปรึกษาหารืออย่างเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเห็นที่แตกต่างหรืออุปสรรค หรือเรื่องที่มีความขัดแย้ง และข้อสรุปที่ได้จากการปรึกษาหารือหรือไม่

⁶ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ 33

- (ค) เอกสารหลักฐานของงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ถูกเลือกเพื่อสอบทานแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจที่มีนัยสำคัญและสนับสนุนข้อสรุปที่ได้

การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพและการใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ

การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 37)

ก76. การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ หมายถึง ทศนคติซึ่งรวมถึงความตื่นตัวเกี่ยวกับ

- หลักฐานซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักฐานอื่นที่ได้รับ
- ข้อมูลที่ก่อให้เกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของเอกสารและคำตอบที่ได้จากการสอบถามที่ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐาน
- สถานการณ์ที่บ่งชี้ความจำเป็นในการใช้วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมจากวิธี ซึ่งถูกกำหนดให้ทำโดยมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้อง
- เงื่อนไขซึ่งอาจบ่งชี้การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้น

ก77. การคงไว้ซึ่งการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดงานที่ให้ความเชื่อมั่นมีความจำเป็น หากผู้ประกอบวิชาชีพ (ตัวอย่างเช่น) ต้องการลดความเสี่ยงในเรื่องต่อไปนี้

- การมองข้ามสถานการณ์ที่ไม่ปกติ
- การให้ข้อสรุปในระดับที่มากเกินไปเมื่อให้ข้อสรุปจากกลุ่มตัวอย่าง
- การใช้ข้อสมมติที่ไม่เหมาะสมในการกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีปฏิบัติ และการประเมินผลของผลลัพธ์

ก78. การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพมีความจำเป็นในการประเมินหลักฐานอย่างพิถีพิถัน การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพรวมถึงการตั้งคำถามเกี่ยวกับหลักฐานที่ไม่สอดคล้องกับเอกสารที่มีความน่าเชื่อถือและคำตอบที่ได้จากการสอบถาม ซึ่งรวมถึง การพิจารณาความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐานที่ได้รับจากสถานการณ์

ก79. ยกเว้นงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเชื่อมั่นว่าเอกสารหลักฐานเป็นของจริงหรือไม่ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจยอมรับข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานว่าเป็นของจริงเว้นแต่ผู้ประกอบวิชาชีพจะมีเหตุผลให้เชื่อในทางตรงกันข้าม อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพถูกกำหนดโดยย่อหน้าที่ 50 ให้พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐาน

ก80. ผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถไม่คำนึงถึงประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ของผู้ซึ่งให้หลักฐาน อย่างไรก็ตาม ความเชื่อที่ว่าผู้ซึ่งให้หลักฐานมีความซื่อสัตย์ ไม่ลดความจำเป็นที่ผู้ประกอบวิชาชีพต้องคงไว้ซึ่งการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ

การใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 38)

ก81. การใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างเหมาะสม เนื่องจากการตีความข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องและมาตรฐานงานที่ให้

ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้อง และการตัดสินใจจากข้อมูล ซึ่งถูกกำหนดตลอดการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นว่าต้องเกิดจากการนำเอาความรู้จากการฝึกอบรม ความรู้และประสบการณ์มาใช้กับข้อเท็จจริงในสถานการณ์ การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพมีความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจเกี่ยวกับ

- ความมีสาระสำคัญและความเสี่ยงจากงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีปฏิบัติที่ใช้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องในการได้มาซึ่งหลักฐาน
- การประเมินว่าได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ และมีความต้องการหลักฐานเพิ่มเติมที่ต้องทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องหรือไม่ โดยเฉพาะในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผู้ประกอบวิชาชีพต้องใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในการประเมินว่าได้มาซึ่งระดับความเชื่อมั่นที่มีนัยหรือไม่
- ข้อสรุปที่เหมาะสมที่ได้จากหลักฐานที่ได้รับ

- ก82. ลักษณะสำคัญที่แตกต่างของดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพที่คาดไว้จากผู้ประกอบวิชาชีพ คือ ดุลยพินิจที่เกิดจากการฝึกอบรม ความรู้และประสบการณ์ที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ความสามารถที่จำเป็นในการได้มาซึ่งดุลยพินิจที่สมเหตุสมผล
- ก83. การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพในกรณีเฉพาะ มีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่รับรู้โดยผู้ประกอบวิชาชีพ การปรึกษาหารือเกี่ยวกับอุปสรรคหรือเรื่องที่ขัดแย้งระหว่างการทำงานที่ให้ความเชื่อมั่น ทั้งภายในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและระหว่างกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและบุคคลอื่นในระดับที่เหมาะสมไม่ว่าภายในหรือภายนอกสำนักงาน เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ดุลยพินิจที่สมเหตุสมผลและรอบคอบ รวมถึงขอบเขตที่เกี่ยวกับรายการเฉพาะในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่ได้รับผลกระทบจากดุลยพินิจของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
- ก84. การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพสามารถประเมินผลได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า การใช้ดุลยพินิจนั้นแสดงให้เห็นถึงการใช้ความรู้ความสามารถของการให้ความเชื่อมั่นและหลักเกณฑ์ในการวัดผลหรือการประเมิน และดุลยพินิจเหมาะสมและความสอดคล้องกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพรับรู้จนถึงวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก85. การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพต้องถือปฏิบัติตลอดงานที่ให้ความเชื่อมั่น และจะต้องบันทึกเป็นหลักฐานอย่างเหมาะสม ย่อหน้าที่ 79 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจัดทำเอกสารหลักฐานที่เพียงพอเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีประสบการณ์ (ผู้ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานมาก่อน) เข้าใจการใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพที่สำคัญที่ใช้ในการได้มาซึ่งข้อสรุปในเรื่องสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น การใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องไม่นำมาใช้ในการให้เหตุผลสำหรับการตัดสินใจที่ไม่สนับสนุนโดยข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่สนับสนุนโดยหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

การวางแผนงานและการปฏิบัติงาน

การวางแผนงาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 40)

ก86. การวางแผนงานเกี่ยวข้องกับหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน สมาชิกที่สำคัญอื่นของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพ ในการพัฒนากลยุทธ์โดยรวมสำหรับขอบเขตประเด็นที่จะให้ความสำคัญ ระยะเวลาและการดำเนินงานและแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางในรายละเอียดสำหรับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติงานและเหตุผลสนับสนุนการเลือกการวางแผนที่เพียงพอช่วยผู้ประกอบวิชาชีพในการให้ความสนใจกับงานส่วนที่สำคัญได้อย่างเหมาะสม ระบุปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันเวลารวม ทั้งจัดลำดับและจัดการงานได้อย่างเหมาะสมซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การวางแผนงานที่เพียงพอช่วยผู้ประกอบวิชาชีพในการมอบหมายงานให้แก่สมาชิกกลุ่มผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและช่วยในการกำหนดทิศทางของทีมผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการควบคุมดูแลและการสอบทานงานของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังช่วยในการประสานงานที่ทำโดยผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญอื่นในกรณีที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ลักษณะและขอบเขตของกิจกรรมการวางแผนจะแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของงานแต่ละงาน เช่น ความซับซ้อนของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ ตัวอย่างเรื่องสำคัญที่อาจพิจารณา ได้แก่

- ลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น ซึ่งกำหนดขอบเขต รวมถึงข้อตกลงในการรับงานและลักษณะของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ระบุไว้
- ระยะเวลาและขอบเขตของการติดต่อสื่อสารที่ต้องการ
- ผลจากกิจกรรมการรับงานและความรู้ที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานได้รับจากงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอื่นต่อกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมมีความเกี่ยวข้องหรือไม่
- กระบวนการของการทำข้อตกลง
- ความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพต่อกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมและสภาพแวดล้อมของกิจการ รวมทั้งความเสี่ยงที่ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นอาจแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- การระบุผู้ที่คาดว่าจะใช้รายงานและความต้องการของผู้ใช้และการพิจารณาความมีสาระสำคัญ และองค์ประกอบของความเสี่ยงในงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ขอบเขตซึ่งความเสี่ยงจากการทุจริตจะเกี่ยวข้องกับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ลักษณะ ระยะเวลา และขอบเขตของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น เช่น บุคลากร และความเชี่ยวชาญที่ต้องการรวมถึงลักษณะและขอบเขตที่เกี่ยวข้องของผู้เชี่ยวชาญ
- ผลกระทบของหน่วยงานตรวจสอบภายในต่องานที่ทำให้ความเชื่อมั่น

ก87. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจตัดสินใจที่จะปรึกษาหารือองค์ประกอบของการวางแผนกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานและการบริหารจัดการงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นง่ายขึ้น (ตัวอย่างเช่น

เพื่อเชื่อมโยงวิธีปฏิบัติงานที่วางแผนไว้กับผลงานของพนักงานของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม) ถึงแม้ว่าการปรึกษาหารือเกิดขึ้นได้บ่อย กลยุทธ์โดยรวมในการปฏิบัติงานรวมและการวางแผน การปฏิบัติงานเป็นความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพ เมื่อมีการปรึกษาหารือซึ่งรวมอยู่ใน กลยุทธ์โดยรวมในการปฏิบัติงานหรือการวางแผนการปฏิบัติงาน ผู้ประกอบวิชาชีพต้องระมัดระวัง เพื่อที่จะไม่ลดประสิทธิภาพของงาน ตัวอย่างเช่น การปรึกษาหารือเกี่ยวกับลักษณะ ระยะเวลาและ วิธีปฏิบัติงานในรายละเอียดกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมอาจจะลดประสิทธิภาพของงานเนื่องจาก วิธีปฏิบัติงานสามารถคาดการณ์ได้ง่ายเกินไป

- ก88. การวางแผนไม่ใช่ขั้นตอนที่แยกต่างหากออกมาจากขั้นตอนการทำงานอื่นแต่เป็นขั้นตอนที่จะต้อง ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและทำซ้ำตลอดงาน ผลของเหตุการณ์ที่ไม่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าการเปลี่ยนแปลง ในเงื่อนไขหรือหลักฐานที่ได้รับจากผลของวิธีการรวบรวมหลักฐานอาจทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพอาจ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์โดยรวมและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขต ของขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- ก89. ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นขนาดเล็กหรือมีความซับซ้อนน้อย งานทั้งหมดอาจถูกปฏิบัติโดย กลุ่มผู้ปฏิบัติงานขนาดเล็กมาก อาจเกี่ยวข้องเพียงหัวหน้าผู้รับผิดชอบงาน (ซึ่งอาจเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพแต่เพียงผู้เดียว) ปฏิบัติงานโดยไม่มีสมาชิกอื่น ในกลุ่มปฏิบัติงานขนาดเล็ก การประสานงาน หรือการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มทำได้ง่ายกว่า การกำหนดกลยุทธ์โดยรวม ในกรณีเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องมีความซับซ้อนหรือใช้เวลามาก การกำหนดกลยุทธ์โดยรวมนั้นแตกต่าง ตามขนาดของกิจการ ความซับซ้อนของงานที่ให้ความเชื่อมั่น รวมถึงเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ และขนาดของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ตัวอย่างเช่น ในกรณีการรับงานต่อเนื่อง บันทึกข้อความสั้น ๆ ที่ถูก จัดทำเมื่องานที่ปฏิบัติในงวดก่อนเสร็จสมบูรณ์จากการสอบทานกระดาษาทำการและการเน้นประเด็น ที่ตรวจพบจากงานเมื่องานเสร็จสิ้น การปรับข้อมูลปัจจุบันจากการปรึกษาหารือกับกลุ่มบุคคลที่ เหมาะสมเหล่านี้สามารถรวมเป็นเอกสารหลักฐานกลยุทธ์การปฏิบัติงานสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น งวดปัจจุบันได้
- ก90. ในสถานการณ์ที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 43 ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อเมื่อ
- (ก) ในดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ การใช้เกณฑ์ที่ไม่เหมาะสมหรือ เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจผิด ข้อสรุปแบบมีเงื่อนไข หรือข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องอาจเหมาะสมกับสถานการณ์ขึ้นอยู่กับระดับสาระสำคัญและการแผ่กระจายของเรื่องดังกล่าว
 - (ข) ในกรณีอื่น ข้อสรุปแบบมีเงื่อนไขหรือการไม่แสดงข้อสรุปอาจเหมาะสมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ เยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ และระดับสาระสำคัญและการแผ่กระจายของ เรื่องดังกล่าว
- ก91. ตัวอย่างเช่น หากภายหลังการตอบรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพค้นพบว่าการนำ เกณฑ์มาใช้อาจทำให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ไม่เที่ยงตรง และความไม่เที่ยงตรงของข้อมูลที่ให้

ความเชื่อมั่นนั้นมีสาระสำคัญและแพร่กระจาย ดังนั้น การให้ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าว

ความมีสาระสำคัญ (อ้างอิงย่อหน้า 44)

- ก92. ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับความมีสาระสำคัญถูกกำหนดในสถานการณ์แวดล้อม แต่ไม่ถูกกระทบจากระดับของการให้ความเชื่อมั่น ดังนั้น สำหรับผู้ใช้ข้อมูลกลุ่มเดียวกันและเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน ความมีสาระสำคัญสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลเหมือนกันกับความมีสาระสำคัญสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดเนื่องจากความมีสาระสำคัญมีพื้นฐานจากข้อมูลที่ใช้ข้อมูลต้องการ
- ก93. เกณฑ์ที่ใช้อาจอธิบายถึงแนวคิดของความมีสาระสำคัญในบริบทของการจัดเตรียมและการนำเสนอข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและให้กรอบสำหรับการอ้างอิงสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพในการพิจารณาความมีสาระสำคัญของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ถึงแม้ว่าเกณฑ์ที่ใช้จะอธิบายความมีสาระสำคัญในรูปแบบที่แตกต่าง แนวคิดของความมีสาระสำคัญโดยทั่วไปรวมถึงเรื่องที่อธิบายในย่อหน้าที่ ก92-ก100 หากเกณฑ์ที่ใช้ไม่รวมถึงการอธิบายแนวคิดของความมีสาระสำคัญย่อหน้าเหล่านี้ให้กรอบการอ้างอิงสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ
- ก94. การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงรวมถึงการละเว้นไม่แสดงข้อมูล ถูกพิจารณาว่ามีสาระสำคัญเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นโดยพิจารณาตั้งแต่รายละเอียดและยอดรวม อาจคาดการณ์อย่างมีเหตุผลว่าจะส่งผลต่อการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องของผู้ใช้ข้อมูลโดยอ้างอิงจากข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น การพิจารณาความมีสาระสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพเป็นเรื่องของดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพและเป็นผลมาจากการรับรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ข้อมูลโดยรวมทั้งกลุ่มในบริบทนี้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถตั้งข้อสมมติอย่างสมเหตุสมผลว่าผู้ใช้ข้อมูล
- (ก) มีความรู้อย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ให้ความเชื่อมั่น และมีความเต็มใจที่จะเรียนรู้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นโดยใช้ความพยายามอย่างสมเหตุสมผล
 - (ข) เข้าใจว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นได้ถูกจัดเตรียมและให้ความเชื่อมั่นในระดับสาระสำคัญที่เหมาะสม และมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความมีสาระสำคัญรวมถึงเกณฑ์ที่ใช้
 - (ค) เข้าใจความไม่แน่นอนสืบเนื่องซึ่งเกี่ยวกับการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ทำให้ให้ความเชื่อมั่น
 - (ง) ตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลโดยใช้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในภาพรวม
- เว้นแต่กรณีที่ให้ความเชื่อมั่นถูกออกแบบเพื่อที่จะให้เป็นไปตามข้อมูลที่ความต้องการสำหรับผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงต่อผู้ใช้ข้อมูลเฉพาะ (ซึ่งข้อมูลที่ต้องการอาจแตกต่างกันอย่างกว้างขวาง) อาจไม่ถูกพิจารณาโดยปกติ (อ่านย่อหน้าที่ ก16-ก18 ประกอบ)
- ก95. ความมีสาระสำคัญถูกพิจารณาในบริบทของปัจจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (หากสามารถทำได้) ความสำคัญของปัจจัยเชิงคุณภาพเมื่อเทียบกับปัจจัยเชิงปริมาณเมื่อพิจารณาความมีสาระสำคัญ

ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นงานใดงานหนึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก96. ปัจจัยเชิงคุณภาพอาจรวมถึงเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

- จำนวนบุคคลหรือกิจการที่ได้รับผลกระทบจากเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างของส่วนประกอบต่าง ๆ ของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในกรณีที่มีข้อมูลเกิดจากส่วนประกอบหลายส่วน และความสำคัญโดยเทียบเคียง เช่น รายงานที่รวบรวมตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานหลายตัว
- ข้อความที่เลือกเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งแสดงในรูปแบบการบรรยายเล่าเรื่อง
- ลักษณะการนำเสนอที่นำมาใช้กับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเมื่อเกณฑ์ที่ใช้ทำให้สามารถนำเสนอได้หลายรูปแบบ
- ลักษณะของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริง ตัวอย่างเช่น ลักษณะของข้อแตกต่างที่สังเกตพบจากการควบคุมเมื่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการควบคุม
- การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงมีผลต่อการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับหรือไม่
- ในกรณีของการรายงานตามงวดเวลาเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ผลกระทบจากรายการปรับปรุง ซึ่งส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในอดีตและปัจจุบันหรือมีความน่าจะเป็นที่จะส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นในอนาคต
- การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงเป็นผลมาจากความตั้งใจหรือความไม่ตั้งใจ
- การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงมีนัยสำคัญตามความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งรับรู้จากการสื่อสารครั้งก่อนกับผู้ใช้ข้อมูลหรือไม่ ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่คาดเกี่ยวกับการวัดผลหรือการประเมินผลของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล หรือผู้ว่าจ้างงานหรือความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลอื่นหรือไม่
- เมื่อค่าที่ยอมรับได้หรือเกณฑ์อ้างอิงถูกระบุไว้ ผลของการปฏิบัติงานแตกต่างจากค่าเหล่านั้นหรือไม่
- เมื่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นโครงการของรัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐ เรื่องเฉพาะของโครงการหรือหน่วยงานภาครัฐนั้นมีความสำคัญอันเนื่องมาจากลักษณะ การเห็นได้ชัดและความอ่อนไหวของโครงการหรือหน่วยงานหรือไม่
- เมื่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวข้องกับการสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อกำหนด ความร้ายแรงและผลของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อกำหนด

ก97. ปัจจัยเชิงปริมาณเกี่ยวข้องกับขนาดของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเงินที่รายงานสำหรับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น (ถ้ามี) ซึ่ง

- (ก) แสดงเป็นจำนวนตัวเลข หรือ
- (ข) เกี่ยวกับมูลค่าตัวเลข (ตัวอย่างเช่น จำนวนข้อแตกต่างที่สังเกตพบจากการควบคุมอาจเกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงปริมาณเมื่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพของการควบคุม)
- ก98. เมื่อปัจจัยเชิงปริมาณสามารถนำมาใช้ได้ การวางแผนงานโดยการตรวจพบการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญเฉพาะรายการเพียงอย่างเดียวอาจมองข้ามข้อเท็จจริงที่ว่าผลรวมของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญเฉพาะรายการที่ไม่มีสาระสำคัญที่ตรวจไม่พบหรือไม่ได้รับการแก้ไขอาจทำให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ดังนั้น อาจเป็นการเหมาะสมเมื่อวางแผนเกี่ยวกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพโดยการกำหนดปริมาณที่น้อยกว่าระดับความมีสาระสำคัญเป็นเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติ
- ก99. ความมีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ครอบคลุมโดยรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ดังนั้น เมื่องานที่ให้ความเชื่อมั่นครอบคลุมถึงลักษณะบางส่วน (ไม่ใช่ทั้งหมด) ของข้อมูลที่สื่อสารเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ความมีสาระสำคัญถูกพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ครอบคลุมถึงโดยงานที่ให้ความเชื่อมั่นเท่านั้น
- ก100. การสรุปผลเกี่ยวกับความมีสาระสำคัญของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงที่ระบุได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิบัติงาน ต้องใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น
- เกณฑ์ที่ใช้สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับมูลค่าของเงินสำหรับแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาลอาจรวมถึงความเร็วในการให้บริการ คุณภาพของบริการ จำนวนคนไข้ที่ได้รับการรักษาระหว่างช่วงเวลา และเกณฑ์เทียบต้นทุนของการให้บริการกับโรงพยาบาลอื่นที่คล้ายคลึงกัน หากผู้ประกอบวิชาชีพพอใจผลตามเกณฑ์ที่ใช้จำนวนสามเกณฑ์ และไม่พอใจผลตามเกณฑ์หนึ่งเกณฑ์เพียงเล็กน้อย ผู้ประกอบวิชาชีพต้องใช้ดุลยพินิจกับผู้ประกอบวิชาชีพในการให้ข้อสรุปว่าแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาลแสดงถึงมูลค่าของเงินในภาพรวมหรือไม่
 - ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ กิจการอาจปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและข้อบังคับ แต่ไม่ปฏิบัติตามหนึ่งข้อกำหนด ผู้ประกอบวิชาชีพต้องใช้ดุลยพินิจกับผู้ประกอบวิชาชีพในการสรุปว่ากิจการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องโดยภาพรวมหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาความสำคัญของข้อกำหนดที่กิจการไม่ได้ปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของข้อกำหนดนั้นกับข้อกำหนดที่เหลือในกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 45-47R)

- ก101. การปรึกษาหารือระหว่างหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานกับสมาชิกของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่สำคัญ และผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพ เกี่ยวกับความอ่อนไหวของข้อมูลที่ให้

ความเชื่อมั่นต่อการแสดงข้อมูลอันขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และการนำเกณฑ์มาใช้กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น อาจช่วยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในการวางแผนและปฏิบัติงาน และยังมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารเรื่องที่เกี่ยวข้องไปยังสมาชิกของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน และไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการปรึกษาหารือ

ก102. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจมีความรับผิดชอบเพิ่มเติมภายใต้กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของกิจการ ซึ่งอาจมีความแตกต่างหรือเกินกว่าความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพภายใต้มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น

(ก) การตอบสนองต่อการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัย รวมถึงข้อกำหนดซึ่งเกี่ยวข้องกับการสื่อสารอย่างเฉพาะเจาะจงกับผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล และการพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินการอื่นใดอีกหรือไม่

(ข) การสื่อสารการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อผู้สอบบัญชีอื่น⁷ และ

(ค) การจัดทำเอกสารหลักฐานเมื่อพบหรือสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ

การปฏิบัติตามความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นอื่นใดก็ตามอาจทำให้ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้และฉบับอื่น (เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของผู้บริหารหรือผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล (ในกรณีที่เหมาะสม)) ย่อหน้าก194-ก198 ระบุความรับผิดชอบเพิ่มเติมของผู้ประกอบวิชาชีพภายใต้กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวกับการสื่อสารและการรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัย

ก103. การได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีกรอบของการอ้างอิงเพื่อใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเช่น เมื่อ

- พิจารณาลักษณะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- ประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์
- พิจารณาปัจจัยซึ่งมีความสำคัญ (ในดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ) ในการให้ทิศทางเกี่ยวกับความพยายามของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงข้อพิจารณาพิเศษที่อาจจำเป็น ตัวอย่างเช่น ความจำเป็นของทักษะเฉพาะทางหรือผลงานของผู้เชี่ยวชาญ
- กำหนดและประเมินความเหมาะสมอย่างต่อเนื่องของระดับความมีสาระสำคัญเชิงปริมาณ (ในกรณีที่เหมาะสม) และพิจารณาปัจจัยของความมีสาระสำคัญเชิงคุณภาพ

⁷ ย่อหน้าก194-ก198 ของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (IESBA Handbook of the Code of Ethics for Professional Accountants – 2016) (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์กำลังดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรื่องนี้ในข้อกำหนดทางจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ดังนั้นเรื่องนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศใช้)

- พัฒนาการคาดการณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
- ออกแบบและปฏิบัติงานตามขั้นตอน
- ประเมินหลักฐานรวมทั้งความสมเหตุสมผลของคำรับรองด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษรที่ผู้ประกอบวิชาชีพได้รับ

- ก104. ผู้ประกอบวิชาชีพโดยทั่วไปมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นอื่นในระดับที่ลึกลงกว่าผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้ประกอบวิชาชีพโดยทั่วไปยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์เรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นอื่นสำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดในระดับที่ลึกลงกว่างานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ตัวอย่างเช่น ในบางงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดผู้ประกอบวิชาชีพอาจได้มาซึ่งความเข้าใจในการควบคุมภายในเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ซึ่งมักเป็นกรณีเช่นนี้ไม่มากนัก
- ก105. สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การระบุส่วนที่ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นมีความน่าจะเป็นที่จะแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถเน้นวิธีปฏิบัติในส่วนนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น ในงานที่ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นเป็นรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืน ผู้ประกอบวิชาชีพอาจเน้นงานบางส่วนโดยเฉพาะในรายงานการพัฒนาย่างยั่งยืนผู้ประกอบวิชาชีพอาจออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการต่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นทั้งหมดเมื่อข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นประกอบด้วยส่วนเดียว หรือเมื่อได้มาซึ่งความเชื่อมั่นต่อทุกส่วนของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นมีความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นที่มึนย
- ก106. สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล การทำความเข้าใจกับการควบคุมภายในเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพระบุประเภทของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงและปัจจัยที่จะกระทบต่อความเสี่ยงในการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพถูกกำหนดให้ประเมินการออกแบบของการควบคุมที่เกี่ยวข้องและระบุว่าการควบคุมถูกนำมาปฏิบัติหรือไม่โดยการปฏิบัติวิธีการเพิ่มเติมจากการสอบถามผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพมีความจำเป็นในการระบุการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ก107. สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การพิจารณากระบวนการที่ใช้ในการจัดเตรียมข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพในการออกแบบการปฏิบัติตามวิธีการ ซึ่งระบุส่วนที่ข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นมีความน่าจะเป็นที่จะแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในการพิจารณากระบวนการที่ใช้ ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพในการกำหนดว่าลักษณะใดของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับงาน และอาจสอบถามกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเกี่ยวกับลักษณะดังกล่าว
- ก108. สำหรับงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด ผลจากการประเมินความเสี่ยงของกิจการอาจช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพในการได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่น

การได้รับหลักฐาน

ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีปฏิบัติ (อ้างอิงย่อหน้า 48L-49R)

- ก109. ผู้ประกอบวิชาชีพเลือกวิธีปฏิบัติหลายวิธีเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล หรือความเชื่อมั่นอย่างจำกัดตามความเหมาะสม วิธีปฏิบัติที่แสดงไว้ข้างล่างอาจนำมาใช้ ตัวอย่างเช่น สำหรับการวางแผนและการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น ขึ้นอยู่กับบริบท ซึ่งวิธีเหล่านี้ ถูกนำมาใช้โดยผู้ประกอบวิชาชีพ
- การตรวจสอบ
 - การสังเกตการณ์
 - การขอคำยืนยัน
 - การทดสอบการคำนวณ
 - การทดสอบโดยการปฏิบัติซ้ำ
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบ
 - การสอบถาม
- ก110. ปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อทางเลือกวิธีปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพรวมถึงลักษณะของเรื่องที่ทำให้ ความเชื่อมั่น ระดับความเชื่อมั่นที่ได้รับ และข้อมูลที่ต้องการของผู้ใช้ข้อมูลและผู้ว่าจ้างงาน รวมทั้งเวลาและข้อจำกัดทางด้านค่าใช้จ่าย
- ก111. ในบางกรณีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องอาจรวมถึงข้อกำหนด ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง อาจอธิบายถึงลักษณะหรือขอบเขตของวิธีปฏิบัติเฉพาะที่จะต้องใช้ปฏิบัติหรือระดับของ ความเชื่อมั่นที่คาดหวังที่จะได้มาซึ่งประเภทของงานที่ให้ความเชื่อมั่น แม้ในกรณีดังกล่าว การกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นเรื่องของดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพและจะแตกต่างกันไปในแต่ละงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก112. ในบางงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่ระบุส่วนที่ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นมีความ น่าจะเป็นที่จะแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพออกแบบ และปฏิบัติตามวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งระดับความเชื่อมั่นที่มีนัยโดยไม่คำนึงว่าส่วนดังกล่าวจะ ถูกระบุหรือไม่
- ก113. งานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นกระบวนการที่ทำซ้ำ ข้อมูลอาจอยู่ในความสนใจของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่ง อาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากข้อมูลซึ่งมีการกำหนดโดยใช้วิธีการที่วางแผนไว้เป็นเกณฑ์ เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติตามวิธีการที่วางแผนไว้ หลักฐานที่ได้รับอาจทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพ ปฏิบัติวิธีการเพิ่มเติม วิธีการเหล่านี้อาจรวมถึงการสอบถามผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลเพื่อ ตรวจสอบเรื่องที่ระบุโดยผู้ประกอบวิชาชีพ และเพื่อจัดทำรายการปรับปรุงข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ตามความเหมาะสม

การตัดสินใจว่าต้องใช้วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมที่จำเป็นสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดหรือไม่ (อ้างถึงย่อหน้า 49L)

ก114. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจรับรู้ถึงการแสดงข้อมูลขัดต่อเท็จจริง (เมื่อใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพแล้ว) ซึ่งไม่บ่งบอกชัดเจนเกี่ยวกับการมีอยู่ถึงการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงว่าวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมอาจไม่จำเป็นเนื่องจากในดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ การระบุการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงนั้นไม่ได้บ่งบอกชัดเจนเกี่ยวกับการมีอยู่ของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

- หากความมีสาระสำคัญ 10,000 หน่วย และผู้ประกอบวิชาชีพใช้ดุลยพินิจว่าข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น 100 หน่วย ดังนั้น อาจไม่จำเป็นต้องนำวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมมาใช้ เว้นแต่มีปัจจัยเชิงคุณภาพอื่นที่ต้องนำมาพิจารณาเนื่องจากความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญมีความน่าจะเป็นที่จะยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น
- หากมีการปฏิบัติตามวิธีการต่าง ๆ ในส่วนที่อาจมีการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ แม้ว่าการสอบถามซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการต่าง ๆ ไม่คาดว่าจะได้รับคำตอบ วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมอาจไม่จำเป็นหากว่าความเสี่ยงในการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามผลลัพธ์จากวิธีปฏิบัติอื่น

ก115. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจรับรู้ถึงเรื่องที่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงเมื่อวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมอาจมีความจำเป็นในกรณีที่มีข้อบ่งชี้การแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งบ่งชี้ว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

- เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจระบุถึงความผันผวนหรือความเชื่อมโยง ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นหรืออาจจะแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากจำนวนเงินหรืออัตราส่วนที่คาดไว้
- ผู้ประกอบวิชาชีพอาจรับรู้เกี่ยวกับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่อาจเกิดขึ้นจากการสอบทานแหล่งข้อมูลภายนอก
- หากเกณฑ์ที่ใช้กำหนดอัตราความผิดพลาดไว้ร้อยละ 10 และจากการทดสอบนั้นผู้ประกอบวิชาชีพค้นพบอัตราความผิดพลาดร้อยละ 9 ผู้ประกอบวิชาชีพอาจมีความจำเป็นต้องใช้วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมเนื่องจากความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ อาจจะไม่สามารถยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- หากผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบอยู่ภายในช่วงข้อมูลที่คาดการณ์ แต่เกือบเกินกว่ามูลค่าที่คาดการณ์ไว้ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจมีความจำเป็นต้องใช้วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมเนื่องจากความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญอาจไม่สามารถยอมรับได้ในสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น

- ก116. ในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด และเรื่องที่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ย่อหน้าที่ 49L กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการเพิ่มเติม วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมอาจรวมถึงการสอบถามกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมหรือการปฏิบัติตามวิธีการเพิ่มเติมอื่นที่เหมาะสมกับสถานการณ์
- ก117. หากการปฏิบัติตามวิธีการเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 49L และผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อที่จะให้ข้อสรุปว่าเรื่องนั้นมีความน่าจะเป็นที่จะเป็นสาเหตุให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือระบุว่าเรื่องนั้นไม่เป็นสาเหตุให้ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ถือว่าขอบเขตการปฏิบัติงานถูกจำกัดและผู้ประกอบวิชาชีพต้องนำย่อหน้าที่ 66 มาใช้
- ก118. ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมซึ่งจำเป็นในการได้มาซึ่งหลักฐานเพื่อให้ข้อสรุปว่าไม่มีความน่าจะเป็นของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือระบุว่ามีการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างเช่น มีแนวทางดังต่อไปนี้
- ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินผลของผู้ประกอบวิชาชีพต่อวิธีการที่ได้ปฏิบัติแล้ว
 - ความเข้าใจที่เป็นปัจจุบันของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและสถานการณ์อื่นของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่ได้รับตลอดการปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - ความเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพในการโน้มน้าวเกี่ยวกับหลักฐานที่ความจำเป็นในการระบุเรื่องที่อาจเป็นสาเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นอาจแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ข้อมูลที่แสดงขัดต่อข้อเท็จจริงที่ไม่ได้รับการแก้ไขสะสม (อ้างถึงย่อหน้าที่ 51 และ 65)

- ก119. ข้อมูลที่แสดงขัดต่อข้อเท็จจริงที่ไม่ได้รับการแก้ไขที่รวบรวมสะสมไว้ระหว่างการปฏิบัติงาน (อ่านย่อหน้าที่ 51) เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินผลว่า (เป็นแต่ละรายการหรือผลรวม) ยอดสะสมดังกล่าวมีสาระสำคัญในการให้ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพหรือไม่
- ก120. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจกำหนดจำนวนเงินที่มียอดต่ำกว่าการแสดงผลข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งชัดเจนว่าไม่สำคัญและอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องระงับเนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพคาดว่า การระงับนั้นชัดเจนว่าจะไม่มีผลกระทบที่มีสาระสำคัญกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น คำว่า “ไม่สำคัญอย่างแน่ชัด” เป็นการแสดงให้เห็นในอีกรูปแบบหนึ่งของ “ความไม่มีสาระสำคัญ” เรื่องที่ระบุว่าไม่สำคัญอย่างแน่ชัดเป็นเรื่องที่ลำดับของขนาดที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง (เล็กกว่า) เมื่อเทียบกับความมีสาระสำคัญที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 44 และเป็นเรื่องที่ชัดเจนว่าไม่มีความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นพิจารณาแต่ละรายการหรือพิจารณาในยอดรวมและไม่ว่าจะใช้ดุลยพินิจโดยเกณฑ์ด้านขนาด ลักษณะหรือสถานการณ์ เมื่อมีความไม่แน่นอนใด ๆ เกี่ยวกับรายการหนึ่งหรือมากกว่าที่จะระบุว่าไม่สำคัญอย่างแน่ชัด เรื่องดังกล่าวถูกพิจารณาว่าไม่ใช่ “ไม่สำคัญอย่างแน่ชัด”

ข้อพิจารณาเมื่อผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น

ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของวิธีปฏิบัติ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 52)

- ก121. เรื่องดังต่อไปนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเมื่อกำหนดลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติอันเกี่ยวเนื่องกับผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพเมื่องานที่ให้ความเชื่อมั่นบางงานถูกปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพหนึ่งคนหรือมากกว่า (อ่านย่อหน้าที่ ก70)
- (ก) ความสำคัญของผลงานของผู้เชี่ยวชาญในบริบทของงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ่านย่อหน้าที่ ก122-ก123)
 - (ข) ลักษณะของเรื่องที่ผลงานของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวข้อง
 - (ค) ความเสี่ยงในการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่ผลงานของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวข้อง
 - (ง) ความรู้และประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพ เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติมาก่อน
 - (จ) ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพหรือไม่ (อ่านย่อหน้าที่ ก124-ก125)

การนำผลงานของผู้เชี่ยวชาญมารวมเข้ากับงานของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก122. งานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจได้รับการปฏิบัติในขอบเขตเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นที่กว้างขวาง ซึ่งต้องใช้ทักษะและความรู้เฉพาะทางเกินกว่าที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบงานและสมาชิกในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบมีอยู่และสำหรับการใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ในบางสถานการณ์ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพจะปรึกษาหารือเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมีความสำคัญขึ้นเท่าใดในบริบทของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ยิ่งมีความเป็นไปได้ที่ผู้เชี่ยวชาญจะปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่หลากหลายที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและบุคลากรอื่นที่ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่น ยิ่งผลงานของผู้เชี่ยวชาญต้องถูกนำมารวมตามลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของการปฏิบัติงานมากขึ้นเท่าใด ความสำคัญของการติดต่อสื่อสารแบบสองทางที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพและบุคลากรอื่นที่ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ประสิทธิภาพของการติดต่อสื่อสารแบบสองทางช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถนำเอาผลงานของผู้เชี่ยวชาญมาประกอบเข้ากับผลงานของบุคลากรอื่นที่ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างเหมาะสม

ก123. ดังที่แสดงไว้ในย่อหน้าที่ ก71 เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพนำเอาผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมาใช้ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะปฏิบัติตามวิธีการบางวิธีการที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 52 ระหว่างการตอบรับงานหรือระหว่างการรับงานต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผลงานทั้งหมดของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพถูกนำมารวมกับผลงานของบุคลากรอื่นที่ให้บริการงานที่ให้ความเชื่อมั่น และเมื่อผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพถูกนำมาใช้

ในช่วงแรกของงานที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น ระหว่างขั้นตอนการวางแผนและการประเมินความเสี่ยงเมื่อแรกรับงาน

นโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก124. ผู้เชี่ยวชาญภายในของผู้ประกอบวิชาชีพอาจเป็นหัวหน้าหรือพนักงาน รวมถึงพนักงานชั่วคราวของสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพ ดังนั้น บุคลากรเหล่านี้ต้องปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 หรือข้อกำหนดทางวิชาชีพอื่น หรือข้อกำหนดตามกฎหมายและข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ในบางสถานการณ์ ผู้เชี่ยวชาญภายในของผู้ประกอบวิชาชีพอาจเป็นหัวหน้าหรือพนักงาน รวมถึงพนักงานชั่วคราวของสำนักงานเครือข่ายของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งอาจมีนโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานร่วมกันกับสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้เชี่ยวชาญภายนอกของผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1

ก125. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานสามารถมีสิทธิเชื่อถือระบบการควบคุมคุณภาพของสำนักงาน เว้นแต่ข้อมูลที่ได้รับจากสำนักงานหรือกลุ่มบุคคลอื่นชี้แนะไว้เป็นอย่างอื่น ขอบเขตของการเชื่อถืออาจแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพอันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องดังต่อไปนี้

- ความรู้ความสามารถ จากกระบวนการสรรหาพนักงานและโครงการฝึกอบรม
- การประเมินผลเกี่ยวกับความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพโดยผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้เชี่ยวชาญภายในของผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับความเป็นอิสระ
- การประเมินผลเกี่ยวกับความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพโดยผู้ประกอบวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น โครงการฝึกอบรมของสำนักงานอาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญภายในของผู้ประกอบวิชาชีพมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเชี่ยวชาญและกระบวนการในการรวบรวมหลักฐาน การเชื่อถือการฝึกอบรมและกระบวนการอื่น ๆ เช่นระเบียบวิธีในการกำหนดขอบเขตผลงานของผู้เชี่ยวชาญภายในของผู้ประกอบวิชาชีพอาจส่งผลกระทบต่อลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพในการประเมินความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ
- การปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายและข้อบังคับตลอดกระบวนการติดตามประเมินผล
- ข้อตกลงกับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ

การเชื่อถือเหล่านี้ไม่ลดความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพในการทำงานตามข้อกำหนดในมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้

ความรู้ความสามารถและความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 52(ก))

ก126. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพอาจมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น

- ประสิทธิภาพส่วนตัวเกี่ยวกับผลงานที่ผ่านมาของผู้เชี่ยวชาญ
- การปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญ
- การปรึกษาหารือกับผู้ประกอบวิชาชีพอื่นหรือบุคคลอื่น ซึ่งมีความคุ้นเคยกับผลงานของผู้เชี่ยวชาญ
- ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ การเป็นสมาชิกภาพขององค์กรทางวิชาชีพหรือสมาคม ใบอนุญาตในการปฏิบัติงานหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับจากภายนอก
- งานตีพิมพ์หรือหนังสือที่เขียนโดยผู้เชี่ยวชาญ
- นโยบายและวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงาน (อ่านย่อหน้าที่ ก124-ก125)

ก127. ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพไม่ถูกกำหนดให้มีชำนาญเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพในการปฏิบัติตามเรื่องทุกเรื่องในงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกนำผลงานมาใช้อาจมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจอย่างพอเพียงในมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถเชื่อมโยงผลงานที่ได้รับมอบหมายกับวัตถุประสงค์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น

ก128. การประเมินความสำคัญของอุปสรรคต่อความเที่ยงธรรมและมีความจำเป็นที่จะมีมาตรการป้องกันหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพและความสำคัญของผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพในบริบทของงานที่ให้ความเชื่อมั่น อาจมีบางสถานการณ์ซึ่งมาตรการป้องกันอาจไม่สามารถลดอุปสรรคให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ตัวอย่างเช่น หากผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพที่นำเสนอไว้เป็นบุคคลซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจัดทำข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

ก129. ในการประเมินความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ อาจมีความเกี่ยวข้องที่จะ

- สอบถามกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเกี่ยวกับส่วนได้เสียที่ทราบหรือความสัมพันธ์ ซึ่งกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมมีกับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญ
- ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรการป้องกันที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อกำหนดทางวิชาชีพที่ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติ และประเมินว่ามาตรการป้องกันนั้นเพียงพอที่จะลดอุปสรรคให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ ส่วนได้เสียหรือความสัมพันธ์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องในการปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพรวมถึง
 - ส่วนได้เสียทางการเงิน
 - ความสัมพันธ์ส่วนตัวและความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ

- การให้บริการของผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงองค์การของผู้เชี่ยวชาญในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นองค์กร

ในบางกรณีอาจเป็นการเหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพในการได้มาซึ่งหนังสือรับรองที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับส่วนได้เสียและความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้รับรู้

การได้มาซึ่งความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 52(ข))

ก130. การได้มาซึ่งความเข้าใจที่พอเพียงในเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพมีความเชี่ยวชาญทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพ

- (ก) ยอมรับว่าลักษณะ ขอบเขตและวัตถุประสงค์ของผลงานของผู้เชี่ยวชาญเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ
- (ข) ประเมินความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญสำหรับวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก131. ลักษณะของวงการของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจของผู้ประกอบวิชาชีพอาจรวมถึง

- วงการของผู้เชี่ยวชาญมีความถนัดเฉพาะทางซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่
- มีมาตรฐานทางวิชาชีพหรือมาตรฐานอื่นและข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่นำมาใช้หรือไม่
- ข้อสมมติและวิธีการ รวมถึงแบบจำลองในกรณีที่เหมาะสม ถูกนำมาใช้โดยผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ และเรื่องเหล่านั้นได้รับการยอมรับโดยทั่วไปในวงการของผู้เชี่ยวชาญและเหมาะสมกับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่นหรือไม่
- ลักษณะของข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก หรือข้อมูลที่ผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพนำมาใช้

ข้อตกลงกับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 52(ค))

ก132. อาจเป็นการเหมาะสมสำหรับข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในการรวมเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) บทบาทและหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ
- (ข) ลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตของการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ รวมถึงรูปแบบของรายงานที่ผู้เชี่ยวชาญต้องจัดทำขึ้น
- (ค) ความจำเป็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในการยินยอมทำตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการรักษาความลับ

ก133. เรื่องที่แสดงไว้ในย่อหน้าที่ ก125 อาจส่งผลกระทบต่อระดับรายละเอียดและความเป็นทางการของข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ รวมถึงความเหมาะสมว่า

ข้อตกลงต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ ข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพและผู้เชี่ยวชาญภายนอกของผู้ประกอบวิชาชีพมักจะอยู่ในรูปแบบของหนังสือตอบรับงาน

การประเมินความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 52(ง))

ก134. เรื่องต่อไปนี้อาจเกี่ยวข้องเมื่อประเมินความเพียงพอของผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ

- (ก) ความเกี่ยวข้องและความสมเหตุสมผลของสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญพบหรือข้อสรุป และความสอดคล้องกับหลักฐานอื่น
- (ข) ความเกี่ยวข้องและความสมเหตุสมผลของข้อสมมติและวิธีการนั้นต่อสถานการณ์ หากผลงานของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวเนื่องกับการใช้ข้อสมมติและวิธีการที่สำคัญ
- (ค) ความเกี่ยวข้อง ความสมบูรณ์และความถูกต้องของแหล่งข้อมูลหากผลงานของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวเนื่องกับการใช้แหล่งข้อมูลซึ่งมีความสำคัญต่อผลงานของผู้เชี่ยวชาญ

ก135. หากผู้ประกอบการวิชาชีพตัดสินใจว่าผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพไม่พอเพียงต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพมีทางเลือกดังต่อไปนี้

- (ก) ตกลงกับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตของงานเพิ่มเติมที่จะปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ
- (ข) ปฏิบัติวิธีการเพิ่มเติมที่เหมาะสมกับสถานการณ์

ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยผู้ประกอบการวิชาชีพอีกคนหนึ่ง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้เชี่ยวชาญของผู้วัดผลหรือของผู้ประเมินผล หรือผู้ตรวจสอบภายใน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 53-55)

ก136. ย่อหน้าที่ ก121-ก135 เขียนขึ้นในบริบทของการใช้ผลงานที่ปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ย่อหน้าเหล่านี้อาจให้แนวทางที่มีประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยผู้ประกอบการวิชาชีพอีกคนหนึ่ง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้เชี่ยวชาญของผู้วัดผลหรือของผู้ประเมินผล หรือผู้ตรวจสอบภายใน

หนังสือรับรอง (อ้างถึงย่อหน้าที่ 56)

ก137. หนังสือยืนยันคำรับรองต่างๆที่รับรองโดยวาจาช่วยลดโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพและกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม บุคคลผู้ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพขอหนังสือรับรองโดยทั่วไปคือสมาชิกของผู้บริหารระดับสูงหรือผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลขึ้นอยู่กับว่า (ตัวอย่างเช่น) โครงสร้างการบริหารหรือโครงสร้างธรรมาภิบาลของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศและแต่ละกิจการ แสดงให้เห็นผลกระทบเช่นวัฒนธรรมหรือ ภูมิหลังทางกฎหมายที่แตกต่างกัน ขนาดและลักษณะของความเป็นเจ้าของ

ก138. หนังสือรับรองอื่นที่ถูกร้องขออาจรวมถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- กลุ่มบุคคลที่เหมาะสมเชื่อว่าผลกระทบของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงที่ไม่ได้รับการแก้ไขไม่มีสาระสำคัญต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นไม่ว่าจะแต่ละรายการหรือโดยผลรวม

หรือไม่ การสรุปรายการเหล่านี้โดยทั่วไปจะรวมอยู่ในหนังสือรับรองหรือเป็นส่วนผนวกกับหนังสือรับรอง

- ข้อสมมติที่สำคัญที่ใช้ในการจัดทำประมาณการที่มีสาระสำคัญมีความสมเหตุสมผล
- กลุ่มบุคคลที่เหมาะสมสื่อสารกับผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับความบกพร่องของการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นว่า ข้อบกพร่องเหล่านั้นไม่สำคัญอย่างแน่ชัดและไม่มีผลต่อเนื่องตามที่กลุ่มบุคคลที่เหมาะสมได้รับรู้
- เมื่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเป็นคนละคนกับผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นรับทราบความรับผิดชอบต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น

ก139. การรับรองโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมไม่สามารถทดแทนหลักฐานอื่นที่ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอยู่ได้ ถึงแม้ว่าหนังสือรับรองจะให้หลักฐานที่จำเป็น แต่หนังสือรับรองไม่ให้หลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอในตัวเองเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้อง ยิ่งไปกว่านั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ประกอบวิชาชีพได้รับหนังสือรับรองที่น่าเชื่อถือไม่ส่งผลกระทบต่อลักษณะหรือขอบเขตของหลักฐานอื่นที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะได้รับ

การไม่ได้รับหนังสือรับรองตามที่ขอหรือหนังสือรับรองไม่น่าเชื่อถือ (อ้างถึงย่อหน้า 60)

ก140. ในสถานการณ์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่สามารถได้มาซึ่งหนังสือรับรองที่ร้องขอรวมถึงตัวอย่างดังต่อไปนี้ เมื่อ

- ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบติดต่อบุคคลที่สามเพื่อปฏิบัติงานการวัดผลหรือการประเมินผลที่เกี่ยวข้องและต่อมาว่าจ้างผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับผลของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ในกรณีเช่นนี้ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจสามารถจัดให้ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลให้หนังสือรับรองตามที่ร้องขอ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจอยู่ในสถานะที่จะจัดหาหนังสือรับรองนั้นหากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสามารถทำได้ด้วยความสมเหตุสมผล แต่ในกรณีอื่นอาจไม่สามารถทำได้
- ผู้ใช้ข้อมูลว่าจ้างผู้ประกอบวิชาชีพให้ทำงานเพื่อให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชนแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในรูปแบบใด ๆ ที่จำเป็นให้มั่นใจว่าจะมีผู้ให้หนังสือรับรองตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพร้องขอ
- งานที่ให้ความเชื่อมั่นที่จัดทำตามความต้องการของผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล กรณีนี้เกิดขึ้นเมื่อตัวอย่างเช่น งานที่ให้ความเชื่อมั่นทำขึ้นเพื่อเป็นไปตามคำสั่งของศาล หรือ ผู้ประกอบวิชาชีพในภาครัฐที่ถูกกำหนดโดยกฎหมายหรือผู้มีอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานให้มีความเชื่อมั่นนั้น

ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่สามารถเข้าถึงหลักฐานที่ต้องการเพื่อใช้สนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66 ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้สำหรับกรณีที่กำลังกล่าวมานี้

เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างอิงย่อหน้า 61)

- ก141. การพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นในบางงานอาจไม่มีความเกี่ยวข้องเนื่องจากลักษณะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น เมื่องานที่ให้ความเชื่อมั่นกำหนดให้แสดงข้อสรุปเกี่ยวกับความถูกต้องของผลตอบแทนทางสถิติ ณ จุดหนึ่งของเวลา การเกิดเหตุการณ์ระหว่างจุดของเวลาและวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจไม่ถูกกระทบจากข้อสรุปหรือต้องการการเปิดเผยในผลตอบแทนหรือรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก142. ย่อหน้าที่ 61 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพไม่ต้องรับผิดชอบที่จะปฏิบัติตามวิธีการเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นภายหลังจากวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น อย่างไรก็ตาม หากภายหลังจากวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพพัวข้องเท็จจริงที่ถ้าหากรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าว ณ วันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจส่งผลให้ผู้ประกอบวิชาชีพปรับแก้รายงาน ผู้ประกอบวิชาชีพอาจจำเป็นต้องอธิบายเรื่องดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมหรือกระทำการอื่นที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์

ข้อมูลอื่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 62)

- ก143. หากผู้ประกอบวิชาชีพตรวจพบความไม่สอดคล้องที่เป็นสาระสำคัญหรือรับรู้เกี่ยวกับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมตามความเหมาะสมรวมถึง ตัวอย่างเช่น
- การร้องขอกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมในการปรึกษากับบุคคลที่สามที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น ที่ปรึกษาทางกฎหมายของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
 - การได้มาซึ่งคำปรึกษาทางกฎหมายเกี่ยวกับผลสืบเนื่องของการกระทำที่แตกต่างกัน
 - การติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่สาม (เช่น หน่วยงานกำกับดูแล)
 - การระงับการออกรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - การถอนตัวจากงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในกรณีที่การถอนตัวสามารถทำได้ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 - อธิบายถึงความไม่สอดคล้องที่มีสาระสำคัญในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 63)

- ก144. คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้ให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและมีความสำคัญโดยเฉพาะเมื่อมีข้อแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเกณฑ์ที่หลากหลายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ว่าอาจจะได้รับการปฏิบัติเช่นไรในข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก145. คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นมีความเหมาะสมหากว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของเกณฑ์ที่ใช้ซึ่งมีประสิทธิผล

- ก146. คำอธิบายเกณฑ์ที่ใช้ ซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไขที่คลุมเครือหรือภาษาที่จำกัด เป็นคำอธิบายที่ไม่เพียงพอเนื่องจากคำอธิบายดังกล่าวอาจทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจผิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น (เช่น “ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นไปตามข้อกำหนดของ พอส เป็นส่วนใหญ่”)

การให้ข้อสรุปในงานที่ให้ความเชื่อมั่น

ความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 12(ณ) และ 64)

- ก147. หลักฐานมีความจำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพในการให้ข้อสรุปและจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น หลักฐานมีลักษณะเป็นการรวบรวมและอาจได้รับการปฏิบัติตามวิธีการต่าง ๆ ระหว่างการปฏิบัติงานเป็นหลัก หลักฐานอาจรวมข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งอื่น เช่น งานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เคยปฏิบัติมาก่อน (ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพกำหนดได้ว่าความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากงานที่ทำมาก่อนอาจมีผลกระทบต่อความเกี่ยวข้องกับงานในปัจจุบันหรือไม่) หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานสำหรับการรับงานใหม่และการรับงานต่อเนื่อง หลักฐานอาจมาจากแหล่งภายในและแหล่งภายนอกกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม ข้อมูลอาจถูกใช้เป็นหลักฐานอาจถูกจัดเตรียมโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นพนักงานหรือที่จ้างโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมด้วย หลักฐานประกอบด้วยข้อมูลที่สนับสนุนและสอดคล้องกับลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น และข้อมูลที่อาจขัดแย้งกับลักษณะต่าง ๆ ของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ในบางกรณีการขาดข้อมูล (ตัวอย่างเช่น กลุ่มบุคคลที่เหมาะสมปฏิเสธที่จะจัดหาหนังสือรับรองตามที่ร้องขอ) อาจถูกใช้โดยผู้ประกอบวิชาชีพในการสร้างหลักฐานผลงานส่วนใหญ่ของผู้ประกอบวิชาชีพในการให้ข้อสรุปประกอบด้วยการได้มาซึ่งหลักฐานและการประเมินหลักฐาน

- ก148. ความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐานมีความเกี่ยวข้องกัน ความเพียงพอเป็นการวัดหลักฐานเชิงปริมาณ ปริมาณของหลักฐานที่ต้องการเป็นผลจากความเสี่ยงที่ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นจะแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (ความเสี่ยงยิ่งสูง ยิ่งต้องการหลักฐานในปริมาณมาก) และคุณภาพของหลักฐานดังกล่าว (คุณภาพยิ่งสูง ยิ่งทำให้ต้องการหลักฐานน้อยลง) การได้มาซึ่งหลักฐานในปริมาณที่มากขึ้นอาจไม่สามารถชดเชยหลักฐานที่มีคุณภาพต่ำได้

- ก149. ความเหมาะสมของการวัดคุณภาพของหลักฐาน หมายถึง ความเกี่ยวข้องและความน่าเชื่อถือของหลักฐานในการสนับสนุนข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ ความน่าเชื่อถือของหลักฐานขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของหลักฐานและลักษณะของหลักฐานและขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะที่ได้มาซึ่งหลักฐาน ความน่าเชื่อถือในหลายประเภทของหลักฐานสามารถทำให้เทียบเคียงกันได้ อย่างไรก็ตาม การทำให้เทียบเคียงกันนี้ขึ้นอยู่กับข้อยกเว้นที่สำคัญ ถึงแม้ว่าเมื่อได้รับหลักฐานมาจากแหล่งภายนอก สถานการณ์อาจกระทบต่อความน่าเชื่อถือของหลักฐาน ตัวอย่างเช่น หลักฐานที่ได้รับจากแหล่งภายนอกอาจไม่น่าเชื่อถือหากว่าแหล่งนั้นไม่เป็นที่รู้จักหรือไม่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง การทำให้หลักฐานเทียบเคียงกันด้านความน่าเชื่อถืออาจมีประโยชน์ดังนี้

- หลักฐานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าเมื่อได้รับจากแหล่งภายนอกกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
- หลักฐานซึ่งเกิดจากแหล่งภายในน่าเชื่อถือมากกว่าหากการควบคุมที่เกี่ยวข้องมีประสิทธิภาพ

- หลักฐานที่ได้รับโดยตรงโดยผู้ประกอบวิชาชีพ (ตัวอย่างเช่น การสังเกตการณ์การนำ การควบคุมมาปฏิบัติ) มีความน่าเชื่อถือมากกว่าหลักฐานที่ได้มาโดยอ้อมหรือโดยการอนุมาน (เช่น การสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามการควบคุม)
- หลักฐานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าเมื่อหลักฐานอยู่ในรูปแบบของการบันทึก ไม่ว่าจะโดยกระดาษหรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยสื่ออื่น ๆ (เช่น การบันทึกข้อมูลการประชุมที่เกิดขึ้นพร้อมกันเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทั่วไปมีความน่าเชื่อถือมากกว่าการบอกกล่าว ด้วยวาจาภายหลังเกี่ยวกับเรื่องที่มีการประชุมกัน)

ก150. โดยทั่วไปผู้ประกอบวิชาชีพได้มาซึ่งความเชื่อมั่นที่มากขึ้นจากหลักฐานที่มีความสอดคล้องกันที่ได้รับมาจากแหล่งที่ต่างกันหรือจากลักษณะต่างกันเมื่อเทียบกับการพิจารณาหลักฐานเดียวโดยลำพัง ยิ่งกว่านั้นการได้มาซึ่งหลักฐานจากแหล่งที่ต่างกันหรือลักษณะที่ต่างกันอาจบ่งชี้ว่าหลักฐานรายการเดียวนั้นไม่น่าเชื่อถือ ตัวอย่างเช่น ความสอดคล้องกันของข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลทีอิสระจากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมอาจเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบวิชาชีพในการได้มาซึ่งหนังสือรับรองจากกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม ในทางกลับกันเมื่อหลักฐานที่ได้รับจากแหล่งหนึ่งไม่สอดคล้องกับหลักฐานที่ได้รับมาจากอีกแหล่งหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพต้องตัดสินใจว่าจะใช้วิธีปฏิบัติเพิ่มเติมใดที่จำเป็นในการแก้ปัญหาความไม่สอดคล้องกันของหลักฐานนั้น

ก151. ในการได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ โดยทั่วไปแล้ว การได้รับความเชื่อมั่นเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่ครอบคลุมในช่วงเวลาหนึ่งยากกว่าการได้รับความเชื่อมั่นเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ณ จุดของเวลา ยิ่งไปกว่านั้นข้อสรุปที่ได้จากกระบวนการโดยทั่วไปมีความจำกัดเฉพาะต่อช่วงเวลาที่ครอบคลุมโดยงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพไม่ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับกระบวนการว่าจะมีความต่อเนื่องในลักษณะที่ระบุถึงอนาคต

ก152. หลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอจะได้มาเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพหรือไม่เป็นเรื่องของดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก153. ในบางสถานการณ์ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่ได้มาซึ่งความเพียงพอหรือความเหมาะสมของหลักฐานซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพได้คาดหวังที่จะได้มาจากวิธีการที่วางแผนไว้ ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่าหลักฐานที่ได้รับจากการปฏิบัติตามวิธีการไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมเพื่อที่จะให้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพอาจ

- เพิ่มขอบเขตการปฏิบัติงาน หรือ
- ปฏิบัติวิธีการอื่นที่เป็นไปตามดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพว่ามีความจำเป็นในสถานการณ์กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำข้างต้นได้ในสถานการณ์ ผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถให้ข้อสรุป สถานการณ์เช่นนี้อาจเกิดขึ้นถึงแม้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพอาจจะไม่ตระหนักถึงเรื่องที่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นอาจจะแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงในสาระสำคัญตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 49L

การประเมินความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 65)

ก154. งานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติตามวิธีการที่วางแผนไว้ หลักฐานที่ได้รับอาจเป็นสาเหตุให้ผู้ประกอบวิชาชีพเปลี่ยนลักษณะระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติที่ได้วางแผนไว้ ข้อมูลอาจทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพสนใจซึ่งอาจต่างอย่างมีนัยสำคัญจากข้อมูลที่คาดการณ์และข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติงานตามแผน ตัวอย่างเช่น

- ขอบเขตของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพพระบอาจเปลี่ยนดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลเฉพาะแหล่ง
- ผู้ประกอบวิชาชีพอาจรับรู้ถึงข้อแตกต่างในข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หรือความไม่สอดคล้องหรือหลักฐานที่ขาดหายไป
- หากผู้ประกอบวิชาชีพวิเคราะห์เปรียบเทียบตลอดการปฏิบัติงาน ผลของวิธีการวิเคราะห์อาจบ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงที่ไม่ได้รับรู้มาก่อนที่ข้อมูลจะแสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้ประกอบวิชาชีพอาจจำเป็นที่จะต้องประเมินการปฏิบัติงานที่วางแผนไว้อีกครั้ง

ก155. ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งประกอบเป็นหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- ความมีนัยสำคัญของการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้นและความน่าจะเป็นของผลกระทบที่มีสาระสำคัญไม่ว่าแต่ละรายการหรือผลรวมกับการแสดงข้อมูลขัดต่อข้อเท็จจริงอื่นที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ประสิทธิภาพของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมในการตอบสนองต่อความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- ประสบการณ์ที่ได้รับจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ปฏิบัติในอดีตเกี่ยวกับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้นที่คล้ายคลึงกัน
- ผลจากการปฏิบัติตามวิธีการ รวมถึงวิธีการดังกล่าวสามารถระบุถึงการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงหรือไม่
- แหล่งข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่มีอยู่
- ความน่าเชื่อถือของหลักฐาน
- ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมและสภาพแวดล้อม

การจำกัดขอบเขต (อ้างอิงย่อหน้าที่ 26 และ 66)

ก156. การจำกัดขอบเขตอาจเกิดขึ้นจาก

- (ก) สถานการณ์ที่เกินกว่าการควบคุมของกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น เอกสารหลักฐานที่ผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่ามีความจำเป็นในการตรวจทานอาจถูกทำลายโดยบังเอิญ

- (ข) สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ ระยะเวลาของงานของผู้ประกอบวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น กระบวนการทางกายภาพที่ผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะเข้าสู่เกิดอาจเกิดขึ้นก่อนการรับงานของผู้ประกอบวิชาชีพ
- (ค) ข้อจำกัดที่กำหนดโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล หรือผู้ว่าจ้างงานต่อผู้ประกอบวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น อาจทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพไม่สามารถปฏิบัติตามวิธีการที่ผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาว่ามีความจำเป็นต่อสถานการณ์ ข้อจำกัดประเภทนี้อาจมีข้อบ่งชี้อื่นสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่น เช่น การพิจารณาความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่น การรับงานและการรับงานต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพ

ก157. การไม่สามารถปฏิบัติตามวิธีการเฉพาะอาจไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจำกัดขอบเขต หากผู้ประกอบวิชาชีพสามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอโดยการปฏิบัติตามวิธีการที่เป็นทางเลือกอื่น

ก158. โดยคำจำกัดความแล้ววิธีปฏิบัติที่นำมาใช้กับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดถูกจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีปฏิบัติที่มีความจำเป็นต่องานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล ข้อจำกัดที่รับรู้ก่อนการตอบรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาในการแสดงให้เห็นว่าเงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นมีอยู่หรือไม่ โดยเฉพาะงานที่ให้ความเชื่อมั่นแสดงลักษณะของการเข้าถึงหลักฐานหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 24(ข)(4)) และมีวัตถุประสงค์ที่สมเหตุสมผล (ดูย่อหน้าที่ 24(ข)(6)) หากมีข้อจำกัดเพิ่มเติมที่ถูกจำกัดโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมภายหลังจากที่มีการตอบรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด อาจเป็นการเหมาะสมที่จะถอนตัวจากงานที่ให้ความเชื่อมั่นในกรณีที่มีการถอนตัวนั้นสามารถทำได้ตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

รูปแบบรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 67-68)

ก159. การแสดงข้อสรุปโดยวาจาและรูปแบบอื่น ๆ โดยไม่มีรายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรสนับสนุนสามารถทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ ด้วยเหตุผลนี้ผู้ประกอบวิชาชีพไม่รายงานโดยวาจาหรือการใช้สัญลักษณ์โดยปราศจากการนำเสนอรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนที่พร้อมแสดงได้เมื่อมีการเสนอรายงานโดยวาจาหรือมีการใช้สัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่อยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ก160. มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้มีรูปแบบการรายงานมาตรฐานสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นทุกประเภท แต่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐาน ซึ่งต้องรวมอยู่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นไว้ รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของงานแต่ละงานโดยเฉพาะ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจใช้หัวข้อ เลขที่ย่อหน้า อุปกรณ์การพิมพ์ เช่น อักษรที่เป็น

ตัวหนา และการใช้เทคนิคอื่น ๆ ในการเพิ่มความชัดเจนและความง่ายต่อการอ่านรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

- ก161. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจเลือกรูปแบบการรายงาน “แบบสั้น” หรือ “แบบยาว” ช่วยในการสื่อสารที่มีประสิทธิผลกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่ใช้รายงาน โดยปกติรายงาน “แบบสั้น” มีเพียงองค์ประกอบพื้นฐานเท่านั้น ส่วนรายงาน “แบบยาว” รวมถึงข้อมูลและคำอธิบายอื่น ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ นอกจากองค์ประกอบพื้นฐานแล้วรายงานแบบยาวอาจบรรยายรายละเอียดข้อตกลงในการรับงาน เกณฑ์ที่ใช้ ประเด็นที่พบเกี่ยวกับงาน รายละเอียดของคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ให้ความเชื่อมั่น การเปิดเผยเกี่ยวกับระดับสาระสำคัญ และในบางกรณีรวมถึงข้อแนะนำ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพบว่าเป็นประโยชน์ที่จะพิจารณาถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ผู้ใช้ข้อมูลต้องการ ย่อหน้าที่ 68 กำหนดว่าข้อมูลเพิ่มเติมจะต้องแสดงแยกจากข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพโดยชัดเจนและให้ถ้อยคำในรูปแบบที่ชัดเจนว่าไม่มุ่งหมายที่จะเบี่ยงเบนจากข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ

เนื้อหารายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

ชื่อรายงาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ก))

- ก162. ชื่อรายงานที่เหมาะสมช่วยระบุลักษณะของรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นและแยกรายงานดังกล่าวออกจากรายงานที่เผยแพร่โดยผู้อื่น ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณเช่นเดียวกับผู้ประกอบวิชาชีพ

ผู้รับรายงาน (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ข))

- ก163. ผู้รับรายงานระบุถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ซึ่งถูกระบุไว้ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นโดยตรง รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นระบุถึงผู้รับรายงาน ซึ่งอาจเป็นผู้ว่าจ้าง แต่บางกรณีอาจเป็นผู้ใช้ข้อมูลอื่น

ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ค))

- ก164. ในกรณีที่เหมาะสม การระบุและคำอธิบายข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น และเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นอาจรวมถึง

- เวลาขณะใดขณะหนึ่ง หรือช่วงเวลาใดช่วงเวลาที่หนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการวัดผลหรือการประเมินผลในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- ชื่อของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือส่วนประกอบของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
- คำบรรยายลักษณะเฉพาะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นหรือข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งผู้ใช้ข้อมูลควรทราบ และผลที่ลักษณะดังกล่าวอาจมีอิทธิพลต่อความแม่นยำของการประเมินผลหรือการวัดผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้หรือความน่าเชื่อถือของหลักฐานที่มีอยู่ ตัวอย่างเช่น

- ระดับของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นว่าเป็นแบบเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ เป็นแบบรูปธรรมหรือนามธรรม หรือ เป็นแบบข้อมูลในอดีตหรือข้อมูลพยากรณ์
- การเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือสถานการณ์อื่นของงาน ซึ่งกระทบต่อความสามารถในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังช่วงเวลาถัดไป

เกณฑ์ที่ใช้ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ง))

ก165. รายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นระบุเกณฑ์ที่ใช้ต่อเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่ถูกวัดผลหรือประเมินผล เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจเกณฑ์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ข้อสรุป รายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นอาจรวมเกณฑ์ที่ใช้หรืออ้างถึงเกณฑ์ที่ใช้หากเกณฑ์ที่ใช้ได้รวมอยู่ในข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือหากเกณฑ์ที่ใช้มีอยู่ในแหล่งที่เข้าถึงได้ ในสถานการณ์เหล่านี้อาจเกี่ยวข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

- แหล่งที่มาของเกณฑ์ที่ใช้ และเกณฑ์ที่ใช้รวบรวมในกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือเผยแพร่โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือเป็นที่รู้จักในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งปฏิบัติตามกระบวนการที่มีความโปร่งใสหรือไม่ ซึ่งก็คือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบริบทของเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นหรือไม่ (หากไม่มีเกณฑ์ดังกล่าว ให้อธิบายว่าเกณฑ์นั้นถูกพิจารณาว่าเหมาะสมอย่างไร)
- วิธีการวัดผลหรือประเมินผลที่ใช้เมื่อเกณฑ์ที่ใช้ให้ทางเลือกในการวัดผลหรือประเมินผลหลายวิธี
- การตีความที่มีนัยสำคัญในการนำเอาเกณฑ์มาใช้ในสถานการณ์ของงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- มีการเปลี่ยนแปลงในวิธีการวัดผลหรือประเมินผลที่ใช้หรือไม่

ข้อจำกัดสืบเนื่อง (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(จ))

ก166. ในบางกรณีข้อจำกัดสืบเนื่องอาจถูกคาดการณ์และเป็นที่เข้าใจของผู้ใช้ข้อมูลของรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น ในกรณีอื่น ๆ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะอ้างถึงข้อจำกัดสืบเนื่องเหล่านั้นในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น ในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับความมีประสิทธิภาพในการควบคุมภายใน อาจเป็นการเหมาะสมที่จะบันทึกว่าการประเมินประสิทธิภาพในอดีตไม่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาในอนาคต เนื่องจากความเสี่ยงที่ว่า การควบคุมภายในอาจไม่เพียงพอเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข หรือระดับการปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติอาจจะน้อยลง

วัตถุประสงค์เฉพาะ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ฉ))

ก167. ในบางกรณีเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นอาจถูกออกแบบสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น หน่วยงานกำกับดูแลอาจกำหนดให้กิจการบางกิจการใช้เกณฑ์เฉพาะที่ถูกออกแบบตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานกำกับดูแล ดังนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด ผู้ประกอบวิชาชีพต้องเตือนผู้อ่านในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นถึงข้อเท็จจริงที่ว่าข้อมูลที่ทำให้ความเชื่อมั่นนั้นอาจไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์อื่น

ก168. นอกจากการเตือนผู้ใช้ข้อมูลโดยย่อหน้าที่ 69(ฉ) ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาความเหมาะสมที่จะระบุว่ารายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นมีจุดมุ่งหมายสำหรับผู้ใช้ในการเฉพาะเท่านั้น ขึ้นอยู่กับ

สถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น เช่น กฎหมายหรือข้อบังคับในประเทศนั้น ๆ เรื่องนี้อาจบรรลุวัตถุประสงค์โดยการจำกัดการเผยแพร่หรือการใช้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ถึงแม้ว่ารายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอาจถูกจำกัดด้วยวิธีนี้ การขาดการจำกัดเกี่ยวกับผู้ใช้ข้อมูลหรือวัตถุประสงค์เฉพาะไม่ได้บ่งชี้ว่าความรับผิดชอบทางกฎหมายเป็นของผู้ประกอบวิชาชีพอันเนื่องมาจากผู้ใช้เหล่านั้นหรือวัตถุประสงค์เหล่านั้น ความรับผิดชอบทางกฎหมายจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางกฎหมายของแต่ละกรณีและประเทศที่เกี่ยวข้อง

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง (อ้างอิงย่อหน้าที่ 69(ข))

ก169. การระบุความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแจ้งผู้ใช้ข้อมูลให้ทราบว่า ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีความรับผิดชอบต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น และผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลมีความรับผิดชอบต่อการวัดผลหรือการประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นกับเกณฑ์ที่ใช้ และบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพคือการแสดงข้อสรุปอย่างอิสระต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

การปฏิบัติตามงานที่ให้ความเชื่อมั่นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง) และมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง (อ้างอิงย่อหน้าที่ 69(ข))

ก170. ในกรณีที่มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่อง ถูกนำมาใช้กับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นบางส่วน อาจเป็นการเหมาะสมที่จะอ้างอิงมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องนั้นและมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้

ก171. ข้อความที่ประกอบด้วยลักษณะที่คลุมเครือและภาษาที่จำกัด (เช่น “งานที่ให้ความเชื่อมั่นได้รับการปฏิบัติโดยอ้างอิงมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3000 (ปรับปรุง)”) อาจทำให้ผู้ใช้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเข้าใจผิด

ข้อกำหนดด้านการควบคุมคุณภาพที่เกี่ยวข้อง (อ้างอิงย่อหน้าที่ 69(ณ))

ก172. ข้อความต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงข้อความในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดด้านการควบคุมคุณภาพ

สำนักงานปฏิบัติตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 และดำรงไว้ซึ่งระบบการควบคุมคุณภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ได้รับการบันทึกเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ มาตรฐานทางวิชาชีพ กฎหมายข้อบังคับและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณเกี่ยวกับความเป็นอิสระและข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณอื่น (อ้างอิงย่อหน้าที่ 69(ญ))

ก173. ข้อความต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงข้อความในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณ

ข้าพเจ้าปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณเกี่ยวกับความเป็นอิสระและข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณอื่นตามข้อกำหนดจรรยาบรรณและคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานสำหรับความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรม ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและความระมัดระวังรอบคอบ การรักษาความลับ และพฤติกรรมทางวิชาชีพ

การสรุปงานที่ปฏิบัติ (อ้างอิงย่อหน้าที่ ก6 และ 69(ง))

- ก174. การสรุปงานที่ปฏิบัติช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ งานที่ให้ความเชื่อมั่นหลายงานมีความแตกต่างในวิธีปฏิบัติอย่างไม่สิ้นสุดที่เป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติเป็นการยากที่จะสื่อสารอย่างชัดเจนและไม่คลุมเครือการประกาศใช้มาตรฐานหรือแนวทางอื่นของสภาวิชาชีพบัญชีอาจมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบวิชาชีพในการจัดทำสรุปงานที่ปฏิบัติ
- ก175. กรณีที่ไม่มีมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะเรื่องให้แนวทางหรือวิธีปฏิบัติสำหรับเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นนั้น การสรุปอาจรวมการอธิบายที่มีรายละเอียดมากขึ้นถึงงานที่ปฏิบัติ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะรวมถึงการสรุปข้อความว่างานที่ปฏิบัติรวมถึงการประเมินผลความเหมาะสมของเกณฑ์ที่ใช้
- ก176. ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด การสรุปงานที่ปฏิบัตินั้นโดยทั่วไปมีรายละเอียดมากกว่าการสรุปงานที่ปฏิบัติสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและระบุถึงข้อจำกัดเกี่ยวกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติ สาเหตุเนื่องมาจากการตระหนักถึงลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตวิธีปฏิบัติที่ใช้มีความจำเป็นในการเข้าใจข้อสรุปในรูปแบบของการแสดงว่า “จากวิธีการที่ปฏิบัติ ผู้ประกอบวิชาชีพพบเรื่องที่มีสาระสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพเชื่อว่าข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่” นอกจากนี้ อาจเป็นการเหมาะสมที่จะระบุเพิ่มเติมในการสรุปงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเฉพาะ ซึ่งอาจไม่ได้นำมาปฏิบัติ ซึ่งโดยทั่วไปวิธีเหล่านี้จะนำมาใช้ปฏิบัติในกรณีงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม การระบุวิธีปฏิบัติต่าง ๆ โดยครบถ้วนอาจเป็นไปได้เนื่องจากข้อกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องเข้าใจและการพิจารณาความเสี่ยงของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นน้อยกว่างานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล
- ก177. ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการกำหนดระดับรายละเอียดสำหรับการแสดงการสรุปงานที่ปฏิบัติอาจรวมถึง
- สถานการณ์เฉพาะของกิจการ (ตัวอย่างเช่น ลักษณะที่แตกต่างของกิจกรรมของกิจการเมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะทั่วไปในอุตสาหกรรม)
 - สถานการณ์เฉพาะของงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะและขอบเขตวิธีปฏิบัติ
 - การคาดหวังของผู้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรายละเอียดในการรายงานโดยเทียบกับสิ่งที่ปฏิบัติกันทั่วไป หรือตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

ก178. การสรุปควรทำเป็นลายลักษณ์อักษรแบบที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพทำที่เป็นเกณฑ์ในการให้ข้อสรุป ในกรณีส่วนใหญ่การสรุปจะไม่รวมถึงรายละเอียดทั้งหมดในการปฏิบัติงานที่วางแผนไว้ แต่ในทางกลับกันการสรุปไม่ควรสรุปสั้นจนเกินไปจนทำให้กำกวม หรือเขียนในรูปแบบที่เกินความเป็นจริงหรือเป็นการตกแต่ง

ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างอิงย่อหน้าที่ 12(ก)(2)(ก) และ 69(ก))

ก179. ตัวอย่างข้อสรุปที่แสดงในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลรวมถึง

- กรณีแสดงในรูปแบบของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ “ในความเห็นของข้าพเจ้า กิจการปฏิบัติตามกฎหมาย พอส ในสาระสำคัญ”
- กรณีแสดงในรูปแบบของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ “ในความเห็นของข้าพเจ้า ประเมินการผลการดำเนินงานในอนาคตของกิจการจัดทำอย่างเหมาะสมตามเกณฑ์ พอส ในสาระสำคัญ”
- กรณีแสดงในรูปแบบรายงานที่จัดทำขึ้นโดยกลุ่มบุคคลผู้รับผิดชอบ “ในความเห็นของข้าพเจ้า รายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ที่กล่าวว่ากิจการได้ปฏิบัติตามกฎหมาย พอส แสดงถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญ” หรือ “ในความเห็นของข้าพเจ้า รายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ที่กล่าวว่าดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของงานแสดงตามเกณฑ์ พอส แสดงโดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญ”

ก180. ผู้ประกอบวิชาชีพแจ้งให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบบริบท ซึ่งข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพจะถูกนำไปใช้เมื่อรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นรวมถึงการอธิบายลักษณะเฉพาะของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งผู้ใช้ข้อมูลควรคำนึงถึง ข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพอาจรวมถึงข้อความเช่น “ข้อสรุปได้รับการแสดงตามเกณฑ์ของเรื่องที่แสดงไว้ในส่วนอื่นในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ”

ก181. ตัวอย่างข้อสรุปที่แสดงในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดรวมถึง

- กรณีแสดงในรูปแบบของเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ “จากการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ ข้าพเจ้าไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้เชื่อว่า [กิจการ] ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย พอส ในสาระสำคัญ”
- กรณีแสดงในรูปแบบของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ “จากการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ ข้าพเจ้าไม่คาดว่าจะมีการแก้ไขที่มีสาระสำคัญที่จำเป็นในการประเมินดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จตามเกณฑ์ พอส”
- กรณีแสดงในรูปแบบรายงานที่จัดทำขึ้นโดยกลุ่มบุคคลผู้รับผิดชอบ “จากการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ ข้าพเจ้าไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้เชื่อว่ารายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ที่กล่าวว่า [กิจการ] ปฏิบัติตามกฎหมาย พอส ไม่ได้แสดงอย่างถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญ”

ก182. รูปแบบของการแสดงอาจมีประโยชน์ต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น เช่น ใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือใช้ร่วมกันหลายรูปแบบดังต่อไปนี้

- สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับ – “ได้ปฏิบัติตาม” หรือ “เป็นไปตาม”
- สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเมื่อเกณฑ์ที่ใช้อธิบายวิธีการปฏิบัติในการจัดเตรียมหรือการนำเสนอข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น – “จัดทำอย่างเหมาะสม”
- สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเมื่อหลักเกณฑ์ของการแสดงรายการที่ถูกต้องตามควรที่รวมอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ – “แสดงถูกต้องตามที่ควร”

ก183. การมีข้อวรรคสำหรับย่อหน้าหรือวรรคที่มีข้อสรุปในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และเรื่องที่เป็นเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงข้อสรุป ช่วยให้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นสามารถเข้าใจได้ ตัวอย่างของข้อวรรคเช่น “ข้อสรุปแบบมีเงื่อนไข” “ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้อง” หรือ “การไม่ให้ข้อสรุป” และ “เกณฑ์ในการให้ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไข” “เกณฑ์ในการให้ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้อง” ตามความเหมาะสม

ลายมือชื่อของผู้ประกอบวิชาชีพ (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ฐ))

ก184. ลายมือชื่อของผู้ประกอบวิชาชีพ อาจเป็นชื่อของสำนักงานของผู้ประกอบวิชาชีพ ชื่อบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพหรือทั้งสองชื่อตามความเหมาะสมในแต่ละประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นลายมือชื่อของผู้ประกอบวิชาชีพในบางประเทศผู้ประกอบวิชาชีพอาจถูกกำหนดให้แสดงข้อความในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาชีพหรือเลขทะเบียนที่ได้จากองค์กรซึ่งให้ใบอนุญาตตามความเหมาะสมในประเทศนั้น ๆ

วันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 69(ท))

ก185. การแสดงวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นการแจ้งผู้ใช้ข้อมูลว่าผู้ประกอบวิชาชีพพิจารณาผลกระทบของเหตุการณ์ต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและต่อรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่เกิดขึ้นจนถึงวันที่ในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

การอ้างถึงผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 70)

ก186. ในบางกรณีกฎหมายและข้อบังคับอาจกำหนดการอ้างถึงผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เรื่องความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐ อาจเป็นการเหมาะสมสำหรับสถานการณ์อื่น เช่น เพื่ออธิบายลักษณะของการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปของผู้ประกอบวิชาชีพ หรือเมื่อผลงานของผู้เชี่ยวชาญเป็นส่วนประกอบของสิ่งที่ตรวจพบที่รวมไว้ในรายงานแบบยาว

ก187. อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรับผิดชอบเพียงผู้เดียวในข้อสรุปที่แสดง และความรับผิดชอบนั้นไม่ลดลงโดยการใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ดังนั้นหากรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นอ้างถึงผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพ ข้อความที่รายงานไม่ได้

แสดงนัยว่าความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพต่อการแสดงข้อสรุปลดลงเนื่องจากการนำผู้เชี่ยวชาญมาเกี่ยวข้อง

- ก188. การอ้างถึงโดยทั่วไปในรายงานแบบยาวสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่ได้รับการปฏิบัติโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมรวมถึงผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและผู้เชี่ยวชาญด้านการให้ความเชื่อมั่นมักจะไม่ได้ถูกเข้าใจผิดว่าความรับผิดชอบลดลง ความเป็นไปได้ในความเข้าใจผิดจะเพิ่มขึ้นในกรณีของรายงานแบบสั้น ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลทางบริบทที่สั้น หรือเมื่อผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบวิชาชีพอ้างอิง ดังนั้น ข้อความเพิ่มเติมอาจมีความจำเป็นในกรณีเช่นนี้เพื่อป้องกันรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นที่จะสื่อถึงความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพต่อการแสดงข้อสรุปนั้นลดลงเนื่องจากการนำผู้เชี่ยวชาญมาเกี่ยวข้อง

ข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขและข้อสรุปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป (อ้างถึงย่อหน้าที่ 74-77 และ ภาคผนวก)

- ก189. การแผ่กระจาย อธิบายถึงผลกระทบของการแสดงข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือ ความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกระทบของการแสดงข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่ขัดต่อข้อเท็จจริง (ถ้ามี) ซึ่งจะไม่ถูกค้นพบเนื่องจากไม่สามารถหาหลักฐานการตรวจสอบที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ผลกระทบที่แผ่กระจายไปยังข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ ได้แก่ รายการซึ่ง

- (ก) ไม่จำกัดตามลักษณะเฉพาะของข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- (ข) ถ้าจำกัดตามลักษณะเฉพาะ แสดงถึงสัดส่วนที่สำคัญต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
- (ค) เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลซึ่งถือเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทำความเข้าใจต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

- ก190. ลักษณะของเรื่องและดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับการแผ่กระจายของผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ส่งผลต่อประเภทของข้อสรุปที่จะแสดง

- ก191. ตัวอย่างข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไข ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้อง และการไม่แสดงข้อสรุป มีดังต่อไปนี้

- ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไข (ตัวอย่างสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัดและมีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ) – “จากการปฏิบัติงานและหลักฐานที่ได้รับ ยกเว้นผลกระทบจากเรื่องที่แสดงไว้ในวรรคเกณฑ์ในการให้ข้อสรุปอย่างมีเงื่อนไข ข้าพเจ้าไม่พบสิ่งที่เป็นเหตุให้เชื่อว่า รายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ที่กล่าวว่ากิจการได้ปฏิบัติตามกฎหมาย พอส ไม่ได้แสดงไว้อย่างถูกต้องตามควรในสาระสำคัญ”
- ข้อสรุปว่าไม่ถูกต้อง (ตัวอย่างสำหรับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และแผ่กระจายสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด) “เนื่องจากเรื่องที่กล่าวในวรรคเกณฑ์ในการแสดงข้อสรุปว่าไม่ถูกต้อง มีนัยสำคัญ รายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ที่กล่าวว่า กิจการได้ปฏิบัติตามกฎหมาย พอส ไม่ได้แสดงไว้อย่างถูกต้องตามควรในสาระสำคัญ”

- การไม่ให้ข้อสรุป (ตัวอย่างของการจำกัดขอบเขตที่มีสาระสำคัญและแผ่กระจายสำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลและงานที่ให้ความเชื่อมั่นอย่างจำกัด) – “เนื่องจากเรื่องดังกล่าวในวรรคเกณฑ์ในการไม่ให้ข้อสรุปมีนัยสำคัญ ข้าพเจ้าไม่สามารถหาหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อให้ข้อสรุปต่อรายงานของ [กลุ่มบุคคลที่เหมาะสม] ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ให้ข้อสรุปต่อรายงานดังกล่าว”

ก192. ในบางกรณีผู้วัดผลและผู้ประเมินผลอาจจะระบุและอธิบายได้อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นที่แสดงขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างเช่น ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลอาจอธิบายอย่างถูกต้องเกี่ยวกับเหตุการณ์ของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ในสถานการณ์นี้ ย่อหน้าที่ 76 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทำให้ผู้ใช้ข้อมูลสนใจต่อคำอธิบายเกี่ยวกับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญโดยการแสดงข้อสรุปที่มีเงื่อนไขหรือข้อสรุปว่าไม่ถูกต้องหรือโดยการแสดงข้อสรุปอย่างไม่มีเงื่อนไขแต่เน้นเรื่องนั้น ๆ โดยการอ้างถึงในรายงานที่ให้ความเชื่อมั่นเป็นการเฉพาะ

ความรับผิดชอบในการติดต่อสื่อสารอื่น (อ้างถึงย่อหน้าที่ 78)

ก193. เรื่องที่อาจเหมาะสมที่จะติดต่อสื่อสารไปยังผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลผู้ว่าจ้างงานหรือบุคคลอื่นรวมถึงการทุจริต การสงสัยว่าทุจริต และการไม่เที่ยงตรงในการจัดทำข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

การสื่อสารกับผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

ก194. ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องอาจรวมถึงข้อกำหนดในการรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อผู้บริหารหรือผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลในระดับที่เหมาะสม กฎหมายหรือข้อบังคับในบางประเทศอาจจำกัดการสื่อสารของผู้ประกอบวิชาชีพในบางเรื่องต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้บริหาร หรือผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล โดยอาจห้ามสื่อสารหรือกระทำการใด ๆ เฉพาะเรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงโดยผู้มีอำนาจที่เหมาะสม ทั้งเรื่องที่พบข้อสงสัย การกระทำที่ผิดกฎหมาย รวมถึงการแจ้งเตือนกิจการ ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพจำเป็นต้องรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อผู้มีอำนาจที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในสถานการณ์ดังกล่าว ประเด็นที่พิจารณาโดยผู้ประกอบวิชาชีพอาจซับซ้อนและผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาความเหมาะสมที่จะขอคำปรึกษาทางกฎหมาย

การรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสม

ก195. กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง อาจ

- (ก) กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสม

(ข) กำหนดความรับผิดชอบในการรายงานต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสมซึ่งอาจจำเป็นในสถานการณ์ดังกล่าว⁸

ก196. การรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสม อาจจำเป็นหรือเหมาะสมกับสถานการณ์ เนื่องจาก

(ก) กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องรายงาน

(ข) ผู้ประกอบวิชาชีพตัดสินใจว่าการรายงานเป็นการกระทำที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยตามที่กล่าวไว้ในข้อกำหนดจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ค) กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องให้สิทธิผู้ประกอบวิชาชีพในการทำเช่นนั้น

ก197. การรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง อาจรวมถึงการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ผู้ประกอบวิชาชีพได้พบ หรือตระหนักถึงเมื่อปฏิบัติงานสอบบัญชีแต่อาจไม่ส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ภายใต้มาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นฉบับนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพไม่ได้ถูกคาดหวังให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับเกินกว่าสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม กฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องอาจคาดหวังให้ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ความรู้ ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ และความเชี่ยวชาญในการตอบสนองต่อการไม่ปฏิบัติตามเหล่านั้น ซึ่งการพิจารณาว่าการกระทำใดมีส่วนประกอบของการไม่ปฏิบัติตามเรื่องที่กำหนดหรือไม่นั้น ถูกกำหนดโดยศาลหรือองค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยอื่น

ก198. ในบางสถานการณ์ การรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสมอาจถูกจำกัดอันเนื่องมาจากหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพในการรักษาความลับของลูกค้าตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์อื่น การรายงานการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่พบหรือสงสัยต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกที่เหมาะสม ไม่ถือเป็นการฝ่าฝืนหน้าที่การรักษาความลับของลูกค้าตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง⁹

⁸ อ่านย่อหน้า 225.51 – 225.52 ของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (IESBA Handbook of the Code of Ethics for Professional Accountants – 2016) (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์กำลังดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรื่องนี้ในข้อกำหนดทางจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ดังนั้นเรื่องนี้จะมัลบังคับใช้เมื่อสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศใช้)

⁹ อ่านย่อหน้า 140.7 และย่อหน้าที่ 225.53 ของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (IESBA Handbook of the Code of Ethics for Professional Accountants – 2016) (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์กำลังดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรื่องนี้ในข้อกำหนดทางจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ดังนั้นเรื่องนี้จะมัลบังคับใช้เมื่อสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศใช้)

ก199. ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาขอคำปรึกษาจากภายใน (เช่น ภายในสำนักงานหรือสำนักงานเครือข่าย) คำแนะนำทางกฎหมายเพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบทางวิชาชีพหรือทางกฎหมายจากการดำเนินการที่เฉพาะเจาะจง หรือขอคำปรึกษาจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลหรือองค์กรวิชาชีพบนพื้นฐานของการรักษาความลับ (ถ้าการกระทำดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือไม่ฝ่าฝืนหน้าที่ในการรักษาความลับของลูกค้า)¹⁰

การจัดทำเอกสารหลักฐาน (อ้างอิงย่อหน้าที่ 79-83)

- ก200. การจัดทำเอกสารหลักฐานรวมถึงการบันทึกเหตุผลของผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับเรื่องที่สำคัญ ซึ่งต้องใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพและข้อสรุปที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีคำถามที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์หรือการใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ การจัดทำเอกสารหลักฐานรวมถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพรับรู้ในช่วงเวลาที่ให้ข้อสรุปอาจช่วยในการแสดงความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพ
- ก201. ระหว่างการปฏิบัติงานอาจไม่มีความจำเป็นหรือเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดทำเอกสารหลักฐานทุกเรื่องที่ได้รับการพิจารณาหรือทุกเรื่องที่มีการใช้วิจารณญาณของผู้ประกอบวิชาชีพ ยิ่งไปกว่านั้น อาจไม่มีความจำเป็นที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะแยกการจัดทำเอกสารหลักฐานการปฏิบัติตามเรื่องนั้น ๆ (เช่นรายการตรวจทาน) ซึ่งการปฏิบัติตามนั้นได้แสดงให้เห็นโดยเอกสารหลักฐานที่รวมอยู่ในแฟ้มงานที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพไม่จำเป็นต้องรวมกระดาษาทำการที่ถูกเปลี่ยนแทนที่แสดงความคิดเห็นที่ไม่สมบูรณ์ สำเนาเอกสารหลักฐานก่อนการถูกแก้ไขโดยการพิสูจน์อักษรหรือข้อผิดพลาดอื่น และสำเนาเอกสารหลักฐานไว้ในแฟ้มงานที่ให้ความเชื่อมั่น
- ก202. ในการใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพในการประเมินขอบเขตของเอกสารหลักฐานที่จะต้องจัดทำและเก็บรักษา ผู้ประกอบวิชาชีพอาจพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะให้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบวิชาชีพอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นมาก่อนเกี่ยวกับงานที่ได้ปฏิบัติและหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจหลัก (แต่ไม่ใช่รายละเอียดของลักษณะของงานที่ให้ความเชื่อมั่น) เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพอื่นอาจสามารถได้มาซึ่งความเข้าใจในรายละเอียดของลักษณะงานที่ให้ความเชื่อมั่นโดยการปรึกษาหารือกับผู้ประกอบวิชาชีพผู้จัดทำเอกสารหลักฐานนั้น
- ก203. การจัดทำเอกสารหลักฐานอาจรวมถึงการบันทึก เช่น
- ลักษณะของรายการเฉพาะหรือเรื่องเฉพาะที่ได้รับการทดสอบ
 - ผู้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นและวันที่ที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้น
 - ผู้สอบทานงานที่ให้ความเชื่อมั่นและวันที่ตลอดจนขอบเขตของการสอบทาน
 - การปรึกษาหารือเรื่องที่สำคัญกับกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมและบุคคลอื่น รวมถึงลักษณะของเรื่องที่มีความสำคัญที่มีการปรึกษาหารือ ผู้ที่ปรึกษาหารือ และวันที่ที่มีการปรึกษาหารือ

¹⁰ ย่อหน้าที่ 225.55 ของคู่มือประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่กำหนดโดยสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (IESBA Handbook of the Code of Ethics for Professional Accountants – 2016) (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์กำลังดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเรื่องนี้ในข้อกำหนดทางจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ดังนั้นเรื่องนี้จะมีย่อหน้าใช้เมื่อสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศใช้)

ก204. การจัดทำเอกสารหลักฐานอาจรวมถึงการบันทึก เช่น

- ประเด็นที่ถูกระบุเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง และประเด็นดังกล่าวได้รับการจัดการอย่างไร
- ข้อสรุปในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความเป็นอิสระซึ่งใช้ปฏิบัติกับเรื่องที่ทำให้ความเชื่อมั่นและการพิจารณาหรือที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานซึ่งสนับสนุนข้อสรุปเหล่านั้น
- ข้อสรุปที่ได้เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับลูกค้าในการรับงานครั้งแรกและการรับงานต่อเนื่องและงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น
- ลักษณะและขอบเขตตลอดจนข้อสรุปที่ได้จากการพิจารณาหรือระหว่างการปฏิบัติงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น

การรวบรวมแฟ้มงานขั้นสุดท้าย

ก205. มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 (หรือข้อกำหนดทางวิชาชีพ หรือข้อกำหนดตามกฎหมาย และข้อบังคับ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1) กำหนดให้สำนักงานต้องกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวมแฟ้มงานขั้นสุดท้ายให้เสร็จสมบูรณ์ในระยะเวลาที่เหมาะสมกับเวลา¹¹ กำหนดเวลาที่เหมาะสมในการรวบรวมแฟ้มงานขั้นสุดท้ายให้เสร็จสมบูรณ์โดยทั่วไปไม่ควรเกิน 60 วันภายหลังจากวันที่ในรายงาน¹²

ก206. การรวบรวมแฟ้มงานขั้นสุดท้ายให้เสร็จสมบูรณ์ภายหลังจากวันที่ในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่นเป็นกระบวนการจัดการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามวิธีการใหม่หรือการได้มาซึ่งข้อสรุปใหม่ อย่างไรก็ตาม อาจมีการปรับเปลี่ยนเอกสารหลักฐานของงานระหว่างกระบวนการรวบรวมแฟ้มงานขั้นสุดท้ายได้ หากการปรับเปลี่ยนนั้นเป็นลักษณะของการจัดการ ตัวอย่างของการปรับเปลี่ยนดังกล่าวรวมถึง

- การลบหรือทิ้งเอกสารหลักฐานที่ถูกเปลี่ยนแทนแล้ว
- การจัดลำดับ การจัดเรียงและการอ้างอิงระหว่างเอกสารหลักฐาน
- การลงลายมือชื่อบนรายการตรวจทานช่วงเสร็จสิ้นงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรวบรวมแฟ้มงาน
- การจดบันทึกหลักฐานที่ผู้ประกอบวิชาชีพได้รับ ได้พิจารณาหรือและได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานก่อนวันที่ในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น

ก207. มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 (หรือข้อกำหนดของประเทศที่เป็นไปตามมาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1) กำหนดให้สำนักงานจัดให้มีและคงไว้ซึ่งนโยบายและวิธีปฏิบัติในการจัดเก็บเอกสารหลักฐานงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น¹³ โดยทั่วไปต้องไม่น้อยกว่า 5 ปีนับจากวันที่ในรายงานที่ทำให้ความเชื่อมั่น¹⁴

¹¹ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ 45

¹² มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ ก54

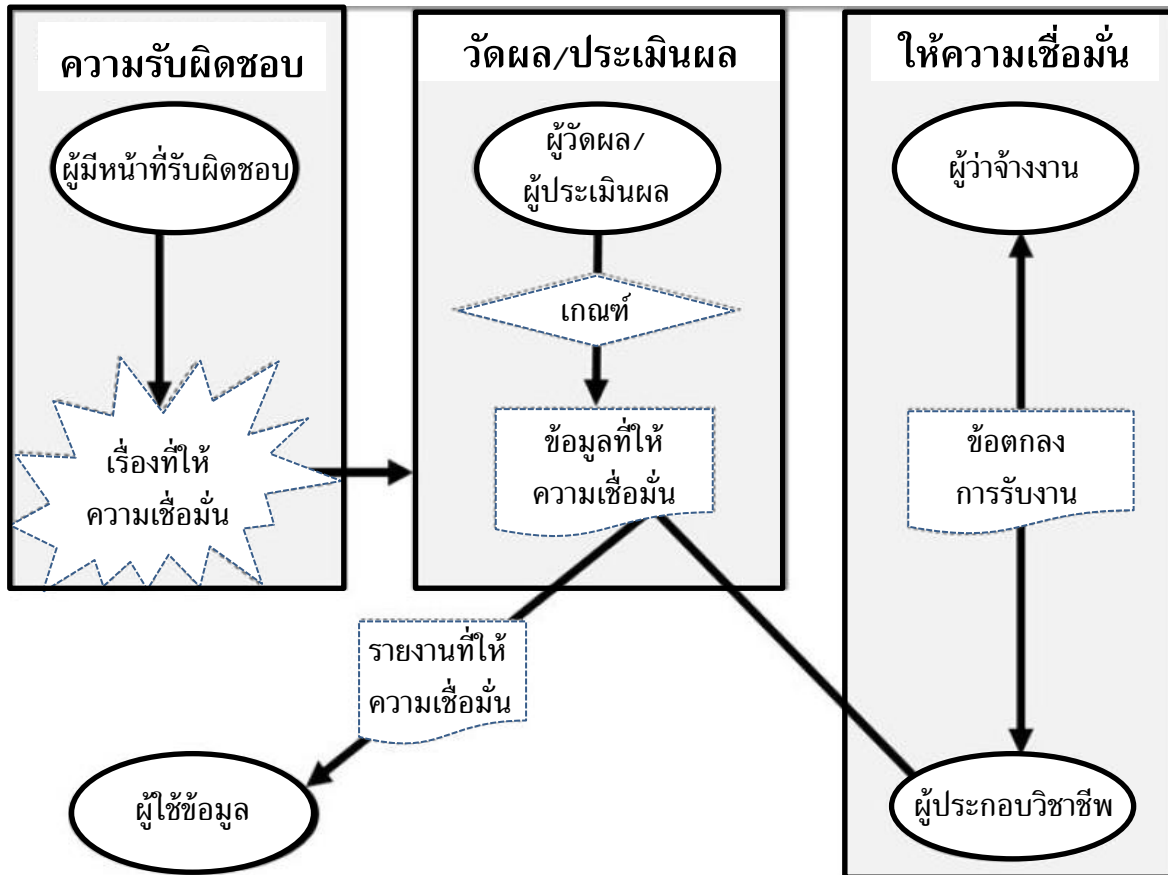
¹³ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ 47

¹⁴ มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ ฉบับที่ 1 ย่อหน้าที่ ก61

ภาคผนวก

(อ้างอิงย่อหน้าที่ 2 และ ก8 และ ก11 และ ก16 และ ก36-ก38)

บทบาทและความรับผิดชอบ

1. งานที่ให้ความเชื่อมั่นทุกงานประกอบไปด้วยอย่างน้อยสามกลุ่ม คือ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ให้ข้อมูล ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของงานที่ให้ความเชื่อมั่น บทบาทหน้าที่ของผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลอาจแยกจากผู้ว่าจ้างงานได้
2. แผนภาพด้านบนแสดงความเกี่ยวข้องของบทบาทของกลุ่มบุคคลในงานที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ก) ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีหน้าที่รับผิดชอบต่อเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ข) ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลใช้เกณฑ์ในการวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นอันเป็นผลมาจากข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น
 - (ค) ผู้ว่าจ้างงานตกลงในข้อตกลงการรับงานกับผู้ประกอบวิชาชีพ
 - (ง) ผู้ประกอบวิชาชีพได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อแสดงข้อสรุปที่ถูกต้องแบบในการเพิ่มระดับความเชื่อมั่นของผู้ให้ข้อมูลนอกเหนือจากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น

- (จ) ผู้ใช้ข้อมูลตัดสินใจบนข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ผู้ใช้ข้อมูลอาจเป็นบุคคลกลุ่มบุคคล องค์กร ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพคาดว่าจะใช้รายงานที่ให้ความเชื่อมั่น

3. ข้อสังเกตเกี่ยวกับบทบาทเหล่านี้มีดังต่อไปนี้

- งานที่ให้ความเชื่อมั่นทุกงาน อย่างน้อยประกอบไปด้วยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ใช้ข้อมูล นอกจากเหนือจากผู้ประกอบวิชาชีพ
- ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ใช่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้ว่าจ้างงานหรือผู้ใช้ข้อมูล
- สำหรับงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้วัดผล และผู้ประเมินผลด้วย
- ในงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือบุคคลอื่น ซึ่งต้องไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล
- กรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพวัดผลหรือประเมินผลเรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่ใช้ งานนั้นคืองานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเชื่อมั่นด้วยตนเองโดยตรง ลักษณะของงานที่ให้ความเชื่อมั่นนั้นไม่สามารถเปลี่ยนไปเป็นงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่นได้โดยกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความรับผิดชอบสำหรับการวัดผลหรือประเมินผล ตัวอย่างเช่น ถูกเปลี่ยนแปลงโดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแนบรายงานเข้ากับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นโดยยอมรับความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว
- ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจเป็นผู้ว่าจ้างงาน
- สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่นหลายงาน ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจเป็นผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลและผู้ว่าจ้างงาน เช่น เมื่อกิจการว่าจ้างผู้ประกอบวิชาชีพให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับรายงานที่ถูกจัดเตรียมเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความยั่งยืนของตนเอง ตัวอย่างที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ใช่ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลได้แก่ เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพได้รับว่าจ้างให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับรายงานที่ถูกจัดเตรียมโดยองค์กรของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความยั่งยืนของบริษัทเอกชน
- สำหรับงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อคำรับรองของบุคคลอื่น ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผลโดยทั่วไปจะเป็นผู้จัดหาหนังสือรับรองให้กับผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่น ในบางกรณีผู้ประกอบวิชาชีพอาจไม่สามารถได้มาซึ่งหนังสือรับรองดังกล่าว เช่น เมื่อผู้ว่าจ้างงานไม่ใช่ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล
- ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสามารถเป็นหนึ่งในผู้ใช้ข้อมูล แต่อาจไม่ใช่ผู้ใช้ข้อมูลแต่เพียงผู้เดียว
- ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ใช้ข้อมูลอาจมาจากต่างองค์กรหรือมาจากองค์กรเดียวกัน ตัวอย่างกรณีที่มาจากองค์กรเดียวกันได้แก่ ในกรณีโครงสร้างที่มีคณะกรรมการบริหารสองระดับ คณะกรรมการบริหารที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลอาจต้องการความเชื่อมั่นจากข้อมูลที่จัดทำโดยคณะกรรมการบริหารขององค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ผู้วัดผลหรือผู้ประเมินผล และผู้ใช้ข้อมูลต้องนำมาพิจารณาในบริบทของงานที่ให้ความเชื่อมั่นเฉพาะงาน และอาจแตกต่างจากขอบเขตความรับผิดชอบตามความหมายดั้งเดิม เช่น ผู้บริหารอาวุโสของ

กิจการ (ผู้ใช้ข้อมูล) อาจว่าจ้างผู้ประกอบการวิชาชีพให้ปฏิบัติงานที่ให้ความเชื่อมั่นในลักษณะเฉพาะของกิจกรรมของกิจการซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารในระดับต่ำกว่า (ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ) ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบอย่างสูงสุดของผู้บริหารอาวุโส

- ผู้ว่าจ้างงานซึ่งไม่ใช่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลได้
4. ข้อสรุปของผู้ประกอบการวิชาชีพอาจใช้ถ้อยคำในรูปแบบดังต่อไปนี้
 - เรื่องที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้
 - ข้อมูลที่ให้ความเชื่อมั่นและเกณฑ์ที่ใช้ หรือ
 - รายงานที่จัดทำโดยกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม
 5. ผู้ประกอบการวิชาชีพและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอาจตกลงที่จะนำเอาหลักเกณฑ์ของมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่นมาใช้กับงานที่ให้ความเชื่อมั่นเมื่อไม่มีผู้ใช้ข้อมูลอื่นนอกจากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่เป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น ในกรณีเช่นนี้รายงานของผู้ประกอบการวิชาชีพต้องรวมถึงข้อความที่จำกัดการใช้รายงานสำหรับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ